

บทที่ 4

ข้อกำหนดที่เกี่ยวกับความงามของสตรีในอิสลาม

4.1 บทบัญญัติที่อนุญาตให้บำบัดรักษาด้วยวิชาการแพทย์

วิชาการแพทย์นั้นเป็นวิชาการหนึ่งที่มีความสำคัญที่มนุษย์มีความต้องการต่อมัน มนุษย์ได้ศึกษาเรียนรู้วิชาการแพทย์เพื่อนำมันมาใช้ประโยชน์ในการบำบัดรักษาโรคต่าง ๆ ที่เกิดกับพวกเขา โดยที่บทบัญญัติอิสลามถูกกำหนดมาเพื่อดำรงไว้ซึ่งประโยชน์แห่งมนุษย์ และเพื่อป้องกันและขจัดสิ่งที่จะนำมาซึ่งอันตรายแก่มนุษย์ ฉะนั้นอิสลามจึงส่งเสริมให้มุสลิมศึกษาวิชาการแพทย์ เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตัวเองและผู้อื่น

มนุษย์ในทุกยุคทุกสมัยมีความจำเป็นต้องพึ่งพาแพทย์เพื่อรักษาโรคที่เกิดขึ้นกับพวกเขา ซึ่งการศึกษาวิชาการแพทย์นั้นเป็นฟิรฎุกิฟายะฮฺ ท่านอิมามอันนะวะวี (al-Nawawiy, 1985:10/22) กล่าวว่า “ส่วนวิชาการที่เกี่ยวกับสติปัญญานั้น ส่วนหนึ่งเป็นฟิรฎุกิฟายะฮฺ เช่น วิชาการแพทย์ คณิตศาสตร์และวิชาหมอดก จำเป็นต้องศึกษามัน”

4.1.1 หลักฐานจากอัลกุรอาน

أَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿195﴾

ความว่า “ และพวกเจ้าจงบริจาคในหนทางของอัลลอฮ์และจงอย่าโยนตัวของพวกเจ้าสู่ความพินาศ และจงทำดีเถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงชอบผู้กระทำความดีทั้งหลาย ” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 195)

ในอายะฮ์ดังกล่าวอัลลอฮ์ทรงห้ามการนำตัวเองไปสู่ความพินาศ ซึ่งการไม่บำบัดรักษาโรคนั้นเป็นสิ่งหนึ่งที่เป็นการนำตัวเองไปสู่ความพินาศ ซึ่งอัลลอฮ์ ﷻ ทรงห้ามสิ่งดังกล่าว

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ
 إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ
 اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾

ความว่า “ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่ากินทรัพย์สินของพวกเจ้า ในระหว่างพวก
 เจ้าโดยมิชอบ นอกจากมันจะเป็นการค้าที่เกิดจากความพอใจในหมู่พวกเจ้า
 และจงอย่าฆ่าตัวของพวกเจ้าเอง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเมตตาต่อพวกเจ้า
 เสมอ ” (อัล-นิซาอ : 29)

ในอายะฮ์ดังกล่าวได้ห้ามไม่ให้มนุษย์ฆ่าตัวเอง ไม่ว่าจะด้วยวิธีการใดๆ โดยการ
 ไม่บำบัดรักษาโรคที่เกิดขึ้นกับตัวเองนั้นเป็นสาเหตุหนึ่งของการฆ่าตัวเองด้วย(al-Gurtubiy,1988:5/
 103)

4.1.2 หลักฐานจากอัลหะดีษ

(: ﷺ) (5678:)

ความว่า “ จากอบีสุร็อยเราะฮ์ จากท่านนบีﷺกล่าวว่า อัลลอฮ์จะไม่ทรง
 ประทานโรคลงมา นอกจากพระองค์จะประทานยารักษาโรคมาด้วย ”
 (บันทึกโดยal-Bukhariy,2000:5678)

)): ﷺ
 (2204:) ((

ความว่า “ จากญาบิร จากท่านรَسُول ﷺ กล่าวว่า ทุก ๆ โรคนั้นย่อมมียารักษา
 เมื่อใดโรคได้ยารักษา จะหายด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์ ”(บันทึกโดย
 Muslim,2000:2204)

จากหะดีษดังกล่าวข้างต้น บ่งบอกว่าไม่มีโรคใดๆที่อัลลอฮ์ ﷻ กำหนดมา
 นอกจากพระองค์ทรงกำหนดให้มียารักษา ฉะนั้นถูกกำหนดแก่มนุษย์ให้ใช้ยาบำบัดรักษาโรค โดย

เป็นที่รู้จักที่สามารถรักษาโรคได้ ไม่ว่าจะด้วยการรู้จักด้วยการวิจัยหรือด้วยความคุ้นเคย ดังนั้น
อนุญาตให้รักษาโรคได้

ท่านอิมามอันนะวะวีย์ได้อ้างถึงขณะอธิบายหะดีษที่สอง ว่าการเยียวยารักษาโรคนั้นเป็นที่ส่งเสริม โดยในหะดีษเป็นการอธิบายถึงความถูกต้องของวิชาการแพทย์และการอนุญาตให้เยียวยารักษาโรค(al-Nawawiy:7/412)

ﷺ):

!

:

:

(3855:) (

ความว่า “ จากอุสมะฮฺ บิน ซุรริก กล่าวว่า (ฉันได้ไปหาท่านนบี ﷺ ซึ่งบรรดาศอฮาบะฮฺนั้นเห็นอริษะของพวกเขาคล้ายกับนก ฉันได้กล่าวสลามแล้วนั่งลง ขณะเดียวกันชาวอาหรับได้มาจากทุกๆทิศ พวกเขาบอกว่า โอ้ท่านรสูลตลอด! พวกเราจะรักษาโรคได้หรือไม่? ท่านรสูลตอบว่า พวกท่านจงรักษาโรคเถิด แท้จริงอัลลอฮฺไม่ทรงกำหนดโรค นอกจากว่าพระองค์ทรงกำหนดให้มียารักษาโรคด้วย ยกเว้นโรคชนิดเดียว นั่นคือ โรคชรา) ” (บันทึกโดยAbu Daud,2000:3855)

ﷺ):

(2207:) (

ความว่า “ จากญาบิรกล่าวว่า ท่านรสูล ﷺ ได้ส่งแพทย์นายหนึ่งไปยังอุบัย บินกะอูบ เพื่อทำการรักษาโรคให้แก่เขา แพทย์ได้ตัดต้นแขนของเขา แล้วได้นำเหล็กที่ร้อนมานาบที่แผล ” (บันทึกโดยMuslim,2000:2207)

จากหะดีษดังกล่าวท่านรสูล ﷺ ได้ส่งแพทย์ไปยังอุบัยเพื่อรักษาแผลของเขา บ่งบอกว่าการเยียวยารักษาโรคด้วยวิชาการแพทย์นั้นเป็นที่อนุมัติให้กระทำได้

4.1.3 เงื่อนไขที่อนุญาตให้บำบัดรักษาโรคด้วยวิชาการแพทย์

ปรากฏตัวบทที่ชัดเจนจากอัลกุรอานและฮิสสุนนะฮ์ที่บ่งบอกถึงบทบัญญัติให้บำบัดรักษาโรคด้วยวิชาการแพทย์ ซึ่งการบำบัดรักษาโรคนั้นจำเป็นต้องวางอยู่ภายใต้เงื่อนไขหลายประการด้วยกันสามารถสรุปได้ดังนี้คือ

1. ผู้ป่วยมีความจำเป็นที่จะต้องบำบัดรักษาโรค

ในการบำบัดรักษาโรคนั้น ตัวผู้ป่วยเองมีความจำเป็นที่จะต้องบำบัดรักษาโรคด้วยวิชาการแพทย์ หากว่าเขาไม่บำบัดรักษา จะนำมาซึ่งการสูญเสียชีวิต หรืออวัยวะบางส่วนจากร่างกาย หรือได้รับความเจ็บปวดจากอาการป่วยดังกล่าว

2. การรักษาโรคจะต้องได้รับการอนุญาตจากตัวผู้ป่วยเอง หรือผู้ปกครองของผู้ป่วย

ในการเยียวยารักษาโรคแต่ละครั้ง นั้นจะต้องได้รับการยินยอมและเห็นชอบจากตัวผู้ป่วยเอง หรือจากผู้ปกครองของเขา เช่นบิดาหรือพี่ชาย เป็นต้น (Ibn-Qayyim, n.d.: 283-284)

ท่านอิมามอิบนุกุดามะฮ์ (Ibn Qudamah: 6/121) กล่าวว่า “ถ้าหากว่าแพทย์ได้ฉีดยาไปลายอวัยวะเพศเด็กผู้ชายโดยที่ไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง หรือตัดอวัยวะบางส่วนของผู้อื่นโดยที่ไม่ได้รับการยินยอมจากบุคคลดังกล่าว แพทย์จำเป็นต้องรับผิดชอบในการกระทำดังกล่าว เนื่องจากว่าทำการตัดโดยไม่ได้รับการยินยอมตามบทบัญญัติกฎหมาย”

3. แพทย์ผู้ทำการรักษาจะต้องมีความรู้และความเชี่ยวชาญในวิชาการแพทย์

ในการรักษาโรคแต่ละครั้งนั้น แพทย์ผู้ทำการรักษาจะต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการรักษาโรค ซึ่งสิ่งที่บ่งบอกว่าแพทย์ผู้ทำการรักษามีความเชี่ยวชาญนั้นมีสองอย่างกล่าวคือ

ก. แพทย์จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในวิชาการแพทย์

ข. แพทย์จะต้องมีความสามารถในด้านวิชาการแพทย์

4. ในการรักษาแต่ละครั้งแพทย์จะต้องมีความมั่นใจว่าสามารถทำการรักษาโรคให้หายได้

ในการรักษาแต่ละครั้งนั้น แพทย์จะต้องมีความมั่นใจว่าสามารถรักษาโรคให้หายได้ ถ้าหากว่าแพทย์ไม่มีความมั่นใจ หรือกลัวว่าถ้าทำการรักษาไปแล้ว จะทำให้เกิดการเสียชีวิต หรือสูญเสียอวัยวะบางส่วนจากร่างกายนั้น ไม่อนุญาตให้ทำการรักษา

มีตัวบทจากอัลกุรอานที่ชัดเจนบ่งบอกถึงเงื่อนไขข้อนี้

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ (195:)

ความว่า “ และพวกเจ้าจงบริจาคในหนทางของอัลลอฮ์และจงอย่าโยนตัวของพวกเจ้าสู่ความพินาศ และจงทำดีเถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงชอบผู้กระทำดีทั้งหลาย ” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ :195)

ในอายะฮ์ดังกล่าวอัลลอฮ์ทรงห้ามการนำตัวเองไปสู่ความพินาศ ซึ่งการไม่บำบัดรักษาโรคนั้นเป็นการนำตัวเองไปสู่ความพินาศ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงห้ามสิ่งดังกล่าว

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ

إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ۚ إِنَّ

اللَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ (29:)

ความว่า “ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่ากินทรัพย์สินของพวกเจ้า ในระหว่างพวกเจ้าโดยมิชอบ นอกจากมันจะเป็นการค้าที่เกิดจากความพอใจในหมู่พวกเจ้า และจงอย่าฆ่าตัวของพวกเจ้าเอง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเมตตาต่อพวกเจ้าเสมอ ” (อัล-นิซาอู : 29)

ในอายะฮ์ดังกล่าวได้ห้ามไม่ให้มนุษย์ฆ่าตัวเอง ไม่ว่าจะด้วยวิธีการใดๆ ฉะนั้นการไม่บำบัดรักษาโรคที่เกิดขึ้นกับตัวเองนั้นเป็นสาเหตุหนึ่งของการฆ่าตัวเองด้วย(al-Qurtubiy,1988:5/ 103)

4.1.4 ทักษะนักวิชาการเกี่ยวกับการบำบัดรักษาโรคด้วยวิชาการแพทย์

การบำบัดรักษาโรคด้วยวิชาการแพทย์นั้น นักนิติศาสตร์อิสลามมีความเห็นที่แตกต่างกันหลายทัศนะสามารถสรุปได้เป็น 4 ทัศนะกล่าวคือ

ทัศนะที่หนึ่ง ไม่อนุญาตให้มีการบำบัดรักษาโรค เป็นทัศนะของกลุ่มซุนนี

ทัศนะที่สอง อนุญาตให้บำบัดรักษาโรค แต่การไม่บำบัดรักษาโรคนั้นย่อมเป็นสิ่งที่ดีกว่า เป็นทัศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามบางส่วนที่สังกัดมัซฮับหัมบะลี (Ibn Taimiyah, n.d.:21/56; Ibn Muflih, 1999:2/333)

ทัศนะที่สาม ส่งเสริมให้บำบัดรักษาโรค ซึ่งการบำบัดรักษาโรคนั้นย่อมดีกว่การไม่บำบัดรักษาโรค เป็นทัศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามมัซฮับชาฟีอี และเป็นทัศนะส่วนใหญ่ของนักวิชาการชาวสลิฟและคอลลีฟ (al-Nawawiy:5/96; Ibn Muflih, 1999:2/334)

ทัศนะที่สี่ การบำบัดรักษาโรคนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็น เป็นทัศนะของนักวิชาการมัซฮับชาฟีอี และบางส่วนจากมัซฮับหัมบะลี (Ibn Muflih, 1999:2/334)

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะต่างๆ

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะต่างๆมีดังนี้

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่หนึ่ง

นักนิติศาสตร์อิสลามทัศนะที่หนึ่งได้นำหลักฐานจากอัลกุรอาน อัลหะดีษ และหลักฐานเชิงปัญญามาอ้างอิงดังนี้คือ

หลักฐานจากอัลกุรอาน

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ

مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ (22 :

ความว่า “ ไม่มีเคราะห์กรรมอันใดเกิดขึ้นในแผ่นดินนี้ และไม่มีแม้แต่ในตัวของพวกเขาเอง เว้นแต่ได้มีไว้ในบันทึกก่อนที่เราจะบังเกิดมันขึ้นมา แท้จริงนั้นมันเป็นการง่ายสำหรับอัลลอฮ์ ” (อัลฮะดีษ : 22)

อายะฮ์ดังกล่าวข้างต้นอัลลอฮ์ตรัสความว่า “ ไม่มีเคราะห์กรรมอันใดเกิดขึ้นในแผ่นดินนี้ และไม่มีแม้แต่ในตัวของพวกเขาเอง เว้นแต่ได้มีไว้ในบันทึกก่อนที่เราจะบังเกิดมันขึ้นมา ” บ่งชี้ว่าทุกๆเคราะห์กรรมที่เกิดขึ้นแก่มนุษย์นั้นอัลลอฮ์ทรงกำหนดเอาไว้แล้ว ซึ่งการเจ็บไข้ได้ป่วยถือเป็นเคราะห์กรรมอย่างหนึ่งที่พระองค์ทรงกำหนดแก่มนุษย์ ดังนั้นเมื่อมีการกำหนดของอัลลอฮ์จึงไม่อนุญาตให้บำบัดรักษาโรค

หลักฐานจากอัลหะดีษ

)) : ﷺ :
(2055:) ((

ความว่า “ จากท่านอัลมุหัมมัดเราะฮู อิบน์ หุซัยบะ จากบิดาของเขา กล่าวว่า ท่านร
สุล ﷺ กล่าวว่า ผู้ใดที่บ้ำบ้ครักษาโดยการใช้เหล็กกร้อน หรือการปิดเป่า
แน่นอนเขาคือผู้นั้นได้หลุดบ่วงตัวเองจากการมอบหมายตนเองต่ออัลลอฮ์ ”
(บันทึก โดย al-Tirmidhiy, 2000:2055)

จากความหะดีษดังกล่าวข้างต้นการที่ท่านรสุลกล่าวว่า “ผู้ใดที่รักษาโดยการใช้
เหล็กกร้อน หรือการปิดเป่าแน่นอนเขาคือผู้ที่ไม่มีการมอบหมายตนเองต่ออัลลอฮ์ ” บ่งชี้ว่าการ
กระทำดังกล่าวนั้นเป็นการไม่มอบหมายต่ออัลลอฮ์ ซึ่งการการไม่มอบหมายต่ออัลลอฮ์นั้นเป็นสิ่งที่
ต้องห้ามในอิสลาม ฉะนั้นผู้ที่บ้ำบ้ครักษาโรคถือว่าเขาเป็นบุคคลหนึ่งที่กำลังกระทำสิ่งที่ต้องห้าม

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่สอง

นักนิติศาสตร์อิสลามทัศนะที่สองได้นำหลักฐานจาก อัลหะดีษและหลักฐานเชิง
สติปัญญาอย่างดังนี้คือ

หลักฐานจากอัลหะดีษ

)) ﷺ
) ((

(1750: 1347:

ความว่า “ จากอิบนุอับบาส แท้จริงท่านรสุล ﷺ กล่าวว่า จะได้เข้าสวรรค์จาก
ประชาชาติของฉันจำนวนเจ็ดหมื่นคน โดยไม่ถูกสอบสวน พวกเขาคือผู้ที่ไม่
รักษาด้วยการปิดเป่า และไม่เชื่อ โขกลางไสยศาสตร์ ซึ่งพวกเขาเป็นผู้ที่
มอบหมายตนเองต่ออัลลอฮ์ ” (al-Bukhariy, 2000:1347; Muslim, 2000:1750)

หลักฐานเชิงปัญญา

1. นักนิติศาสตร์อิสลามกลุ่มนี้ได้ให้ความเห็นว่าการไม่บ้ำบ้ครักษาโรคนั้นดีกว่า
เนื่องจากการเป็นการยอมรับและพอใจต่อการกำหนดของอัลลอฮ์

2. มีศอหาบะฮุหลายท่าน เช่นอุบัย บิน กะฮัฎบ และอบูซุร ซึ่งพวกเขาไม่ บำบัดรักษาโรคที่เกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขาขอรับความเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นแก่พวกเขา โดยที่บรรดา ศอหาบะฮุท่านอื่นๆมิได้ตำหนิพวกเขา(Ibn Taimiyah,n.d.:24/269)

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่สามและสี่

นักนิติศาสตร์อิสลามทัศนะที่สามและสี่ได้นำหลักฐานจาก อัลหะดีษและหลักฐาน เจริญปัญญามาอ้างดังนี้คือ

หลักฐานจากอัลหะดีษ

((: (5678:)

ความว่า “ จากอบีสุร็อยเราะฮะฮ์ จากท่านนบี กล่าวว่า อัลลอฮ์จะไม่ทรง ประทานโรคใดๆลงมา นอกจากพระองค์จะประทานการรักษาโรคนั้นๆมาด้วย ” (บันทึกโดยal-Bukhariy,2000: 5678)

: (2204:)

ความว่า “ จากญาบิร จากท่านรَسُول กล่าวว่า ทุกๆ โรคนั้นมีารักษา เมื่อ โรคโดนรักษา จะหายด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์”(บันทึกโดย Muslim,2000:2204)

จากหะดีษดังกล่าวข้างต้น บ่งบอกว่าไม่มีโรคใดๆที่อัลลอฮ์กำหนดมาจาก พระองค์ทรงกำหนดให้มีารักษาโรคนั้นๆมาด้วย ฉะนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นแก่มุฮัมมัดให้ใช้ยาในการ บำบัดรักษาโรค ไม่ว่าจะด้วยรู้จักยาวนานนั้นด้วยการวิจยค้นคว้าหรือด้วยความคุ้นเคย ดังนั้นจึง อนุญาตให้รักษาโรคได้

):

!

: (3855:) (

ความว่า “ จากอุสามะฮฺ บิน ฮุร็อย ก่อว่าว่า (ฉันได้ไปหาท่านนบี ﷺ ซึ่งบรรดาศอฮาบะฮฺนั้นเห็นอริษะของพวกเขาคล้ายกับนก ฉันได้กล่าวสลามแล้วนั่งลง ขณะเดียวกันชาวอาหรับได้มาจากทุกๆทิศ พวกเขาบอกว่า โอ้ท่านรสุลุลลอฮฺ พวกเราจะรักษาโรคได้หรือไม่? ท่านรสุลตอบว่า พวกท่านจงรักษาโรคเถิด แท้จริงอัลลอฮฺไม่ทรงกำหนดโรค นอกจากว่าพระองค์ทรงกำหนดให้มียารักษาโรคด้วย ยกเว้นโรคชนิดเดียว นั่นคือโรคชรา) ” (บันทึกโดยAbu Daud,2000:3855)

ทัศนะที่มีน้ำหนักตามความเห็นของผู้วิจัย

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทัศนะต่างๆและพิจารณาหลักฐานและเหตุผลของนักนิติศาสตร์อิสลามที่มีต่อการบำบัดรักษาโรคด้วยวิชาการแพทย์ ซึ่งทัศนะที่มีน้ำหนักตามความเห็นของผู้วิจัยคือทัศนะที่กล่าวว่าส่งเสริมให้บำบัดรักษาโรค เนื่องจากเหตุผลต่อไปนี้คือ

1. ปราบกฏหลักฐานที่ชัดเจนจากอัลกุรอานและอัลหะดีษที่บ่งบอกถึงส่งเสริมให้บำบัดรักษาโรค ดังปรากฏในหะดีษขณะท่านรสุลถูกว่าเราจะทำการบำบัดรักษาโรคได้หรือไม่ ท่านรสุลตอบว่า “พวกท่านจงบำบัดรักษาโรคเถิด”
2. ทัศนะที่หนึ่งที่กล่าวว่าไม่อนุญาตให้บำบัดรักษาโรคนั้น ไม่สอดคล้องต่อคำสั่งของท่านรสุล ﷺ ที่ได้ใช้ให้บำบัดรักษาโรค ซึ่งการบำบัดรักษาโรคนั้นเป็นการยึดต่อสาเหตุที่นำไปสู่การหายจากโรคด้วยตัวยา เป็นดั่งเช่นการขจัดความหิวและกระหายด้วยการกินและดื่ม
3. การบำบัดรักษาโรคนั้นไม่ได้เป็นการปฏิเสธการมอบหมายตนเองต่ออัลลอฮฺ เพราะมุสลิมนั้นเมื่อรับประทานยา พวกเขาเชื่อมั่นโดยจิตใจว่าการหายจากโรคนั้นจะต้องเป็นไปด้วยการอนุมัติของอัลลอฮฺเท่านั้น โดยที่ยานั้นไม่ได้อำนวยความสะดวกใดๆด้วยตัวของมันเอง แต่ทว่ามันเป็นไปด้วยการกำหนดและความประสงค์ของอัลลอฮฺ
4. ทัศนะที่สองที่กล่าวว่าอนุญาตให้บำบัดรักษาโรค แต่การไม่บำบัดรักษาโรคนั้นย่อมเป็นสิ่งที่ดีกว่านั้น เนื่องจากว่าการบำบัดรักษาโรคในสมัยนั้นใช้เครื่องมือที่ไม่ดี และใช้วิธีการบำบัดรักษาที่ไม่เป็นที่น่าเชื่อถือของผู้คน ทำให้ผู้คนไม่มีความมั่นใจในการบำบัดรักษาโรคด้วยเครื่องมือและวิธีการดังกล่าว(al-Haitamiy,1980:4/109)

จากหะดีษดังกล่าวข้างต้นบ่งบอกว่าสตรีในยุคต้นๆ ส่วนใหญ่พวกนางจะไว้ผมให้ยาว โดยเฉพาะภรรยาของท่านรศูล ﷺ สตรีในยุคของท่านรศูล ﷺ พวกนางจะไม่ตัดผมของพวกนางยกเว้นในขณะประกอบพิธีหัจญ์และอุมเราะฮ์ และไม่ได้ตัดผมเพื่อความสวยงาม

4.2.1.1 ทักษะนักวิชาการเกี่ยวกับการตัดผม

ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นว่าสตรีในยุคของท่านรศูล ﷺ นั้นพวกนางไม่ตัดผมยกเว้นในขณะประกอบพิธีหัจญ์และอุมเราะฮ์ ซึ่งถ้าหากพิจารณาถึงทักษะของนักวิชาการ เราจะพบว่าทุกมัซฮับอนุญาตให้สตรีตัดผมของนางได้ในขณะทำหัจญ์และอุมเราะฮ์ ความยาวประมาณปลายนิ้วมือ แต่ในส่วนของมัซฮับมาลิกีย์ อนุญาตให้ตัดผมสั้นหรือยาวกว่าปลายนิ้วมือ ซึ่งท่านอิมามมาลิกกล่าวว่า “การตัดผมตามทักษะของเรานั้นไม่มีการกำหนดความยาวที่แน่นอนจะตัดยาวเท่าไรก็ว่าใช้ได้ แต่มีเงื่อนไขว่าจะต้องครอบคลุมทั่วทั้งศีรษะ ซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้เป็นแสดงออกถึงการกักต้ออัลลอฮ์ในรูปแบบของศีรษะ ดังนั้นข้อกำหนดของมันก็จำเป็นต้องสมบูรณ์เช่นเดียวกับการเช็ดศีรษะในการอาบน้ำละหมาด” แต่ในส่วนของมัซฮับชาฟีอี๋ ตัดผมเพียงสามเส้นถือว่าใช้ได้

(al-Kasaniy,1997:2/329;al-Nawawiy,1996:8/146;Ibn Qudamah,1999: 1/124;al-Mardawiy,1998:1/97)

ในส่วนของการตัดผมในโอกาสอื่นๆที่ไม่ใช่ขณะประกอบพิธีหัจญ์และอุมเราะฮ์ นั้นบรรดานักนิติศาสตร์อิสลามมีความเห็นที่แตกต่างกันออกเป็น 2 ทักษะดังนี้คือ

ทักษะที่หนึ่ง อนุญาตให้สตรีตัดผมของนางได้ เป็นทักษะของนักนิติศาสตร์อิสลามมัซฮับชาฟีอี๋

ทักษะที่สอง ไม่อนุญาตให้สตรีตัดผมของนางโดยไม่มีเจตนาจำเป็น ถ้าหากสตรีตัดผมของนางโดยไม่จำเป็นนั้นเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจเป็นทักษะของนักนิติศาสตร์อิสลามมัซฮับมาลิกีย์และหัมบะลี๋(al-Mardawiy,1998:1/97;al-Bahutiy,1999:1/129)

หลักฐานและเหตุผลของทักษะต่างๆ

หลักฐานและเหตุผลของทักษะต่างๆมีดังนี้

หลักฐานและเหตุผลของทักษะที่หนึ่ง

นักนิติศาสตร์อิสลามทักษะที่หนึ่งได้นำหลักฐานจากอัลหะดีษมาอ้างดังนี้คือ

)) :

ﷺ

(320:) ((

ﷺ

ความว่า “ จากท่านอบีสะละมะฮฺ บิน อับดุลเราะมาน กล่าวว่า “ ฉันได้เข้าไปหา อาอิชะฮฺ ฉันและพี่น้องที่ร่วมคิมนมจากแม่นมเดียวกันของนาง ฉันได้ถามนางเกี่ยวกับการอาบน้ำญูบของท่านนบี นางจึงได้ขอภาชนะใส่น้ำประมาณหนึ่งศอก นางได้อาบน้ำซึ่งระหว่างพวกเราและนางนั้นมีม่านกั้น ซึ่งนางได้เทน้ำลงบนศีรษะของนางสามครั้ง เขากล่าวว่า ภรรยาของนบีพวกนางได้ตัดผมสั้นจนกระทั่งถึงหูทั้งสอง ” (บันทึกโดยMuslim,2000:320)

จากความหะดีษดังกล่าวที่ว่า “ ภรรยาของนบีพวกนางได้ตัดผมสั้นจนกระทั่งถึงหูทั้งสอง ” บ่งชี้ว่าบรรดาภรรยาของท่านนบีได้ตัดผมของพวกนางให้สั้น ดังนั้นอนุญาตให้มุสลิมะฮฺตัดผมของพวกนางให้สั้นได้ เนื่องจากยึดตามการกระทำของบรรดาภรรยาท่านนบี

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่สอง

ในส่วนหลักฐานของทัศนะที่สองไม่มีหลักฐานใดๆนำมาอ้างอิง

4.2.1.2 หุก่มของการตัดผม

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทัศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามที่มีต่อการตัดผมและพิจารณาถึงหลักฐานและเหตุผลของแต่ละทัศนะ โดยที่หลักฐานของทัศนะที่หนึ่งนั้นเป็นที่น่าเชื่อถือและมีน้ำหนักกว่า ในส่วนของทัศนะที่สองที่กล่าวว่าการตัดผมของสตรีโดยไม่มีเหตุจำเป็นเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจนั้นพวกเขาไม่มีหลักฐานนำมาอ้างอิง ดังนั้นทัศนะที่มีน้ำหนักตามความเห็นของผู้วิจัย คือ ทัศนะที่กล่าวว่าการตัดผมของสตรีนั้นเป็นที่อนุญาตให้กระทำได้ แต่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า การตัดผมนั้นจะต้องไม่เป็นการเลียนแบบสตรีต่างศาสนา หรือเลียนแบบผู้ชาย เนื่องจากเหตุผลดังนี้คือ

1. ถึงแม้ว่าผู้คนในอดีตและปัจจุบันยอมรับว่าผู้หญิงที่ไว้ผมยาวคือผู้หญิงที่สวยงาม แต่พวกเขาก็มิได้กล่าวว่าผู้หญิงที่ตัดผมสั้นเป็นผู้หญิงที่น่ารังเกียจ

2. การที่ผู้คนในอดีตให้การยอมรับว่าผู้หญิงที่ไว้ผมยาวคือผู้หญิงที่สวยงามนั้น มิได้ขัดแย้งกับความคิดของผู้คนในปัจจุบันที่ว่า การที่ผู้หญิงตัดผมสั้นนั้นเป็นผู้หญิงที่สวยงามด้วยเช่นกัน เนื่องจากว่าจารีตประเพณีและความคิดของผู้คนนั้นย่อมมีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา และสถานที่ ซึ่งจารีตประเพณีนั้นเป็นนั่นเป็นนี่เป็นตัวชี้ขาดตราบใดที่จารีตประเพณีนั้นไม่ได้ขัดต่อบทบัญญัติอิสลาม

4.2.2 การโกนศรีษะ

การโกนศรีษะของสตรีกำลังเป็นที่นิยมกันแพร่หลายในปัจจุบัน โดยเฉพาะในโลกตะวันตก ซึ่งพวกนางโกนศรีษะเพื่อความสวยงาม การโกนศรีษะของสตรีเพื่อความงามนั้นไม่เป็นที่รู้จักในยุคก่อนๆ แต่ทว่าพวกนางจะโกนศรีษะเมื่อประสบเคราะห์กรรมเท่านั้น ซึ่งต่อมาอิสลามได้ห้ามพฤติกรรมดังกล่าว อิสลามไม่ได้ห้ามสตรีโกนศรีษะในภาวะปกติเท่านั้น แต่ในขณะที่พวกนางประกอบพิธีหัจญ์และอุมเราะฮ์ การโกนศรีษะก็ยังเป็นที่ต้องห้ามแก่พวกนางทั้งๆที่การโกนศรีษะในขณะที่ประกอบพิธีหัจญ์นั้นเป็นสิ่งที่ดีสำหรับผู้ชาย ในส่วนของสตรีนั้นการตัดปลายผมเป็นสิ่งที่ดีสำหรับพวกนาง แต่ทว่าในปัจจุบันแฟชั่นการโกนศรีษะของสตรีกำลังเป็นที่นิยม จึงจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจเพื่อหาข้อกระจ่างในเรื่องนี้ เพื่อที่จะนำไปสู่ข้อกำหนดการโกนศรีษะของสตรี ผู้วิจัยขอแนะนำทัศนะนักวิชาการที่ได้กล่าวถึงการโกนศรีษะในขณะที่ประกอบพิธีหัจญ์

4.2.2.1 ทัศนะนักวิชาการเกี่ยวกับการโกนศรีษะ

นักนิติศาสตร์อิสลามมีความเห็นพ้องกันว่าไม่อนุญาตให้สตรีโกนศรีษะของพวกนางขณะประกอบพิธีหัจญ์

มัฮ์ฮับหะนะฟีฮ์

ไม่อนุญาตให้สตรีโกนผมขณะประกอบพิธีหัจญ์และอุมเราะฮ์ เนื่องจากว่าเป็นการเลียนแบบผู้ชาย(al-Kasaniy,1997:2/329)

มัฮ์ฮับมาลิกีฮ์

ไม่อนุญาตให้สตรีโกนผมขณะประกอบพิธีหัจญ์และอุมเราะฮ์ (al-Ghurnatiy,2000:401)

มัฮ์ฮับอัชชาฟีอีฮ์

ไม่อนุญาตให้สตรีโกนผมขณะประกอบพิธีหัจญ์และอุมเราะฮ์ พวกเขาให้เหตุผลว่าการโกนผมของสตรีนั้นเป็นการเลียนแบบผู้ชาย ซึ่งท่านอิบน์อัลมุญซิร¹ ยังได้อ้างเพิ่มเติมอีกว่าการโกนผมของสตรีนั้นเป็นการอูตริกรรม(al-Nawawiy,1996:8/146)

มัฮัซหัมบะลีย์

สำหรับมัฮัซหัมบะลีย์มี 2 สายรายงานดังนี้คือ

สายรายงานที่ 1 การโกนผมของสตรีนั้นเป็นที่ต้องห้ามยกเว้นมีเหตุจำเป็น.

สายรายงานที่ 2 การโกนผมของสตรีโดยไม่มีเหตุจำเป็นนั้นเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจซึ่งมันเป็นการเลียนแบบผู้ชาย(al-Mardawaiy,1998:1/97;)

หลักฐานของแต่ละทัศนะ

จากทัศนะของนักวิชาการทุกมัฮัซหัม สามารถแบ่งทัศนะต่าง ๆ ออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มที่1การโกนผมของสตรีในขณะประกอบหัจญ์และอุมเราะฮ์นั้นเป็นที่ต้องห้ามโดยไม่มีข้อยกเว้นเป็นทัศนะของมัฮัซหัมชะหะฟีฮ์ มาลิกีย์ บางส่วนในมัฮัซหัมชาฟีอีย์ และมัฮัซหัมบะลีย์ ซึ่งพวกเขานำหลักฐานมาอ้างดังต่อไปนี้คือ

) ((ﷺ)) :
(915:

ความว่า “ จากท่านอลี² กล่าวว่าท่านรสูลﷺ ห้ามสตรีไม่ให้นางโกนศีรษะของนาง ” (บันทึกโดยal-Tirmidhiy,2000:915)

กลุ่มที่2การโกนผมของสตรีในขณะประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮ์นั้นเป็นสิ่งต้องห้าม นอกจากมีความจำเป็น

4.2.2.2 หุกุมการโกนผม

¹ คือ อบูบักร มุฮัมมัด บุตรอิรฮิม บุตรอัลมุญซิร อัลนัยซาบุรีย เป็นผู้เชี่ยวชาญฟิกฮ์ มีชีวิตอยู่ในช่วงปี ฮ.ศ. 242-319 (al-Ziriliy,1992:5/294)

² คือ อลี บุตรอบูฏอลิบ บุตรอับดุลมุลฏอลิบ บุตรฮาซิม บุตรอัลคุลมะนาฟ บุตรกุศอย บุตรกิลาบ บุตรมูเราะฮ์ บุตรกะออบ บุตรลูอัย อัลกูรชีย์ อัลฮาซิมีย ร่วมทำสงครามในหลายๆสงคราม เช่น สงครามบะดร์ สงครามอุหุด สงครามคอนดอก เป็นคอลีฟะฮ์ลำดับที่ 4 แห่งอิสลาม เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 40 (al-Jazariy,1994:4/87)

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทัศนะของนักวิชาการที่เกี่ยวกับการโกนผมและได้พิจารณาถึงหลักฐานของทัศนะต่าง ๆ นั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการโกนศีรษะของสตรีนั้นเป็นที่ต้องห้าม ยกเว้นมีเหตุจำเป็น เช่น โกนศีรษะเพื่อรักษาโรค ไม่ใช่โกนศีรษะเพื่อความงาม เลียนแบบผู้ชาย หรือเมื่อประสบเคราะห์กรรม

4.2.3 การต่อผม

เส้นผมเป็นสิ่งที่สตรีให้ความสำคัญพวกนางจึงหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อที่จะให้เส้นผมของพวกนางมีความสวยงาม ไม่ว่าจะด้วยวิธีการตัดผม ปลูกผม ยืดผม และต่อผม โดยเฉพาะการต่อผมนั้นในอิสลามมีข้อกำหนดต่างๆเอาไว้ สมควรอย่างยิ่งที่สตรีต้องศึกษาถึงข้อกำหนดเหล่านั้นก่อนที่จะพวกนางจะต่อผม เพื่อที่พวกนางจะได้มีความมั่นใจและสบายใจในการกระทำของพวกนาง

4.2.3.1 ทัศนะนักวิชาการเกี่ยวกับการต่อผม

มีตัวบทจากหะดีษที่ได้ห้ามการต่อผม แต่บรรดานักนิติศาสตร์อิสลามก็มีความเห็นที่ต่างกันในเรื่องปลีกย่อย และรายละเอียดต่างๆที่เกี่ยวกับการต่อผม ดังนี้คือ

มัฮัษหะนะฟี

นักนิติศาสตร์อิสลามมัฮัษหะนะฟี มีทัศนะว่าการต่อผมของสตรีนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม ไม่ว่าจะต่อด้วยผมของนางเอง หรือผมผู้อื่น (Ibn A'bidin, 1998:9/454; al-Farganiy, 1973:5/358)

มัฮัษมาลิกีย์

นักนิติศาสตร์อิสลามมัฮัษมาลิกีย์ มีทัศนะว่าห้ามมิให้สตรีต่อผมของนางในทุกๆกรณี (al-Ghurnatiy, 2000:462)

มัฮัษซาฟีอี

นักนิติศาสตร์อิสลามมัฮัษซาฟีอีมีทัศนะว่าไม่อนุญาตให้สตรีต่อผมของนางด้วยผมมนุษย์ด้วยกันเอง ไม่ว่าจะเส้นผมที่นำมาต่อนั้นเป็นเส้นผมของผู้ชายหรือผู้หญิง และไม่ว่าเส้นผมนั้นจะเป็นของมะหุรอม สามี และของผู้อื่น (al-Nawawiy, 1996:1/139-140)

มัฮัษหัมบะลีย์

นักนิติศาสตร์อิสลามมัฮัษหัมบะลีย์มีทัศนะที่แตกต่างกันในเรื่องของการต่อผมซึ่งมีรายละเอียดดังนี้คือ

1. ไม่อนุญาตให้สตรีต่อผมของนางด้วยเส้นผมของผู้อื่น

2. ส่วนการต่อผมด้วยสิ่งอื่นที่ไม่ใช่เส้นผมนั้น ถ้าหากต่อผมเพียงชนิดเดียวเพื่อเป็นการผูกผม ก็เป็นที่อนุญาต และถ้าหากต่อผมด้วยสิ่งอื่นมากเกินไปจนความจำเป็น มี 2 สายรายงานดังนี้คือ

1. เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ (มักรูฮฺ) ไม่เป็นที่ต้องห้าม

2. ไม่อนุญาตให้สตรีต่อผมของนางด้วยเส้นผมของผู้อื่น หรือต่อผมด้วยขนสัตว์ เนื่องจากว่าการกระทำดังกล่าว เป็นสิ่งที่ท่านนบีได้ห้ามเอาไว้ (Ibn Qudamah, 1999:1/129; al-Mardawiy, 1998:1/81; al-Banuti, 1999:1/134-135)

หลักฐานของทัศนะต่างๆ ทุกมัซฮับนำหลักฐานมาอ้าง เป็นหะดีษเดียวกันในทุkmัซฮับ ซึ่งหะดีษดังกล่าวคือ

(( ))
(5536:)

ความว่า “ จากท่านอับนุ อุมร์³ กล่าวว่า แท้จริงท่านรَسُولได้สาปแช่งผู้ที่ต่อผม ผู้ที่ต่อผมให้ผู้อื่น ผู้ที่สักและผู้ที่ทำให้การสักให้ผู้อื่น ” (บันทึกโดย Muslim, 2000:5536)

จากความหะดีษดังกล่าวการที่ท่านรَسُولสาปแช่งผู้ที่ต่อผม และผู้ที่ต่อผมให้ผู้อื่น บ่งชี้ว่าพฤติกรรมดังกล่าวนี้เป็นสิ่งต้องห้าม เนื่องจากว่าท่านรَسُولจะไม่สาปแช่งผู้ใดนอกจากว่าผู้นั้นเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่เป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติอิสลาม

ในส่วนของมัซฮับมอลิกีย์นั้นได้นำหะดีษอื่นอีกมาอ้าง ถึงการห้ามต่อผม ไม่ว่าด้วยสิ่งใดก็ตาม

(( )) :
(5542:)

ความว่า “ จากท่าน ญาบิร กล่าวว่าท่านรَسُولได้ห้ามสตรีไม่ให้ต่อผมของเธอ ไม่ว่าด้วยสิ่งใด ” (บันทึกโดย Muslim, 2000:5542)

³ คือ อับดุลลอฮฺ บุตรอุมร์ บุตรอัลค็อตตอบ ท่านเป็นหนึ่งในศอหาบะฮ์ผู้ประเสริฐ เป็นหนึ่งในบรรดาผู้อพยพจากมักกะฮ์ไปยังมะดีนะฮ์ และเป็นผู้เข้าร่วมในเหตุการณ์พิชัยมักกะฮ์ เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 73 (al-Dhahabiy, 1997:4/108)

ตัวบทหะดีษข้างต้นนั้นเป็นคำที่กล่าวโดยกว้าง ดังนั้นมันจึงครอบคลุมถึงการต่อ
 อยุ่ด้วยทุกๆสิ่ง

4.2.3.2 หุกุมการต่อผม

หลังจากที่ได้พิจารณาทัศนะนักนิติศาสตร์อิสลามมัฮัซบต่างๆ และตัวบทหะดีษที่
 เกี่ยวกับการต่อผม เป็นหะดีษ (ศอเหียะ) โดยเฉพาะหะดีษที่รายงานโดยท่านญาบิร

ท่านรศูล رضي الله عنه ได้กล่าวห้ามการต่อผมโดยกว้างๆ โดยเฉพาะมัฮัซบมาลิกีย์ที่ว่าห้าม
 ไม่ให้ต่อผมด้วยสิ่งใดๆดังนั้น การต่อผมนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม ยกเว้นมีเหตุจำเป็นเนื่องจากเหตุผล
 ดังนี้

1. หะดีษที่ห้ามการต่อผมเป็นหะดีษที่ศอเหียะ
2. การต่อผมนั้นเป็นการหลอกลวง ซึ่งบทบัญญัติอิสลามห้ามการหลอกลวง

4.2.4 การยัดผม

ยุคสมัยในปัจจุบันมีนวัตกรรมออกมาใหม่ๆให้ผู้คนได้นำมาใช้ในชีวิต คนที่เคยคิด
 ว่าเกิดมาไม่สวย ก็สามารถเปลี่ยนตัวเองให้สวยได้ในพริบตา เส้นผมก็เป็นส่วนประกอบที่สำคัญจะ
 เรียกว่าอันดับต้นๆเลยก็ว่าได้ เพราะมันอยู่บนใบหน้าที่ใช้ในการแสดงออกทุกอารมณ์ของเรา จาก
 สาเหตุดังกล่าวทำให้มีผู้ผลิตสารเคมีที่ใช้กับเส้นผมขึ้นหลายอย่าง อาทิ สารเคมีที่ใช้ในการตัดผม
 ต่อผม ย้อมผม โกรกสีผมและการยัดผม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงผมทุกอย่างนั้นส่วนมากแล้วจะใช้
 สารเคมีเป็นตัวช่วย โดยเฉพาะการยัดผมบางประเภทนั้นต้องพึ่งสารเคมีครีมและเจล และบาง
 ประเภทนั้นไม่ต้องใช้สารเคมี เช่นการยัดผมโดยใช้เหล็กแบน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาถึง
 รายละเอียด เพื่อนำมาซึ่งข้อกำหนดของการยัดผม

4.2.4.1 ทัศนะนักวิชาการเกี่ยวกับการยัดผม

ในประเด็นปัญหาเกี่ยวกับเส้นผมนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทดังนี้คือ
 ประเภทที่ 1 สิ่งที่ปรากฏด้วยบทที่ชัดเจนกล่าวห้ามไม่ให้กระทำ เช่นการต่อผม การ
 ย้อมผมเป็นสีดำ เป็นต้น

ประเภทที่ 2 สิ่งที่ปรากฏด้วยบทที่ชัดเจนอนุญาตให้กระทำ เช่นการตัดผม

ประเภทที่ 3 สิ่งที่ไม่ได้มีด้วยบทห้ามหรืออนุญาตให้กระทำ เช่น การ โกรกสีผม การ
 ยัดผม เป็นต้น โดยเฉพาะการยัดผมนั้นเป็นสิ่งที่เพิ่งปรากฏในปัจจุบัน ไม่เคยมีปรากฏในยุคของ

ท่านรสูลและในยุคของนักนิติศาสตร์อิสลามทั้งสี่มัซฮับ ซึ่งตำรานักนิติศาสตร์อิสลามในอดีตจึงไม่ได้กล่าวถึงการยึดผมเอาไว้ ดังนั้นจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลจากนักวิชาการในปัจจุบันและนักวิชาการแพทย์

ท่านเชคอุษัยมีน⁴และเชคอัลเฟาซาน⁵ได้ตอบประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการยึดผมของสตรีว่า“การยึดผมนั้นถ้าหากต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมากและถ้าหากเป็นการเลียนแบบสตรีต่างศาสนาแล้วถือว่าไม่อนุญาตให้กระทำ เนื่องจากเป็นการสิ้นเปลืองเงินโดยใช่เหตุ แต่ถ้าหากว่าการยึดผมใช้เงินไม่มากและไม่เป็นการเลียนแบบสตรีต่างศาสนาก็อนุญาตให้กระทำได้ เนื่องจากไม่มีตัวบทที่มาห้ามการกระทำดังกล่าว(al-Duwish,2001:17/132)

4.2.4.2 หุก่มของการยึดผม

ถ้าหากพิจารณาจากคำตอบประเด็นปัญหาการยึดผมของสตรีของเชคอุษัยมีนและเชคเฟาซานแล้ว ก็สามารถสรุปได้ว่าการยึดผมนั้นอนุญาตให้กระทำได้แต่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขของการไม่เลียนแบบสตรีต่างศาสนา และการยึดผมของสตรีนั้นจะต้องไม่ใช่จ่ายเงินมากเกินไป เนื่องจากเหตุผลดังนี้คือ

1.การยึดผมนั้นเป็นสิ่งที่ปรากฏในปัจจุบันและไม่มีตัวบทมากล่าวห้ามไม่ให้กระทำ ดังนั้นอนุญาตให้สตรียึดผมได้ ทั้งนี้เนื่องจากหลักเกณฑ์ฟิกที่ว่า “ พื้นฐานเดิมของสรรพสิ่งต่าง ๆ นั้นเป็นที่อนุมัติ ” ( )หรือ( )“ พื้นฐานเดิมของกิจการงานต่าง ๆ นั้นเป็นที่อนุมัติ ”

2.การยึดผมในปัจจุบันนี้มีหลายรูปแบบและมีวิธีที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย

4.2.5 การย้อมผม

เราได้รู้มาแล้วถึงความสำคัญของผมต่อสตรีซึ่งพวกนางนั้นเอาใจใส่ต่อผมของพวกนางเป็นพิเศษ พวกนางพยายามทุกวิถีทางที่จะทำให้เส้นผมของพวกนางนั้นมีความสวยงาม ไม่ว่าจะด้วยการต่อผม ยึดผม และการย้อมผมซึ่งกำลังเป็นที่นิยมในปัจจุบัน วัยรุ่นผู้หญิงต่างก็ย้อมผมด้วยสีต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสีดำ สีแดง สีส้ม และสีเขียว การย้อมผมนั้นไม่ใช่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ แต่

⁴ คือ มุฮัมมัด บุตรศอลิฮ์ บุตรอุษัยมีน เกิดที่เมืองกอสิมปี ฮ.ศ. 1347 ปราชญ์มุสลิมร่วมสมัยผู้มีชื่อเสียง ผลงานของท่านมีมากมายเป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับ เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 1421 (www.binothaimaan.com)

⁵ คือ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยอิมามมุฮัมมัด อัลอิสลามียะฮ์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย

เป็นสิ่งที่รู้จักกันแพร่หลายในอดีต ดังนั้นก่อนที่เราจะรู้ถึงทัศนะของนักวิชาการเกี่ยวกับการข้อมมุมนผู้วิัจขอนนำด้วยบทอัลหะดีษที่บ่งบอกถึงบัญญัติการเปลี่ยนมหมงอก

(2102:) ﷺ

ความว่า “ จาก ญาบีรบุตรอับดุลลอสฺ กล่าวว่่า อปีกอฮาพะสฺ⁶ ถูกนำตัวมาใน วันพิชิตมักกะฮฺ ซึ่งศิรยะและเคร่าของเขามีสีขาวคล้ายกับเกลือ ท่านรสูล กล่าวว่่าจงเปลี่ยนแปลงมหมงอก ด้วยสิ่งหนึ่งแต่งหลีกเลียงสีด่า ” (บันทึก โดยMuslim,2000:2102)

(( )) ﷺ
(2103: 5899:)

ความว่า “ จากอปีสุร็อยเราะฮฺ⁷ ท่านนบี ﷺ กล่าวว่่า แท้จริงพวกยิวและคริสเตียนจะไม่ข้อมมุมนงอก ดังนั้นจงทำให้แตกต่างจากพวกเขา ” (บันทึก โดยal-Bukhariy,2000:5899;Muslim.2000: 2103)

จากตัวบทหะดีษดังกล่าวข้างต้น บ่งชี้ว่าการข้อมมุมนงอกนั้นเป็นสิ่งที่อนุญาตให้กระทำได้ สอฮาพะสฺบางท่านก็ได้ข้อมมุมนงอกด้วยเช่นกันอาทิเช่น ท่านอบูบักร⁸ และท่านอุมร์⁹ (I b n Hajar,2000:10/436)

⁶ คือ บิดาของท่านอบูกร อัศศีดดีก

⁷ คือ อบุสุร็อยเราะฮฺอัลดะซีซ ท่านเป็นสอฮาพะฮ์นักรำ มีความขัดแย้งเรื่องชื่อ ไม่ว่าจะป็นชื่อของท่านเอง หรือชื่อพ่อของท่าน กล่าวว่่าท่านคือ อับดุลเราะฮฺมาน บุตรสอคคอร บางคนกล่าวว่่าท่านชื่อ อิบนูหมอนั่ม บางคนบอกว่่า อับดุลลอสฺ บุตรอาอิด บางคนบอกว่่า บุตรอามिर ท่านเสียชีวิตในปี ฮ.ศ. 57 บางรายงาน ปี ฮ.ศ.58-59 (al-Asqalaniy,1992:4/202)

⁸ คือ อับดุลลอสฺ บุตรอาปีกอฮาพะสฺอัสมาน บุตรอามिर บุตรอัมร. บุตรกะออบ เป็นคอลีพะฮ์ทำแรกในอิสลาม ท่านเกิดหลังจากท่านนบี 2 ปี เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 13 (al-Jazariy,1994:4/170,al-Zirikliy,1992:5/70)

⁹ คือ อุมร์ บุตรอัลค็อฎฎ็อบ บุตรเนาฟัล บุตรอับดุลอุซซา บุตรรียาหฺ บุตรอับดุลลอสฺ บุตรกรฎุ บุตรเราะซาหฺ บุตรอะดีซ บุตรกะออบ บุตรลูอัย อัลกรชีซ อัลอะดะวียฺ เกิดจากหลังสงครามซ้าง 13 ปี บางสาขารายงาน 14 ปี เป็นคาะลีพะฮ์คนที่ 2 แห่งอิสลาม เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 23 จากการลอบสังหาร (al-Jazariy,1994:4/137,al-Zirikliy,1992:5/45)

4.2.5.1 ทศนะนักวิชาการเกี่ยวกับการข้อมมุข

การข้อมมุขเป็นสิค่านันนักนิติศาสตร์อิสลามมีความเห็นที่ต่างกันหลากหลายสามารถสรุปได้ 3 ทศนะดังนี้คือ

ทศนะที่หนึ่ง ไม่อนุญาตให้ข้อมมุขเป็นสิค่านัน เป็นทศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามส่วนหนึ่งในมัซฮับฮาฟีอีและส่วนหนึ่งในมัซฮับหัมบะลี (al-Nawawiy,1996:1/360-362;Ibn Qudamah, 1998:1/127)

ทศนะที่สอง การข้อมมุขเป็นสิค่านันอนุญาตให้กระทำได้แต่เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจเป็นทศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามมัซฮับหะนะฟี มัลิกีย์และมัซฮับหัมบะลีส่วนหนึ่ง(Ibn A'bidin,1999:2/271;al-Ghumatiy,2000:462;al-Nawawiy,1996:1/360-362;al-Bahuti,1999:1/127-128)

ทศนะที่สาม การข้อมมุขเป็นสิค่านันอนุญาตให้กระทำได้ไม่เป็นที่น่ารังเกียจใดๆเป็นทศนะของหัมบะลีส่วนหนึ่ง(Ibn A'bidin,1999: 5/271)

หลักฐานและเหตุผลของทศนะต่างๆ

หลักฐานและเหตุผลของทศนะต่างๆมีดังนี้

หลักฐานและเหตุผลของทศนะที่หนึ่ง

นักนิติศาสตร์อิสลามทศนะที่หนึ่งได้นำหลักฐานจากอัลหะดีษมาอ้างดังนี้คือ

) (( )) : ﷺ

(2102:

ความว่า “ จากญาบิร บิน अबดุลลอฮฺ กล่าวว่า อبيعอฮาพะฮฺถูกนำตัวมาในวันพิชิตมักกะฮฺ ซึ่งศิรยะและเคราของเขาเป็นสีขาวโพลนคล้ายกับเกลือ ท่านรَسُول ﷺ จึงกล่าวว่า (จงเปลี่ยนสิ่งนี้ด้วยสิ่งหนึ่ง และจงหลีกเลี่ยงสิค่านัน) ”
(บันทึกโดยMuslim,2000:2102)

จากความหะดีษดังกล่าวข้างต้นท่าน رَسُول ﷺ ให้อبيعอฮาพะฮฺข้อมมุขหงอกแต่ให้หลีกเลี่ยงการข้อมเป็นสิค่านัน บ่งชี้ว่าส่งเสริมให้ข้อมมุขหงอกแต่ห้ามข้อมเป็นสิค่านัน

((:)) :
(4212:) ((

ความว่า “ จากอิบนีอับบาซกล่าวว่าคุณรศูต กล่าวว่า ไกลี่วันสิ้นโลกจะมีคนกลุ่มหนึ่งข้อมผมพวกเขาด้วยสีดำคล้ายกับอกของนกพิราบ พวกเขาจะไม่ได้รับกลิ่นของสวรรค์ ” (บันทึกโดยAbu Daud,2000:4212)

จากความหะดีษดังกล่าวข้างต้นท่านรศูตกล่าวว่า ไกลี่วันสิ้นโลกจะมีคนกลุ่มหนึ่งข้อมผมพวกเขาด้วยสีดำคล้ายกับอกของนกพิราบ พวกเขาจะไม่ได้รับกลิ่นของสวรรค์ บ่งชี้ว่าการข้อมผมเป็นสีดำเป็นที่ต้องห้าม

( ) :
(15192:)

ความว่า “ จากอบีฮูร็อยเราะฮ์กล่าวว่า ท่านรศูต กล่าวว่า พวกเขาจงเปลี่ยนผมหงอก จงอย่าเลียนแบบพวกยิว”(บันทึกโดยal-Baihaqiy,15192)

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่สอง

นักนิติศาสตร์อิสลามทัศนะที่สองได้นำหลักฐานจากอัลหะดีษมาอ้างดังนี้คือ

((:)) :

(2102:

ความว่า “ จากญาบิร บิน อับดุลลอฮ์ กล่าวว่า อบีกอฮาพะฮ์ถูกนำตัวมาในวันพิชิตมักกะฮ์ ซึ่งศีรษะและเคราของเขาเป็นสีขาวโพลนเหมือนกับเกลือ ท่านรศูต จึงกล่าวว่า (จงเปลี่ยนสิ่งนี้ด้วยสิ่งหนึ่ง และจงหลีกเลี่ยงสีดำ) ” (บันทึกโดยMuslim,2000:2102)

จากความหะดีษดังกล่าวข้างต้นท่านรศูตสั่งให้อบีกอฮาพะฮ์ข้อมผมหงอกแต่ให้หลีกเลี่ยงการข้อมเป็นสีดำ บ่งชี้ว่าการข้อมผมเป็นสีดำนั้นเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่สาม

นักนิติศาสตร์อิสลามทัศนะที่สามได้นำหลักฐานจากอัลหะดีษมาอย่างดังนี้คือ

)) : ﷺ :

(4212:) ((

ความว่า “ จากอิบนุอับบาสกล่าวว่าคุณรศูล ﷺ กล่าวว่า ใ้ล้ๆวันสิ้นโลกจะมีคนกลุ่มหนึ่งยอมมพวทเขาด้วยสีดาคล้ายกับอกของนกพิราบ พวกเขาจะไม่ได้รับกลิ่นของสวรรค์ ” (บันทึกโดยAbu Daud,2000:4212)

จากความหะดีษดังกล่าวข้างต้นท่านรศูลกล่าวว่ ใ้ล้ๆวันสิ้นโลกจะมีคนกลุ่มหนึ่งยอมมพวทเขาด้วยสีดาคล้ายกับอกของนกพิราบ พวกเขาจะไม่ได้รับกลิ่นของสวรรค์ ไม่ได้บ่งบอกว่าการยอมมเป็นสีดำนั้นเป็นที่ต้องห้ามหรือเป็นที่รังเกียจแต่อย่างใด แต่หะดีษดังกล่าวเป็นการบ่งบอกถึงคุณลักษณะของกลุ่มชนต่างๆในวันกิยามะฮุเท่านั้น

4.2.5.2 หุก่มของการยอมม

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทัศนะนักวิชาการที่สังกัดมัธยมต่างๆ รวมทั้งหลักฐานของแต่ละทัศนะที่นำมาอ้าง ซึ่งทัศนะที่มีน้ำหนักตามทัศนะของผู้วิจัย คือ อนุญาตให้ยอมมด้วยสีต่างๆได้ยกเว้นสีดำเนื่องจากเหตุผลดังนี้

1.ในหะดีษที่รายงานโดยท่านญาบิร ท่านรศูล ﷺ กล่าวว่า ( ) ความว่า “จงเปลี่ยนแปลงผมหงอกด้วยสิ่งหนึ่งสิ่งใด” ซึ่งคำว่า ( ) นั้นเป็นคำที่ให้ความหมายโดยทั่วไปไม่ได้จำเพาะเจาะจงถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแสดงว่าอนุญาตให้ยอมมด้วยสิ่งใดๆก็ได้

2.หะดีษดังกล่าวท่านรศูล ﷺ กล่าวว่า ( ) ความว่า “พวกท่านจงหลีกเลี่ยงสีดำ” เป็นที่เข้าใจกันว่าคำสั่งห้ามนั้นบ่งบอกถึงการห้ามกระทำ นอกจากมีหลักฐานมายกเว้น ซึ่งไม่มีนักนิติศาสตร์อิสลามมัธยมใดนำหลักฐานมาอ้างอิงและหักล้าง จึงสามารถสรุปได้ว่าสีดำนั้นเป็นสีที่ต้องห้ามในการยอมม

4.3 การขจัดขนที่ใบหน้าและคิ้ว

สตรีเป็นเพศที่มีความรักสวยรักงามส่วนหนึ่งที่สตรีคิดว่าเป็นสิ่งที่สวยงามคือการขจัดขนที่ใบหน้าและขจัดขนคิ้ว ไม่ว่าจะด้วยการ ตัด ถอน หรือกัน โดยเฉพาะในปัจจุบันสตรีมุสลิมะฮ์นิยมกันขจัดขนคิ้วของนางเพื่อให้ดูสวยงาม เพื่อความกระจำถึงข้อกำหนดของพฤติกรรมดังกล่าว จึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจถึงความหมายของอันนัมศุในบทบัญญัติอิสลามเสียก่อน

4.3.1 ความหมายอันนัมศุ

อันนัมศุ เชิงภาษา คือ การขจัดขนให้บางคล้ายกับผมที่งอกใหม่(Ibn Manzur,1997:14 /292-293)

อันนัมศุ เชิงวิชาการ

นักนิติศาสตร์อิสลามได้ให้ความหมาย อันนัมศุ เชิงวิชาการที่แตกต่างกันไป เนื่องจากพวกเขามีความคิดเห็นในส่วนเป้าหมายของ “อันนัมศุ”ที่เป็นที่ห้ามแตกต่างกันไป ซึ่งแต่ละมัฮ์ซับได้ให้ความหมายของ “อันนัมศุ”เชิงวิชาการดังนี้คือ

มัฮ์ซับหะนะฟี

อันนัมศุ คือ การแยกขนคิ้วเพื่อให้บางลง(Ibn A'bidin,1999:3/230)

มัฮ์ซับบะลิกีย

อันนัมศุ คือ การดึงขนจากหน้า ซึ่งเป็นการให้ความหมายของนักวิชาการที่สังกัดมัฮ์ซับบะลิกียุบบางส่วน พวกเขาให้ความหมายโดยกว้างๆเพื่อที่มันครอบคลุมใบหน้าโดยรวม(al-Ghumatiy, 2000:462)

มัฮ์ซับชาฟีอี

ท่านอิมามอันนะวะวี (al-Nawawiy,1998:3/141)ได้ให้ความหมายของคำว่า อันนัมศุคือ ผู้ที่ขจัดขนคิ้วเพื่อให้มันมีความบางสวยงาม

มัฮ์ซับบัซซาลิฮีย

อันนัมศุ คือ การดึงขนที่ใบหน้าออกซึ่งมัฮ์ซับบัซซาลิฮีย ได้ให้กัความหมายของอันนัมศุนั้น คือ การขจัดขนที่ใบหน้าออกด้วยการดึงโดยเฉพาะ(al-Bahuti,1999:1/134)

4.3.2 ทศนะนักวิชาการเกี่ยวกับการจัดขณคิ้วที่ใบหน้าและคิ้ว

ถ้าหากพิจารณาจากความหมายของ อันนัมศุ เชิงวิชาการสามารถสรุปทศนะนักนิติศาสตร์อิสลามที่เกี่ยวกับการจัดขณบนใบหน้าและคิ้วได้ 5 ทศนะดังนี้คือ

ทศนะที่หนึ่ง การจัดขณคิ้วนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม เป็นทศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามส่วนหนึ่งในมัฮัฮับหะนะฟี มัลิกีย์ และมัฮัฮับชาฟีอี (Ibn A'bidin, 1999:9/455; al-Ghurnatiy, 2000: 462; al-Nawawiy, 1998:3/141)

ทศนะที่สอง การจัดขณที่ใบหน้านั้นเป็นสิ่งต้องห้าม เป็นทศนะของนักวิชาการส่วนหนึ่งในมัฮัฮับมัลิกีย์ และชาฟีอี (al-Ghurnatiy, 2000:462; al-Nawawiy, 1998:3/141)

ทศนะที่สาม การจัดขณที่ใบหน้าและคิ้วเป็นสิ่งต้องห้าม แต่ถ้าหากว่าได้รับอนุญาตจากสามีก็เป็นที่ยอนุญาตให้กระทำได้ เนื่องจากว่าการกระทำดังกล่าวรวมอยู่ในความหมายของคำว่าตกแต่งและเสริมสวยเพื่อสามี เป็นทศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามส่วนหนึ่งในมัฮัฮับชาฟีอี และหัมบะลี แต่ถ้าหากว่ากระทำไปเพื่อเป็นการหลอกลวงก็เป็นที่ยต้องห้าม (Ibn Juasiy, 1997: 254; al-Nawawiy, 1998:3/14)

ทศนะที่สี่ การจัดขณที่ใบหน้าและคิ้วนั้นถ้าหากว่าไม่ใช่เป็นการกระทำตามประเพณีของคนเวลานั้นเป็นการห้ามที่อ่อนด้วยหลักฐาน แต่ถ้าหากว่าเป็นการปฏิบัติตามการกระทำของคนเลวก็เป็นที่ยต้องห้ามโดยเด็ดขาด เป็นทศนะนักนิติศาสตร์อิสลามบางส่วนในมัฮัฮับหัมบะลี เช่น อิบน์ อุฎเญาซี (Ibn Juasiy, 1997:253)

ทศนะที่ห้า การจัดขณที่ใบหน้าด้วยการถอนนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม ส่วนการจัดขณที่ใบหน้าด้วยการโกนนั้นอนุญาตให้กระทำได้เป็นทศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามบางส่วนในมัฮัฮับหัมบะลี (Ibn Qudamah, 1999:1/131; al-Bahuti, 1999:1/134)

หลักฐานและเหตุผลของทศนะต่างๆ

หลักฐานและเหตุผลของทศนะต่างๆมีดังนี้

หลักฐานและเหตุผลของทศนะที่หนึ่ง สอง สาม และสี่

หลักฐานของทศนะที่หนึ่ง ทศนะที่สอง สามและสี่ ที่กล่าวว่า การจัดขณคิ้วนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม

)) : ﷺ

(2125: 5943:) ((ﷺ

ความว่า “ จากท่านอับดุลลอฮ์อิบนุ มุฮัมมัด ﷺ กล่าวว่าอัลลอฮ์ทรงสาปแช่งสตรีที่สักและสตรีที่ขอให้ผู้อื่นสักให้ สตรีที่ถอนขนคิ้ว และสตรีที่กรอฟันเพื่อความสวยงาม ซึ่งมันเป็นการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์สำหรับฉันแล้วฉันจะไม่สาปแช่งผู้ที่ท่านรศูล ﷺ สาปแช่งกระนั้นหรือ? ตามที่ปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอาน” (บันทึกโดย al-Bukhari,2000:5943;Muslim,2000:2125)

หะดีษดังกล่าวข้างต้น บ่งบอกชัดเจนว่าการขจัดขนที่หน้านั้นเป็นที่ต้องห้าม จาก การที่อัลลอฮ์ทรงกล่าวสาปแช่งผู้ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว ซึ่งการสาปแช่งนั้นจะไม่เกิดขึ้นนอกจากว่า กระทำในสิ่งต้องห้าม

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่ห้า

เนื่องจากว่าตัวบทหะดีษใช้สำนวนที่บ่งบอกถึงการถอน ฉะนั้นการขจัดขนที่ ไบหน้าและคิ้วด้วยการ โกนนั้นเป็นสิ่งที่อนุญาตให้กระทำได้ (Ibn Qudamah,1999:1/131;al-Bahuti,1999:1/134)

4.3.3 หุก่มการถอนขนที่ไบหน้าและคิ้ว

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทัศนะต่างๆของนักนิติศาสตร์อิสลามมัฮัฮับต่างๆ และหลักฐานที่พวกเขาได้นำมาอ้างอิง ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณา วิเคราะห์ และวิจารณ์ ทัศนะและหลักฐาน ดังนั้นทัศนะที่มีน้ำหนักตามความเห็นของผู้วิจัยคือ ทัศนะที่กล่าวว่า การขจัดขนที่ไบหน้าและคิ้ว นั้นเป็นสิ่งต้องห้าม ไม่ว่าจะด้วยวิธีการถอน ดัด โกน หรือ กั้น จะเป็นไปด้วยการอนุญาตของสามีหรือไม่ก็ตาม หรือจะเป็นการกระทำตามพฤติกรรมของพวกที่ไม่ดีหรือไม่ก็ตาม เนื่องจาก เหตุผลดังต่อไปนี้

1. ตัวบทหะดีษที่กล่าวถึงการสาปแช่งผู้ที่ขจัดขนที่ไบหน้าและคิ้วนั้น เป็นตัวบทที่ ให้ความหมายโดยทั่วไป ครอบคลุมทุกวิธีการที่เป็นการขจัดขนที่ไบหน้าและคิ้ว

2. การขจัดขันธ์ที่ใบหน้าและคิ้วนั้นเป็นการหลอกลวง ซึ่งบัญญัติอิสลามได้ห้ามการหลอกลวง

3. ทศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามที่กล่าวว่า อนุญาตให้กระทำได้ด้วยความเห็นชอบของสามี หรือ การกระทำดังกล่าวจะต้องไม่ตรงกับพฤติกรรมของพวกที่ไม่ดีนั้น เป็นการกล่าวโดยที่ไม่มีหลักฐานมาอ้างอิงโดยชัดเจน ดังนั้นเงื่อนไขต่างๆที่พวกเขาได้นำมากล่าวนั้น ไม่สามารถนำมาหักล้างด้วยทหะดีษที่ชัดเจนที่กล่าวถึงการสาปแช่งผู้ที่ขจัดขันธ์ที่ใบหน้าและคิ้ว

4.4 ความงามที่เกี่ยวกับฟัน

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงสร้างมนุษย์ให้มีรูปร่างสมส่วน และสมดุล อวัยวะต่าง ๆ เป็นส่วนประกอบให้อีกอวัยวะหนึ่งมีความสวยงาม ซึ่งใบหน้านั้นมีอวัยวะอื่น ๆ ประกอบอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นจมูก คิ้ว ตา ปาก และฟัน โดยเฉพาะฟันผู้คนที่ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ทุกคนพยายามหาวิธีมาดูแลรักษาฟันของตนเองให้คงทนและสวยงาม คนใดที่ฟันของตนเองหักหรือไม่แน่น เขาก็พยายามหาวิธีมารักษาและทดแทน ไม่ว่าจะด้วยการใส่ฟันปลอมสำหรับผู้ที่ฟันหัก หรือ เคลือบด้วยทอง สำหรับผู้ที่ฟันไม่แน่น ดังนั้นจำเป็นที่จะต้องศึกษาหุค่มของการกระทำดังกล่าว

4.4.1 การประดับฟันด้วยทอง

บางครั้งผู้คนที่ฟันหักหรือผู้หึงฟันของพวกเขาหักโดยต้องหาสิ่งอื่นมาทดแทน ไม่ว่าจะด้วยเงินหรือทอง ซึ่งในส่วนของการประดับฟันด้วยทองนั้นเป็นเรื่องที่กระทำกันอย่างแพร่หลายในอดีตจนถึงปัจจุบัน จึงจำเป็นที่ต้องศึกษาถึงข้อกำหนดและหุค่มที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว

4.4.1.1 ทศนะนักวิชาการเกี่ยวกับการประดับฟันด้วยทอง

นักนิติศาสตร์อิสลามมีทศนะต่อการประดับฟันด้วยทองแบ่งออกเป็น 2 ทศนะคือ ทศนะที่หนึ่ง อนุญาตให้ประดับฟันด้วยทอง และอนุญาตให้ใช้ทองเคลือบฟันเพื่อป้องกันฟันหัก เป็นทศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามส่วนใหญ่ในมัซฮับหะนะฟี มัลิกีย์ ซาฟีอีย์ และหัมบะลี (Damad Afandi, n.d.:2/536; al-Karawiy, n.d.:293-294; al-Sharbiniy, n.d.:1/391-392)

ทัศนะที่สอง ไม่อนุญาตให้เคลือบฟันด้วยทอง แต่อนุญาตให้เคลือบฟันด้วยเงิน เป็นทัศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามส่วนหนึ่งในมัชฮับหะนะฟี (Damad Afandi, n.d.:2/536)

หลักฐานและเหตุผลของแต่ละทัศนะ

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะต่าง ๆ มีดังนี้คือ

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่หนึ่ง

นักนิติศาสตร์อิสลามที่หนึ่งนำหลักฐานจากอัลหะดีษและหลักฐานเชิงปัญญานำมา อ้างดังนี้คือ

หลักฐานจากหะดีษ

(( )) :
(5164: 1770: 4232:

ความว่า “ จากท่านอับดุลเราะหฺมาน บุตร ฎอรอพะฮฺกล่าวว่่าอฺรพะญะฮฺ บุตร อัศฮัด¹⁰ ผู้เป็นปู่ของเขา จมูกหักในสงครามอัลกุก๊าบ (เกิดขึ้นในยุคญาฮิลียะฮฺ) เขาได้เคลือบจมูกของเขาด้วยเงิน มันจึงเกิดเน่าขึ้นมา ท่านรَسُول ได้สั่งให้เขาเคลือบจมูกของเขาด้วยทอง ” (บันทึกโดย Abu Daud, 2000:4232; al-Tirmidhiy, 2000:1770; al-Nasa'iy, 2000:5164)

ท่าน อิมาม อัตติรมิซีย¹¹ (al-Mubarakafuriy:5/465) กล่าวว่่า “ มีรายงานจากนักวิชาการจำนวนหนึ่งว่่าพวกเขาได้เคลือบฟันของพวกเขาด้วยทอง จากหะดีษดังกล่าวข้างต้นบ่งชี้ว่่าอนุญาตให้เคลือบจมูกและฟันด้วยทองคำ ”

หลักฐานเชิงปัญญา

เมื่ออนุญาตให้เคลือบจมูกด้วยทอง ดังนั้นการเคลือบฟันด้วยทองก็เป็นสิ่งที อนุญาตให้กระทำได้ด้วยเช่นกัน (al-Zaila'iy, 1987:4/235-237)

¹⁰ คือ อฺรพะญะฮฺ บุตรอัศฮัด บุตรกัรบ อัตตัยมีฮฺ อัศสะฮฺดีฮฺ เป็นศอหาบะฮฺ

¹¹ คือ อบีอิซา มุฮัมมัด บุตรอิซา บุตรเสาเราะฮฺ บุตรมุซา อัตติรมิซีย เป็นปราชญ์ด้านหะดีษ เกิดปี ฮ.ศ. 200 เลียชีวิตปี ฮ.ศ. 279

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่สอง
นักนิติศาสตร์อิสลามกลุ่มที่สองนำหลักฐานจากอัลหะดีษและหลักฐานเชิงปัญหา
มาอ้างดังนี้คือ
หลักฐานจากอัลหะดีษ

(( )) :
((ﷺ)
(5164: 1770: 4232:

ความว่า “ จากท่านอับดุลเราะหฺมาน บุตร ฎอรอฟะฮฺกล่าวว่าอิรฟะญะฮฺ บุตร
อิซฮัด ผู้เป็นปู่ของเขา จมูกหักในสงครามอัลกัฎาบ (เกิดขึ้นในยุคญาฮิลียะฮฺ)
เขาได้เคลือบจมูกของเขาด้วยเงิน มันจึงเกิดเน่าขึ้นมา ท่านรศูล ﷺ ได้สั่งให้
เขาเคลือบจมูกของเขาด้วยทอง ” (บันทึกโดยAbuDaud,2000:4232;al-
Tirmidhiy,2000:1770;al-Nasa’iy,2000:5164)

หะดีษดังกล่าวได้กล่าวถึงการอนุญาตให้เคลือบจมูกด้วยทองอย่างชัดเจน โดยที่
ไม่ได้กล่าวถึงการเคลือบฟันด้วยทอง ฉะนั้นจึงไม่สามารถนำหุกุมเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับจมูกมาใช้กับ
ฟันได้

หลักฐานเชิงปัญหา

การนำการเคลือบฟันด้วยทองมาเทียบเคียงกับการเคลือบจมูกด้วยทองเป็นการ
เทียบเคียงที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าการอนุญาตให้เคลือบจมูกด้วยทองนั้นเป็นการอนุญาต
เฉพาะ อิรฟะญะฮฺ ดังเช่นที่อนุญาตให้อัลซุบัยรและอัลคุดเราะฮฺมานสวมผ้าไหม เนื่องจากอาการ
คันที่เกิดขึ้นตามร่างกาย

4.4.1.2 หุกุมการประดับฟันด้วยทอง

หลังจากที่ผู้วิจัยได้พิจารณาถึงทัศนะและหลักฐานของนักวิชาการที่ได้นำมาอ้าง
แล้ว ทัศนะที่มีน้ำหนักที่สุดตามความเห็นของผู้วิจัยคือทัศนะที่กล่าวว่าอนุญาตให้สตรีเคลือบฟัน
ด้วยทองเพื่อการเยียวยารักษาฟัน หรือเคลือบฟันด้วยทองเพื่อเป็นการประดับประดา แต่ว่าการ
ประดับฟันด้วยทองนั้นจะต้องไม่เป็นการฟุ่มเฟือยเกินไป

4.4.2 การกรอฟัน

วิธีการตกแต่งฟันให้สวยงามซึ่งเป็นที่รู้จักในยุคก่อน ๆ การกรอฟันของสตรีที่มีอายุมากเพื่อให้ฟันของนางมองคล้ายฟันของวัยรุ่น และเพื่อให้มีความสวยงาม ซึ่งจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจถึง ข้อกำหนดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการกรอฟัน

4.4.2.1 ความหมาย อัลวัชร

อัลวัชร เิงภาษา คือ การจัดฟันของสตรีและทำมันให้บาง (Ibn Manzur,1993:5/284)

อัลวัชร เิงวิชาการ คือ การจัดฟันของสตรีและทำให้ปลายฟันดูราบเรียบ ซึ่งสตรีที่มีอายุนิยมกระทำเพื่อให้ดูเป็นเด็กวัยรุ่น (Ibn A'bidin,1998:9/454)

4.4.2.2 ทศนะนักวิชาการเกี่ยวกับการกรอฟัน

นักนิติศาสตร์อิสลามมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าการกรอฟันนั้นเป็นสิ่งต้องห้ามไม่อนุญาตให้กระทำ ดังปรากฏตัวบทในตำราฟิกฮ์ของมัฮัฮับต่าง ๆ ดังนี้

มัฮัฮับหะนะฟี

อิบนุอาบีดีน¹² (Ibn A'bidin,1998:9/454) กล่าวว่า อัลวาซีเราะฮ์( ) คือผู้ที่กรอฟัน คัดฟัน และทำมันให้ดูบางราบเรียบ โดยเฉพาะสตรีผู้ที่มีอายุชอบกระทำกันเพื่อให้ตัวเองดูเป็นเด็กวัยรุ่น พฤติกรรมดังกล่าวเป็นที่ต้องห้ามเช่นเดียวกับการต่อผม

มัฮัฮับมาลิกีย์

อัลกูรนาฎี¹³ กล่าวว่า (al- Ghurnatiy,2000:462) “ไม่อนุญาตให้สตรีปิดบังผู้อื่นด้วยการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์ ส่วนหนึ่งจากการเปลี่ยนแปลง คือ การต่อผมของสตรีที่สั้นให้ยาว การสักบนใบหน้าและร่างกาย การกรอและคัดฟัน และการขจัดขนที่ใบหน้าและคิ้ว

มัฮัฮับชาฟีอี

¹² คือ มุฮัมมัดอาหมิน บุตรอุมร์ บุตรฮับดุลอะซีร์ อาบิดิน อัลคิมิกีย์ อัลหะนะฟี เกิดที่เมืองดามัสกัส เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 1252 (Khabalah,n.d.9/77)

¹³ คือ มุฮัมมัด บุตรอะหมัด บุตรญุซัย อัลกูรนาฎี เกิดปี ฮ.ศ. 693 สังกัดมัฮัฮับมาลิกีย์ เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 741

อัลญุมัล¹⁴ (al-Jumal,n.d.:1/418) กล่าวว่า เป็นที่ต้องห้ามที่สตรีจะกรอฟัน คัดฟัน และทำฟันให้ดูบงาบเรียบ ซึ่งนักนักนิติศาสตร์อิสลามมัซฮับฮาฟีอีได้เทียบเคียงการกรอฟันกับการสัก ดังนั้นพวกเขามีมติว่าการกรอฟันเป็นสิ่งที่ต้องห้าม

มัซฮับหัมบะลี

การกรอฟัน คัดฟัน เพื่อความสวยงามนั้นเป็นที่ต้องห้าม(al- Bahutiy,1999:1/134)

หลักฐานและเหตุผลของแต่ละทัศนะ

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะต่างๆมีดังนี้

นักนิติศาสตร์อิสลามทุกมัซฮับนำหลักฐานมาอ้างดังนี้คือ

)):

5943:

) ((

(2125:

ความว่า “ จากท่านอิบนุ มัสอูด رضي الله عنه กล่าวว่า : อัลลอฮฺทรงสาปแช่งสตรีที่สัก และสตรีที่ขอให้ผู้อื่นสักให้ สตรีที่ถอนขน และสตรีที่กรอฟันเพื่อให้สวยงาม คือเป็นการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮฺ สำหรับฉันแล้ว ฉันจะไม่สาปแช่งบุคคลที่ท่านรสุล ﷺ สาปแช่งกระนั้นหรือ ? ตามที่ปรากฏในคัมภีร์ของอัลลอฮฺ(อัลกุรอาน)”(บันทึกโดยal-

Bukhariy,2000:5943;Muslim,2000: 2125)

หะดีษข้างต้นบ่งบอกถึงการกรอฟัน คัดฟันเพื่อความสวยงาม ถ้าหากมีความจำเป็นที่จะต้องกรอฟัน คัดฟัน เพื่อการรักษาฟันนั้นก็เป็นที่อนุญาต(Ibn Hajar,2000:10 : 457)

) ((

ﷺ

))

(5114:

ความว่า “ จากอบิรียานะฮฺ กล่าวว่า เราได้ยินท่านรสุล ﷺ ได้ห้ามการกรอฟัน คัดฟันและการสัก ” (บันทึกโดยal-Nasa’iy,2000:5114)

¹⁴ คือ เชกสุลัยมาน อัลญุมัล สังกัคมัซฮับฮาฟีอี

จากหะดีษข้างต้นบ่งบอกชัดเจนว่าการกรอฟัน ดัดฟัน จัดฟัน และการสักเป็นที่ต้องห้ามไม่อนุญาตให้กระทำ

4.4.2.3 หุกมการกรอฟัน

จากการที่ผู้วิจัยได้พิจารณาทัศนะของนักวิชาการ และหลักฐานที่พวกเขานำมาอ้าง นั้น ผู้วิจัยเห็นว่า การกรอฟัน ดัดฟัน และจัดฟัน เพื่อความสวยงามนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม ไม่อนุญาตให้กระทำ ยกเว้นเนื่องจากมีเหตุจำเป็นเช่น เพื่อรักษาฟันให้แข็งแรงอนุญาตให้กระทำได้ ซึ่งมีเหตุผลมาสนับสนุนดังนี้

หะดีษที่รายงานโดยอับดุลลอฮฺ ได้กล่าวถึงการกรอฟัน เพื่อความสวยงาม และเพื่อเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮฺ ดังนั้น ถ้าหากกระทำไปเพื่อรักษาฟันให้แข็งแรงและการจัดฟันเพื่อให้ดูเป็นระเบียบ หรือมีเหตุจำเป็นถือว่าอนุญาตให้กระทำได้

4.5 ความงามของร่างกาย

ความงามเป็นสิ่งที่มีมนุษย์ให้ความสำคัญและเอาใจใส่ดูแลเป็นพิเศษ เพื่อที่จะให้พวกเขาดูดีในสายตาผู้อื่น พวกเขาพยายามทำทุกอย่าง เพื่อให้ร่างกายของพวกเขาดูสวยงาม ซึ่งในปัจจุบันนั้นมีการกระทำรูปแบบหนึ่งที่กำลังเป็นที่นิยมของผู้คนนั้นคือการสัก พวกเขาเข้าใจว่าการกระทำดังกล่าวนั้นจะช่วยให้เขาดูดี จึงจำเป็นที่จะต้องให้ข้อกระจ่างในการกระทำดังกล่าว

4.5.1 การสัก

การสักนั้นเป็นที่รู้จักแพร่หลายในอดีต ชาวอาหรับในยุคก่อนๆนิยมสักที่มือและใบหน้าของตัวเอง และในปัจจุบันการสักก็เป็นที่นิยมกันแพร่หลาย ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย ต่างก็นิยมสักกันตามร่างกายของตัวเองเพื่อความสวยงาม ซึ่งมุสลิมก็ตามค่านิยมนี้ไปด้วย จึงจำเป็นต้องศึกษารายละเอียดและข้อกำหนดของการสักในบทบัญญัติอิสลาม

4.5.1.1 ทัศนะนักวิชาการ

นักนิติศาสตร์อิสลามมีความเห็นเกี่ยวกับการสักแบ่งออกออกเป็น 2 ทัศนะดังนี้คือ

ทัศนะที่หนึ่ง การสัคนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม เป็นทัศนะของนักวิชาการส่วนใหญ่ ในมัซฮับหะนะฟี มัลิกีย์ ซาฟีอีย์ และมัซฮับหัมบะลี (Ibn A'bidin,1998:9/454;al-Ghurnatiy,2000:462;al-Nawawiy,1996:1/364;al-Mardawaiy,1998:1/99;Ibn Qudamah,1999:1/129)

ทัศนะที่สอง อนุญาตให้ทำการสัคได้ถ้าหากทำไปเพื่อวินิจฉัยและเชี่ยวชาญรักษาโรค เป็นทัศนะของนักวิชาการกลุ่มหนึ่งในมัซฮับมัลิกีย์(al-Nafrawiy,n.d:2/342)

หลักฐานและเหตุผลของแต่ละทัศนะ

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะต่างๆมีดังนี้คือ

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่หนึ่ง

นักนิติศาสตร์อิสลามทัศนะที่หนึ่งได้นำหลักฐานจากอัลหะดีษมาอ้างดังนี้คือ

)):

5943:

((

(2125:

ความว่า “ จากท่านอิบน์ มัสอูด رضي الله عنه กล่าวว่า : อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งสตรีที่สัค และสตรีที่ขอให้ผู้อื่นสัคให้ สตรีที่ถอนขน และสตรีที่กรอฟันเพื่อให้สวยงาม คือเป็นการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์ สำหรับฉันแล้ว ฉันจะไม่สาปแช่งบุคคลที่ท่านรศูล ﷺ สาปแช่งกระนั้นหรือ ? ตามที่ปรากฏในคัมภีร์ของอัลลอฮ์ (อัลกุรอาน)”(บันทึก โดย al-Bukhariy,2000: 5943;Muslim,2000: 2125)

จากหะดีษดังกล่าว บ่งบอกว่าการสัคนั้นเป็นที่ต้องห้ามแก่ผู้ที่สัคให้ผู้อื่น และผู้ที่ถูกสัค เนื่องจากการสาปแช่งนั้นจะไม่เกิดขึ้นแก่ผู้ที่กระทำในสิ่งที่เป็นที่อนุมัติให้กระทำได้

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่สอง

นักนิติศาสตร์อิสลามกลุ่มที่สองได้นำหลักฐานเชิงปัญญามาอ้างดังนี้คือ

นักนิติศาสตร์อิสลามกลุ่มที่สองได้นำหลักเกณฑ์ฟิกฮ์ที่ว่า“สิ่งต้องห้ามต่างๆถูกผ่อนปรนภาวะคับขัน” ( )มาอ้างอิง ซึ่งการสัคเพื่อวินิจฉัยโรคเป็นสิ่งที่ถูกผ่อนปรนอย่างหนึ่ง ดังนั้นการสัคเพื่อวินิจฉัยโรคเป็นสิ่งที่อนุญาตให้กระทำได้

4.5.1.2 หุ้กมการสั้ก

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทัศนะของนักวิชาการและหลักฐานที่พวกเขานำมาอ้างแล้ว ทัศนะที่มีน้ำหนักตามทัศนะผู้วิจัย คือ ทัศนะที่หนึ่งที่กล่าวว่าการสั้กนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม เนื่องจากมีตัวบทหะดีษที่ถูกต้องที่บ่งบอกว่าการสั้กนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม ดังนั้นหุ้กมของการสั้กคือ เป็นสิ่งต้องห้าม ไม่อนุญาตให้กระทำ เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1. มีตัวบทจากอัลหะดีษที่ชัดเจนได้กล่าวห้ามการสั้ก
2. การสั้กนั้นเป็นการทำให้เกิดเจ็บปวดแก่ร่างกายโดยไม่มีควมจำเป็นใดๆ
3. การสั้กนั้นจะนำมาซึ่งความสกปรกแก่ร่างกาย ซึ่งนักวิชาการได้มีความเห็นแตกต่างกันว่าจำเป็นต้องลบรอยสั้กเพื่อขจัดสิ่งสกปรกบริเวณดังกล่าวหรือไม่ ดังนั้นการหลีกเลี่ยงการขัดแย้งจึงเป็นสิ่งสมควรกระทำ

4.5.2 การย้อมเล็บ

การย้อมเล็บของสตรีเพื่อความสวยงามนั้น เป็นสิ่งที่รู้จักในหมู่สตรีในอดีต โดยเฉพาะการย้อมเล็บด้วยใบเทียนและหญ้าฝรั่ง แต่ว่าการย้อมเล็บด้วยใบเทียนนั้นเป็นที่นิยมกันในกลุ่มสตรีมากกว่า ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรที่นำประเด็นการย้อมเล็บมากล่าวถึงเพื่อหาความกระจ่างถึงข้อกำหนดที่เกี่ยวกับการย้อมเล็บ

4.5.2.1 ทัศนะนักวิชาการเกี่ยวกับการย้อมเล็บ

นักนิติศาสตร์อิสลามมีทัศนะที่คล้ายคลึงกันในเรื่องการย้อมเล็บแต่จะแตกต่างกันในรายละเอียดปลีกย่อยซึ่งสามารถสรุปได้ 2 ทัศนะดังนี้คือ

ทัศนะที่หนึ่ง อนุญาตให้สตรีย้อมเล็บของนางได้โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ เป็นทัศนะนักนิติศาสตร์อิสลามมัฮัซหะนะฟี (Ibn Nujaim, n.d.:8/183)

ทัศนะที่สอง อนุญาตให้สตรีย้อมเล็บของนางได้โดยจำเป็นต้องได้รับอนุญาตจากสามีและต้องไม่ย้อมเล็บเป็นสีดำ เป็นทัศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามมัฮัซหะฮาฟีอี และหัมบะลี (al-Nawawiy, 1998:3/140; al-Mardawaiy, 1998:1/127; al-Bahutiy, 1983:1/82)

หลักฐานและเหตุผลของแต่ละทัศนะ

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะต่างๆมีดังนี้คือ

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่หนึ่ง

นักนิติศาสตร์อิสลามทัศนะที่หนึ่งได้นำหลักฐานจากอัลหะดีษมาอ้างดังนี้คือ

 ))
 :
) ((:
 (5092:

ความว่า “ จากท่านหญิงอาอิชะฮ์กล่าวว่า มีสตรีนางหนึ่งได้ยื่นหนังสือให้กับท่านนบี ﷺ ซึ่งท่านนบีกำมือของท่านไว้(ไม่ได้รับ) นางกล่าวว่า โอ้ท่านรสูล ฉันได้ยื่นหนังสือให้กับท่าน เหตุใดท่านไม่รับมัน ท่านรสูลกล่าวว่า ฉันไม่รู้ว่ามือนั้นเป็นมือสตรีหรือผู้ชาย นางกล่าวว่า มันเป็นมือสตรี ท่านรสูลกล่าวว่า หากเธอเป็นสตรี เธอควรข้อมเล็บของเธอด้วยใบเทียน ” (บันทึกโดยal-Nasa’iy,2000:5092)

จากความหะดีษดังกล่าวข้างต้นการที่ท่านรสูลไม่ยอมรับหนังสือจากสตรีนางนั้น เนื่องจากว่าท่านไม่รู้ว่าผู้ที่ยื่นหนังสือให้แก่ท่านนั้นเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย หลังจากที่ท่านได้รับคำตอบว่าเป็นผู้หญิงแล้วท่านรสูลก็กล่าวว่า หากเธอเป็นสตรี เธอควรข้อมเล็บของเธอด้วยใบเทียน บ่งชี้ว่าการข้อมเล็บนั้นเป็นสิ่งที่อนุญาตให้กระทำได้

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่สอง

นักนิติศาสตร์อิสลามกลุ่มนี้ได้นำหลักฐานเชิงปัญญามาอ้าง

การที่สตรีได้ข้อมเล็บของนางด้วยความเห็นชอบของสามี โดยที่ไม่มีนักวิชาการโต้แย้งนั้นถือว่าการข้อมเล็บอนุญาตให้กระทำได้(al-Mardawaiy,1998:1/127;Ibn Muflih,1999:1/136;al-Bahutiy,1999:1/82)

4.5.2.2 หุก่มของการข้อมเล็บ

หลังจากที่ผู้วิจัยได้พิจารณาทัศนะของนักนิติศาสตร์อิสลาม หลักฐานและเหตุผลที่พวกเขานำมาอ้างแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าทัศนะที่มีน้ำหนักมากที่สุดตามทัศนะของผู้วิจัยคือทัศนะที่หนึ่งที่กล่าวว่าอนุญาตให้สตรีข้อมเล็บของนางได้ตราบใดที่ไม่นำมาซึ่งอันตรายแก่ผู้กระทำ และไม่เป็นการเลียนแบบสตรีต่างศาสนิกเนื่องจากเหตุผลดังนี้คือ

1. การที่นักวิชาการบางท่านได้แยกการข้อมเลืบระหว่างสตรีที่มีสามีกับสตรีที่โสด ซึ่งการกล่าวอ้างดังกล่าวเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่มีหลักฐานใดๆมาสนับสนุน

2. ส่วนทัศนะที่กล่าวว่า การข้อมเลืบด้วยสิดำเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจนั้น เป็นการกล่าวอ้างที่ไม่มีหลักฐานมาอ้าง ซึ่งการแยกระหว่างการใช้สิดำและสิดำอื่นๆนั้นอยู่ในประเด็นของการข้อมผม การเปรียบเทียบการข้อมเลืบกับการข้อมผมเป็นการเปรียบเทียบที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งเหตุผลของการห้ามข้อมผมด้วยสิดำนั้นไม่เกี่ยวข้องกับการข้อมมือและเท้า

ท่านมุฮัมมัด บิน ศอและหุ อัลอุษัยมินได้ให้คำพิตวาเกี่ยวกับประเด็นปัญหาสตรีที่ใช้ น้ำยาทาเลืบว่า “ไม่อนุญาตให้สตรีที่ต้องการอาบน้ำละหมาดใช้น้ำยาทาเลืบ เนื่องจากว่าน้ำยาทาเลืบนั้นน้ำไม่สามารถซึมผ่านไปยังผิวหนังได้ ดังนั้นทุกสิ่งทีมาถันไม่ให้ น้ำซึมผ่านไปยังผิวหนังก็ ไม่อนุญาตให้ผู้ที่ต้องการอาบน้ำละหมาดและผู้ที่อาบน้ำยกหะดัศใหญ่ใช้มัน ส่วนสตรีที่มีประจำเดือนนั้นอนุญาตให้ใช้น้ำยาทาเลืบได้ ยกเว้นการทาเลืบนั้นเป็นประเพณีปฏิบัติของสตรีต่างศาสนิกก็ไม่อนุญาตให้กระทำเนื่องเป็นการเลียนแบบคนต่างศาสนิก(al-Uthaimin,2000:4/148)

จากเหตุผลดังกล่าวว่า สามารถสรุปได้ว่าการข้อมเลืบนั้นเป็นสิ่งที่อนุญาตให้กระทำได้ ครอบคืดที่ไม่นำมาซึ่งอันตรายแก่ผู้กระทำ และไม่เป็นการเลียนแบบสตรีต่างศาสนิก

4.5.3 การต่อเลืบ

การต่อเลืบนั้นเป็นสิ่งที่เพิ่งปรากฏในปัจจุบัน ไม่มีปรากฏว่าสตรีในยุคก่อนได้ทำการต่อเลืบ ซึ่งการต่อเลืบเพื่อให้ดูสวยงามนั้นกำลังเป็นที่นิยมของสตรี

4.5.3.1 ทัศนะนักวิชาการเกี่ยวกับการต่อเลืบ

นักนิติศาสตร์อิสลามในยุคก่อน ๆ ไม่ได้กล่าวถึงหุก่มการต่อเลืบ เนื่องจากว่าการต่อเลืบเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นใหม่ในปัจจุบัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอนำทัศนะของนักวิชาการในปัจจุบันมา กล่าว ซึ่งนักวิชาการปัจจุบันได้มีทัศนะเกี่ยวกับการต่อเลืบออกเป็น 2 ทัศนะคือ

ทัศนะที่หนึ่ง การต่อเลืบนั้นไม่เป็นที่อนุญาตเป็นทัศนะของ เซคมะนีอ¹⁵ เซคบิน บาช¹⁶ (al-Duwih,2001:17/133)

¹⁵ คือ อับดุลลอฮฺ บุตรสุลัยมาน ท่านเป็นอุลามาอูใหญ่ และเป็นผู้พิพากษาแห่งประเทศซาอุดีอาระเบีย

¹⁶ คือ อับดุลอะซีซ บุตรอับดุลลอฮฺ บุตรอับดุลเราะฮฺมาน อัลบาช เกิดที่เมืองริยาฎ ปี ค.ศ. 1910 เป็นอุลามาอูผู้ยิ่งใหญ่ของประเทศซาอุดีอาระเบีย ท่านเสียชีวิตปี ค.ศ.1999

ทัศนะที่สอง การต่อเล็บไม่อนุญาตให้กระทำถ้าหากอยู่ในช่วงปกติ แต่อนุญาตให้กระทำถ้าหากอยู่ในช่วงมีประจำเดือน เป็นทัศนะของเชคอุษัยมีน(al-Uthaimin,2000:4/321)

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะต่างๆ

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่หนึ่ง

หลักฐานจากอัลหะดีษ

นักนิติศาสตร์อิสลามทัศนะที่หนึ่งได้นำหลักฐานจากอัลหะดีษมาและหลักฐานเชิงปัญญามาอ้างดังนี้คือ

:

(5891:)

ความว่า “ รายงานจากท่านอบิสุร็อยเราะฮฺจากท่านรสูลกล่าวว่า ธรรมชาติอันบริสุทธิ์มี 5 ประการคือ การขลิบหนังปลาฮอว๊ะวะเพศ การโกนขนที่อวัยวะเพศ การขลิบหนวด การตัดเล็บ และการถอนขนรักแร้ ” (บันทึกโดย al-Bukhariy,2000:5891)

จากความหะดีษดังกล่าวข้างต้นท่านรสูลสั่งให้มุสลิมตัดเล็บให้สั้น ฉะนั้นการไว้เล็บยาวหรือการต่อเล็บนั้นเป็นการขัดต่อคำสั่งของท่านรสูล

หลักฐานเชิงปัญญา

1.การต่อเล็บของสตรีนั้นมาขวางกั้นไม่ให้ น้ำซึมผ่านไปยังเล็บแท้ ซึ่งถ้าหากสตรีอาบน้ำละหมาด หรืออาบน้ำญุบ โดยที่นางต่อเล็บ การอาบน้ำละหมาด หรืออาบน้ำญุบถือว่าใช้ไม่ได้

2.การต่อเล็บของสตรีนั้นเข้าข่ายหลอกดวงและปิดบังอำพรางลักษณะร่างกายที่แท้จริง

3.การไว้เล็บยาวและการต่อเล็บนั้นเป็นการเลียนแบบคนต่างศาสนิกและเป็นการเลียนแบบสัตว์ร้ายเช่นสิงโต เสือ และสุนัข

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่สอง

นักวิชาการทัศนะที่สองนำหลักเกณฑ์ฟีกฮฺมาอ้างอิงกล่าวคือ“พื้นฐานเดิมของสรรพสิ่งทั้งหลายเป็นที่อนุมัติ” ( )หรือ( )“พื้นฐาน

เดิมของกิจการงานต่าง ๆ นั้นเป็นที่อนุมัติ” ซึ่งการต่อเล็บนั้นไม่ปรากฏตัวบทจากอัลกุรอานและอัลหะดีษมาห้าม ดังนั้นอนุญาตให้กระทำได้

4.5.3.2 หุกมการต่อเล็บ

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทัศนะและหลักฐานที่นักวิชาการทั้งสองกลุ่มนำมาอ้างแล้ว ทัศนะที่มีน้ำหนักและน่าเชื่อถือมากกว่าตามทัศนะของผู้วิจัยคือทัศนะที่หนึ่งที่ว่าไม่อนุญาตให้สตรีต่อเล็บของนาง เนื่องจากเหตุผลดังนี้คือ

1. หะดีษที่ทัศนะที่หนึ่งนำมาอ้างนั้นเป็นตัวบทที่ชี้ชัดว่าให้มุสลิมตัดเล็บโดยไม่อนุญาตให้มุสลิมไว้เล็บ ฉะนั้นการต่อเล็บก็เป็นดั่งเช่นการไว้เล็บยาว
2. การไว้เล็บยาวและการต่อเล็บนั้นเป็นการเลียนแบบคนต่างศาสนิกและเป็นการเลียนแบบสัตว์ร้ายเช่นสิงโต เสือ และสุนัข ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเป็นที่ต้องห้ามในอิสลาม
3. นักวิชาการแพทย์ได้ชี้ชัดว่าน้ำยาที่ใช้ในการต่อเล็บนั้นมีอันตรายต่อผิวหนังและเล็บอาจทำให้เล็บแตกหักได้

4.5.4 การใช้เครื่องสำอาง

ในปัจจุบันรูปแบบการเสริมความงามที่สตรีนิยมกันนั้น มีหลายวิธี บ้างก็เป็นการเสริมความงามแบบถาวร เช่นการเสริมจมูก เสริมหน้าอก บ้างก็เป็นการเสริมความงามแบบชั่วคราว เช่น การใช้เครื่องสำอางชนิดต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นลิปสติก การใช้ครีมแต่งหน้าทาผิวและอื่น ๆ ซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องหาข้ออ้างเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับบทบัญญัติอิสลาม

4.5.4.1 ทัศนะนักวิชาการเกี่ยวกับการใช้เครื่องสำอาง

จากการศึกษาดำรงของนักนิติศาสตร์อิสลามมัชฮับต่างๆ ที่ได้กล่าวถึงการใส่เครื่องสำอางของสตรีนั้นสามารถสรุปได้ 2 ทัศนะดังนี้คือ

ทัศนะที่หนึ่ง อนุญาตให้สตรีใช้เครื่องสำอางได้โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ เป็นทัศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามมัชฮับมาลิกีย์และหัมบะลี (al-Nafrawiy, n.d.: 1/82; al-Bahuti, 1983: 1/82; al-Mardawiy, 1995: 1/126)

ทัศนะที่สอง อนุญาตให้สตรีใช้เครื่องสำอางได้โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องได้รับอนุญาตจากสามี เป็นทัศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามมัฆฮับชาฟีอี (al-Nawawiy, n.d.:3/140, al-Sharbiniy, n.d.:1/191)

หลักฐานและเหตุผลของแต่ละทัศนะ

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะต่าง ๆ มีดังนี้คือ

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่หนึ่ง

นักนิติศาสตร์อิสลามทัศนะที่หนึ่งได้นำหลักฐานจากอัลหะดีษและหลักฐานเชิงปัญญามาอ้างดังนี้คือ

((1280:)): ((
 ความว่า “ จากชัยนับ บินดี อิบิสะละมะฮ์กล่าวว่านางได้เข้าไปหาท่านหญิงอุมมูมูอะบิบะฮ์สุรเราะฮ์ของท่านรสูลหลังจากที่อบุซุฟยานบิดาของนางเสียชีวิต นางได้ร้องขอน้ำหอมที่มีสีแดงปนเหลืองหรือน้ำหอมที่มีสีอื่นในวันที่สามแล้วนางได้ทำมันให้กับหญิงรับใช้ของนางและทาที่แก้มของนางเอง แล้วนางได้กล่าวว่าแท้จริงแล้วฉันไม่ต้องการทาน้ำหอมแต่อย่างใด แต่ทว่าฉันได้ยินท่านรสูลกล่าวว่า “ไม่อนุญาตให้สตรีที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันกิยามะฮ์ทำการไว้ทุกข์ให้แก่ผู้ตายเกินสามวันยกเว้นการไว้ทุกข์เนื่องจากการเสียชีวิตของสามีให้ทำได้เป็นเวลาสี่เดือนกับสิบวัน ” (บันทึกโดย al-Bukhariy, 2000:1280)

จากความหะดีษดังกล่าวข้างต้นการที่อุมมูอะบิบะฮ์ได้ร้องขอน้ำหอมและได้ทำให้หญิงรับใช้ของนางและตัวนางเอง บ่งชี้ว่าอนุญาตให้สตรีใช้เครื่องสำอางได้ซึ่งน้ำหอมนั้นเป็นชนิดหนึ่งของเครื่องสำอาง

หลักฐานเชิงปัญญา

นักนิติศาสตร์อิสลามกลุ่มนี้ได้้นำหลักเกณฑ์ฟิกฮ์“หลักว่าด้วยพื้นฐานเดิมของทุกสรรพสิ่งล้วนเป็นที่อนุมัติ” ซึ่งการใช้เครื่องสำอางของสตรีนั้นไม่ปรากฏหลักฐานจากอัลกุรอานและอัลหะดีษมาห้ามไม่ให้กระทำ ดังนั้นจึงอนุญาตให้สตรีใช้เครื่องสำอางได้

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่สอง

นักนิติศาสตร์อิสลามกลุ่มนี้ได้นำหลักฐานเชิงสติปัญญามาอ้างอิงดังนี้คือ

การเสริมความงามของสตรีในทุกรูปแบบอนุญาตให้กระทำได้ถ้าหากการเสริมความงามนั้นกระทำไปโดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากสามีและเพื่อให้สามีรัก ซึ่งการใช้เครื่องสำอางก็เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการเสริมความงาม ฉะนั้นอนุญาตให้สตรีใช้เครื่องสำอางได้โดยการอนุญาตของสามี

4.5.4.2 หุก่มการใช้เครื่องสำอาง

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทัศนะต่างๆของนักนิติศาสตร์อิสลามที่มีต่อการใช้เครื่องสำอางของสตรี และวิเคราะห์หลักฐานและเหตุผลที่นักนิติศาสตร์อิสลามเหล่านั้นนำมาอ้าง ซึ่งทัศนะที่มีน้ำหนักมากกว่าตามทัศนะของผู้วิจัย คือทัศนะที่หนึ่งที่กล่าวว่าอนุญาตให้สตรีใช้เครื่องสำอางได้โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆเนื่องจากเหตุผลดังนี้คือ

1. การใช้เครื่องสำอางของสตรีนั้นไม่ปรากฏตัวบทจากอัลกุรอานและอัลหะดีษมาห้ามไม่ให้กระทำ ซึ่งพื้นฐานเดิมของทุกสรรพสิ่งล้วนเป็นที่อนุมัติ ดังนั้นการใช้เครื่องสำอางของสตรีก็อนุญาตให้กระทำได้

2. ปรากฏตัวบทจากอัลหะดีษที่ชัดเจนที่บ่งชี้ถึงการใช้เครื่องสำอางของท่านหญิงอุมมะฮ์บะฮ์สุรเราะฮาของท่านรสูล

3. นักวิชาการในปัจจุบันได้ให้คำพิทวาทต่อหุก่มการใช้เครื่องสำอางของสตรีดังนี้คือ ท่านมุฮัมมัด บิน คอและหุ อัลอุษัยมีน(al-Uthaimin,2000:2/828) กล่าวว่าอนุญาตให้สตรีใช้เครื่องสำอางต่างๆได้ เช่น ใช้ลิปสติก แป้งปิดหน้า และครีมทาใบหน้าได้

4.6 ความงามที่เกี่ยวข้องกับหูและจมูก

ความงามกับสตรีเป็นสิ่งที่คู่กันโดยธรรมชาติ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งที่สตรีพิจารณาแล้วเห็นว่าจะนำมาซึ่งความสวยงามให้แก่ตัวเอง พวกนางจะกระทำมันถึงแม้ว่าบางครั้ง

การกระทำดังกล่าวจะนำมาซึ่งความเจ็บปวดแก่ตัวเอง หรือเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากก็ตาม และสิ่งหนึ่งที่สตรีนิยมกระทำกันนั้นก็ คือ การเจาะหู ซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้เป็นที่รู้จักกันมาตั้งแต่อดีต ในยุคของท่านนบี ﷺ ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรที่จะนำมากล่าวถึง

4.6.1 การเจาะหูของสตรีเพื่อใส่เครื่องประดับ

การเจาะหูของสตรีเพื่อใส่เครื่องประดับนั้นเป็นที่นิยมกระทำกันมาตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งการที่สตรีเจาะหูของพวกนางเพื่อใส่เครื่องประดับไม่ว่าจะเป็นทอง เงิน หรือสิ่งอื่น ๆ นั้นจำเป็นที่จะต้องพิจารณาถึงรายละเอียดและข้อกำหนด

4.6.1.1 ทศนะนักวิชาการเกี่ยวกับการเจาะหูของสตรีเพื่อใส่เครื่องประดับ

การเจาะหูของสตรีเพื่อใส่เครื่องประดับนั้น นักนิติศาสตร์อิสลามมีทศนะออกเป็น 2 ทศนะดังนี้

ทศนะที่หนึ่ง อนุญาตให้สตรีเจาะหูเพื่อใส่เครื่องประดับเป็นทศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามมัซฮับหะนะฟี และทศนะที่แพร่หลายของมัซฮับหัมบะลี (Ibnu A'bidin,1998:6/420;al-Mardawaiy,1999:1/125;Ibn Qayyim,2000:154)

ทศนะที่สอง ไม่อนุญาตให้สตรีเจาะหูเพื่อใส่เครื่องประดับ เป็นทศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามมัซฮับซาฟีอี และสายรายงานหนึ่งของมัซฮับหัมบะลี (al-Sharbiniy,1997:1/394;al-Mardawaiy,1999:312;Ibn al-Jausi,1997:100)

หลักฐานและเหตุผลของแต่ละทศนะ

หลักฐานและเหตุผลของทศนะต่าง ๆ มีดังนี้คือ

หลักฐานและเหตุผลของทศนะที่หนึ่ง

นักนิติศาสตร์อิสลามทศนะที่หนึ่งได้นำหลักฐานจากอัลหะดีษและหลักฐานเชิงปัญญามาอ้างดังนี้คือ

ﷺ)) :

(964:) ((

ความว่า “ จากท่าน อิบน์อับบาสได้รายงานว่า ท่านนบี ﷺ ได้ละหมาดอิติกดัฟิตฺรสองร็อกอัตโดยที่ท่านไม่ได้ละหมาด (สุนัต) ก่อนและหลังละหมาดอิติกดัฟิตฺร หลังจากนั้นท่านได้ไปยังสตรี และบิลาลได้ไปพร้อมกับท่าน ท่านนบีได้สั่งให้สตรีบริจาคนาง ซึ่งสตรีก็ได้บริจาคนางคัมหุและสร้อยคอของพวกนาง ”
(บันทึกโดย al-Bukhariy, 2000:964)

จากหะดีษดังกล่าวข้างต้น ใช้คำว่า ( ) ซึ่งหมายถึงคัมหุ แน่นอนที่สุด คัมหุนั้นเป็นเครื่องประดับที่ใช้ใส่ที่หู ท่าน อิบน์กัยยิม (Ibn Gayyim, 2000:182) กล่าวว่า หะดีษดังกล่าว บ่งบอกว่าการเจาะหูนั้นมีมาตั้งแต่สมัยท่านรศูล ถ้าหากว่าการเจาะหูนั้นเป็นที่ต้องห้าม ท่านรศูลจะต้องทำการห้ามการกระทำดังกล่าวอย่างแน่นอน ซึ่งการที่ท่านรศูลไม่ได้ห้ามนั้น บ่งบอกว่าอนุญาตให้สตรีเจาะหูของพวกนางได้

หลักฐานเชิงปัญญา

สตรีนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องเจาะหูเพื่อใส่เครื่องประดับ ซึ่งการเจาะหูนั้นเป็นประโยชน์ต่อสตรี ดังนั้นอนุญาตให้นางเจาะหูของนางได้

หลักฐานของทัศนะที่สอง

1. การเจาะหูของสตรีนั้นเป็นดั่งเช่น การเจาะหูของสัตว์ ซึ่งเป็นการกระทำของมารร้าย
2. การเจาะหูนั้น เป็นการกระทำที่นำมาซึ่งความเจ็บปวดโดยทำให้เกิดโรค ฉะนั้น ไม่อนุญาตให้สตรีเจาะหูของนางยกเว้นมีเหตุจำเป็นจริงๆ ส่วนการเจาะหูเพื่อใส่เครื่องประดับนั้นไม่ใช่เหตุจำเป็น
3. เปรียบเทียบการเจาะหูกับการสัก เนื่องจากการกระทำทั้งสองนำมาซึ่งสิ่งสกปรก (Ibn Al-Yausiy, 1997:47)

4.6.1.2 หุกมการเจาะหู

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงทัศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามเกี่ยวกับการเจาะหูของสตรี และหลักฐานของแต่ละมัซฮับที่ได้นำมาอ้างอิง ทัศนะที่มีน้ำหนักมากกว่า ตามทัศนะของผู้วิจัยคือ ทัศนะที่หนึ่ง ที่กล่าวว่าอนุญาตให้สตรีเจาะหูของนางเพื่อใส่เครื่องประดับได้.

เนื่องจากเหตุผลดังนี้

1. มีตัวบทจากหะดีษที่ชัดเจนบ่งบอกถึงการอนุญาตให้สตรีเจาะหูของนางเพื่อใส่เครื่องประดับ

2. เนื่องจากหลักฐานและเหตุผลของกลุ่มที่สองที่นำมาอ้างนั้นฟังไม่ขึ้น เนื่องจากว่า หลักฐานและเหตุผลดังกล่าวขัดแย้งกับตัวบทที่ชัดเจนที่อนุญาตให้สตรีเจาะหูของนางได้

3. เนื่องจากว่าการเจาะหูของสตรีนั้นมีประโยชน์ซึ่งบทบัญญัติอิสลามให้การยอมรับ นั่นคือการเจาะหูเพื่อใส่เครื่องประดับ

4. เนื่องจากว่าการเจาะหูของสตรีนั้นไม่มีส่วนคล้ายคลึงกับการเจาะหูของสัตว์ และไม่เป็นการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์

5. การเจาะหูของสตรีนั้นไม่เป็นอันตรายต่อตัวผู้กระทำได้ ดังนั้นอนุญาตให้กระทำได้

4.6.2 การเจาะจมูกเพื่อใส่เครื่องประดับ

การเจาะจมูกนั้นเป็นการกระทำที่สตรีในบางประเทศนิยมกันอย่างเช่น สตรีในประเทศอินเดีย บังกลาเทศ

4.6.2.1 ทศนะนักวิชาการเกี่ยวกับการเจาะจมูกเพื่อใส่เครื่องประดับ

ข้อกำหนดของการเจาะจมูกนั้นนักนิติศาสตร์อิสลามมีความเห็นแบ่งออกเป็น 2 ทศนะ

ทศนะที่ 1 การเจาะจมูกของสตรีเพื่อใส่เครื่องประดับด้วยทอง เงิน หรือเครื่องประดับอื่น ๆ เป็นสิ่งที่อนุญาตให้กระทำได้ ถ้าหากว่าการกระทำดังกล่าวเป็นประเพณีปฏิบัติของสตรีเป็นทศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามส่วนหนึ่งในมัฮัฮับหะนะฟี (Ibn A'bidin, ค.ศ. 6:420)

ทศนะที่สอง การเจาะจมูกของสตรีเพื่อใส่เครื่องประดับนั้นไม่เป็นที่อนุญาตให้กระทำเป็นทศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามส่วนหนึ่งในมัฮัฮับฮาฟีอี (al-Haitamiy, n.d.: 9/196; al-Bakriy, n.d.: 4/175)

หลักฐานและเหตุผลของแต่ละทศนะ

หลักฐานและเหตุผลของทศนะต่างๆมีดังนี้

หลักฐานและเหตุผลของทศนะที่หนึ่ง

นักนิติศาสตร์อิสลามทศนะที่หนึ่งได้นำหลักฐานเชิงปัญญามาอ้างดังนี้คือ

- 1.เปรียบเทียบการเจาะจงของสตรีเพื่อใส่เครื่องประดับกับการเจาะหูของสตรีเพื่อใส่เครื่องประดับ เนื่องจากว่ามีเหตุจำเป็นที่ต้องกระทำกล่าวคือ เจาะเพื่อใส่เครื่องประดับ
- 2.อนุญาตให้ทำการศัลยกรรมในประเภทต่างได้ ดังนั้นการเจาะจงก็เช่นเดียวกัน เนื่องจากว่ามีเหตุจำเป็น
- 3.เนื่องจากการเจาะจงนั้นไม่ได้เป็นการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์ ดังนั้นอนุญาตให้เจาะจงได้
- 4.เนื่องจากการเจาะจงไม่นำมาซึ่งอันตรายแก่ตัวสตรีเอง ดังนั้นอนุญาตให้กระทำได้

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่สอง

นักนิติศาสตร์อิสลามทัศนะที่สองได้นำหลักฐานเชิงปัญญามาอ้างดังนี้คือ

- 1.การเจาะจงของสตรีนั้นเป็นการสร้างความเจ็บปวดแก่ร่างกายโดยไม่มีเหตุจำเป็น
2. การเจาะจงของสตรีนั้นเป็นจารีตประเพณีของบุคคลบางกลุ่มเท่านั้นจึงไม่สามารถนำมาเป็นหลักฐานอ้างได้ต่างกับการเจาะหูของสตรีเพื่อใส่เครื่องประดับที่สตรีทุกคนรู้จักดี

4.6.2.2 หุก่มของการเจาะจงของสตรี

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทัศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามทั้งสองกลุ่มพร้อมกันได้วิเคราะห์หลักฐานและเหตุผลของทั้งสองกลุ่ม ผู้วิจัยเห็นว่าทัศนะที่มีน้ำหนักและน่าเชื่อถือมากกว่าตามความเห็นของผู้วิจัยคือทัศนะที่หนึ่งที่กล่าวว่าการเจาะจงของสตรีเพื่อใส่เครื่องประดับด้วยทอง เงิน หรือเครื่องประดับอื่น ๆ เป็นสิ่งที่อนุญาตให้กระทำได้ ถ้าหากว่าการกระทำดังกล่าวเป็นประเพณีปฏิบัติของสตรีเนื่องจากเหตุผลดังนี้คือ

- 1.หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่หนึ่งนั้นมีน้ำหนักและน่าเชื่อถือมากกว่า
- 2.การเจาะจงของสตรีนั้นมีเจตนาเพื่อใส่เครื่องประดับให้สวยงาม ซึ่งการประดับประดาให้สวยงามนั้นเป็นสิ่งที่อิสลามส่งเสริม
- 3.พฤติกรรมดังกล่าวไม่ปรากฏตัวบทจากอัลกุรอานและอัลหะดีษมากกล่าวห้าม ฉะนั้นพฤติกรรมดังกล่าวพื้นฐานเดิมมันเป็นที่ยอมรับ

4.7 การศัลยกรรมความงาม

การศัลยกรรมเป็นศาสตร์แขนงใหม่ที่ช่วยแก้ไขความบกพร่องบนใบหน้าและร่างกายให้สวยงามอย่างที่ใจต้องการ จึงทำให้คนที่สนใจในการผ่าตัดศัลยกรรมความงาม เชื่อว่าอัตราความเสี่ยงที่จะเกิดอันตรายจากการผ่าตัดลดน้อยลง บวกกับปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ ทั้งเรื่องค่าใช้จ่ายและความรวดเร็วที่ช่วยส่งเสริมให้การตัดสินใจในการเข้ารับการผ่าตัดศัลยกรรมเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้น การศัลยกรรมนั้นอิสลามสนับสนุนมุสลิมให้ศึกษาเรียนรู้ เพื่อนำความรู้นั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งการศัลยกรรมนั้นเป็นที่รู้จักกันมาตั้งแต่อดีต และในปัจจุบันนั้นเทคโนโลยีทางการแพทย์มีความเจริญก้าวหน้า ผู้คนได้หันมาพึ่งการศัลยกรรมความงามกันมากขึ้น ทั้งที่จำเป็นและไม่จำเป็น บางคนทำไปเพื่อความสวยงามโดยไม่มีเหตุจำเป็น ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าควรที่จะนำการศัลยกรรมความงามมากล่าวถึง เพื่อศึกษาถึงรายละเอียด และข้อกำหนดต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศัลยกรรมความงาม

4.7.1 ความหมายของการศัลยกรรม

ความหมายศัลยกรรมเชิงภาษา

ศัลยกรรมในภาษาอาหรับใช้คำว่า อัลญีรอหะฮฺ ( ) เป็นรากศัพท์คำว่าอัลญีรอหฺ ( ) โดยกล่าวว่า ญีรอหะฮฺ ญีรอหะฮฺ ญีรอฮัน เมื่อมันเกิดผลด้วยมีดซึ่งเรียกว่าการผ่าตัด(Ibn Manzur,1995:2/422;al-Fairuz Abadi,1987:275)

ความหมายศัลยกรรมเชิงวิชาการ

ศัลยกรรมเชิงวิชาการ หมายถึงการผ่าตัดเพื่อแก้ไขความผิดปกติของร่างกาย หรือความพิการที่มีมาแต่กำเนิด หรือเกิดขึ้นภายหลังเนื่องจากอุบัติเหตุ(Majmuah min Ai-Atibba, 1998:5/982)

จากความหมายของศัลยกรรมในเชิงวิชาการ สามารถให้ความกระจ่างถึงการศัลยกรรม ซึ่งหมายถึงการผ่าตัดที่อวัยวะใดอวัยวะหนึ่งของร่างกายเพื่อแก้ไขความผิดปกติ หรือความบกพร่องของร่างกาย

4.7.2 ประเภทของศีลกรรมความงาม

การศีลกรรมความงามในปัจจุบันมีหลายประเภท และหลากหลายรูปแบบ มีทั้งศีลกรรมที่สอดคล้องกับบทบัญญัติอิสลาม และศีลกรรมที่ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติอิสลาม จึงจำเป็นที่จะต้องนำเสนอประเภทต่างๆของการศีลกรรม เพื่อนำมาซึ่งความกระจ่างถึงข้อกำหนดของการศีลกรรม การศีลกรรมตามกฎหมายอิสลามแบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้คือ

4.7.2.1 การศีลกรรมที่บทบัญญัติอนุมัติ

การศีลกรรมที่อิสลามอนุมัติให้กระทำได้นั้น แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

ก. การศีลกรรมความงามเพื่อเอื้อยารักษา

ข. การศีลกรรมความงามที่มีหลักฐานอนุญาตให้กระทำได้

ก. การศีลกรรมความงามเพื่อเอื้อยารักษา

การศีลกรรมความงามเพื่อเอื้อยารักษานั้น ถ้าหากพิจารณาถึงสาเหตุของการศีลกรรม สามารถแบ่งออกได้เป็นสองสาเหตุด้วยกันคือ

สาเหตุที่หนึ่ง: อยู่ในชั้นความจำเป็นที่เลี่ยงไม่ได้ ( ) เป็นสาเหตุหนึ่งที่มีเป้าเพื่อแก้ไขปมด้อย ข้อบกพร่องและความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ร่างกาย ซึ่งความจำเป็นดังกล่าวนี้ เพื่อรักษาชีวิตให้รอดพ้นจากความเสียหาย(Abdul al-Salam,1988:232)

สาเหตุที่สอง: อยู่ในชั้นความต้องการ ( ) เป็นสาเหตุหนึ่งที่มีความหมายเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ความหน้าเกลียดที่เกิดขึ้นนำมาซึ่งอันตรายต่อตัวผู้บรรลุนิติภาวะ (Abdul al-Salam, 1988:232)

จากสาเหตุทั้งสองดังกล่าวข้างต้นนักวิชาการแพทย์ได้กำหนดว่าพฤติกรรมให้อยู่ในขอบเขตของความจำเป็นอย่างยิ่งยวด( ) โดยไม่แบ่งแยกระหว่างความจำเป็นอย่างยิ่งยวดและความต้องการ ที่ไม่อยู่ในขอบเขตของความจำเป็นอย่างยิ่งยวด เนื่องจากว่าแพทย์ได้พิจารณาถึงเจตนาของการศีลกรรมมากกว่า(Muhammad,1989:7)

จากสาเหตุดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าการศีลกรรมความงามเพื่อเอื้อยารักษานั้น อนุญาตให้กระทำได้ โดยให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขของการศีลกรรม มีหลักฐานดังนี้

(( )) : ﷺ ﷺ
(5678:)

ความว่า “ จากอบีสุร็อยเราะฮฺ رضي الله عنه จากท่านนบี صلى الله عليه وسلم กล่าวว่า อัลลอฮฺจะไม่ทรงประทานโรคลงมา นอกจากพระองค์จะประทานยารักษาโรคมาด้วย ” (บันทึกโดย al-Bukhariy, 2000:5678)

หลักฐานเชิงปัญญา

1. เนื่องจากว่าอนุญาตให้ทำการศัลยกรรมเมื่อมีสาเหตุที่จำเป็น ซึ่งการศัลยกรรมความงามเพื่อเยียวรักษานั้น รวมอยู่ในขอบเขตของความจำเป็น

2. เปรียบเทียบการศัลยกรรมความงามเพื่อการเยียวรักษา ด้วยการอนุญาตให้ตัดอวัยวะ ซึ่งนักวิชาการมีทัศนะว่าให้กระทำได้เมื่อมีเหตุจำเป็น

3. เนื่องจากความบกพร่องดังกล่าวนำมาซึ่งอันตรายและความเสียหาย ดังนั้นจึงมีข้อผ่อนปรนให้ทำการศัลยกรรมได้ จากกฎหมายฟิสิกส์ที่ว่า อันตรายนั้นจะต้องถูกลบล้าง

4. เนื่องจากว่าการไม่เยียวรักษาเมื่อมีความบกพร่องเกิดขึ้นกับร่างกายนั้น จะนำมาซึ่งความยากลำบาก ซึ่งบัพัญญติอิสลามนั้นวางอยู่บนพื้นฐานของความง่ายตาย และสนับสนุนให้มีการขจัดความยากลำบาก

5. เนื่องจากว่าการศัลยกรรมความงามเมื่อมีความบกพร่องที่ร่างกายนั้น ไม่ใช่เป็นการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮฺที่มีตัวบทห้ามไว้ เนื่องจากเหตุผลดังนี้

การศัลยกรรมประเภทนี้ไม่ได้มีเจตนาที่จะเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮฺ แต่ทว่าเพื่อการเยียวรักษา ซึ่งการศัลยกรรมความงามนั้นเป็นสิ่งที่ตามมา (Muhammad Muktar, 1994:177)

4.7.2.2 การศัลยกรรมที่ต้องห้าม

ศัลยกรรมที่ต้องห้าม คือ ศัลยกรรมที่มีเจตนาเพื่อความสวยงามในคนปกติให้ดูดียิ่งขึ้น (al-Sukariy, 1982:240)

ซึ่งการศัลยกรรมที่ต้องห้ามแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

ก. เปลี่ยนแปลงรูปร่าง ตัวอย่างดังกล่าวเช่น การเสริมจมูก เสริมคาง เสริมขากรรไกร และเสริมหน้าอก

ข. การทำสาว ตัวอย่างเช่น การดึงหน้า การดูดไขมัน เป็นต้น

4.8 การศัลยกรรมเสริมหน้าอก

สิ่งที่เป็นที่ปรารถนาของสตรีนั้นนอกจากใบหน้าทั้งดวงามมีเสน่ห์แล้ว การมีเรือนร่างที่สมส่วนสวยงามก็เป็นทีใฝ่ฝันของสตรีทุกคน แม้แต่ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดก็ปรารถนาด้วยเช่นกัน ส่วนหนึ่งของเรือนร่างที่สวยงามที่ทุกคนมองที่สุด คือทรวงอกทั้งดวงามที่ได้รูป ไม่หย่อนคล้อย ขนาดเหมาะสมกับเรือนร่างของแต่ละคน แต่สตรีก็มีความแตกต่างกันในขนาดและความสวยงามของทรวงอก บางคนมีทรวงอกที่สวยงามเป็นที่ถูกใจแก่ตัวเองและเป็นที่ต้องตาต้องใจแก่ผู้พบเห็น บางคนมีทรวงอกที่ไม่เป็นที่พึงพอใจ และขาดความมั่นใจ ปัจจุบันเป็นยุคที่วิทยาศาสตร์การแพทย์เจริญก้าวหน้าไปมาก สามารถตอบสนองความต้องการของผู้คนได้มากมาย รวมทั้งด้านความงามของสตรี ซึ่งสตรีท่านใดที่มีปัญหาทรวงอกที่ไม่สวยงาม หย่อนคล้อยไม่ได้รูป หรือมีขนาดไม่เหมาะสมกับรูปร่าง สามารถเข้ารับการศัลยกรรมทรวงอกด้วยวิชาการแพทย์ เพื่อนำมาซึ่งความมั่นใจและเสน่ห์แก่สุภาพสตรี ในปัจจุบันสตรีจำนวนมากได้หันมาศัลยกรรมทรวงอก ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มหรือลดขนาดทรวงอก ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาหุ้ก่มของการศัลยกรรมเสริมหน้าอก เพื่อทำให้เกิดความกระจ่างของข้อกำหนดแก่ผู้ที่มีความเกี่ยวข้อง

4.8.1 ทักษะนักวิชาการเกี่ยวกับการศัลยกรรมเสริมหน้าอก

เต้านมของสตรีนั้นประกอบไปด้วยสามส่วนคือฐานเต้านม ยอดเต้านม และหัวนม ซึ่งเต้านมของสตรีนั้นจะประกอบไปด้วยไขมัน เนื้อเยื่อ และต่อมน้ำนม ในวัยเด็กนั้นเต้านมของเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายนั้นไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นเต้านมของเด็กผู้หญิงจะมีขนาดโตขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมนเพศ โดยที่เต้านมของผู้หญิงแต่ละคนจะมีขนาดที่แตกต่างกัน บางคนมีเต้านมที่โตบางคนมีเต้านมที่เล็ก ซึ่งผู้หญิงที่มีขนาดเต้านมเล็กนั้นส่วนใหญ่แล้วจะมีความรู้สึว่าตัวเองมีปมด้อย พวกนางจึงพยายามหาวิธีที่จะช่วยเพิ่มขนาดเต้านมของตัวเองให้ใหญ่ขึ้น ในปัจจุบันนั้นการศัลยกรรมเสริมหน้าอกสามารถช่วยให้ผู้หญิงมีขนาดเต้านมตามที่นางต้องการ โดยการศัลยกรรมเสริมหน้าอกนั้นผู้หญิงสามารถเลือกได้ว่าเอาอะไรเสริมเข้าไปในทรวงอก ไม่ว่าจะเป็นซิลิโคนเจล และถุงน้ำเกลือ เป็นต้น¹⁷

ส่วนใหญ่แล้วการศัลยกรรมเสริมหน้าอกนั้นมีเจตนาเพื่อความงามเพียงอย่างเดียว ฉะนั้นจึงต้องศึกษารายละเอียดเพื่อหาข้อกำหนดของการเสริมหน้าอก ซึ่งการศัลยกรรมเสริมหน้าอกนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 สภาพด้วยกันดังนี้

สภาพที่ 1 การศัลยกรรมเสริมหน้าอกที่มีขนาดเล็กกว่าปกติโดยมีขนาดเท่ากับหน้าอกของผู้ชาย การศัลยกรรมเสริมหน้าอกของสตรีที่ประสบอุบัติเหตุ หรือการศัลยกรรมเสริม

¹⁷ โกสินทร์, 2005 :321-322 และมาดามเฮเลน n.d. 96-97

เต้านมของสตรีที่มีขนาดไม่เท่ากันเกินปกติ ซึ่งการศัลยกรรมเสริมหน้าอกในสภาพนี้อนุญาตให้กระทำได้(al-Fauzan,2007:279-280)¹⁸

เนื่องจากเหตุผลดังนี้คือ

1.การที่สตรีมีหน้าอกที่เล็กผิดปกติจะทำให้นางรู้สึกเป็นทุกข์และเกิดความวิตกกังวลคิดว่าตัวเองมีปมด้อย บางครั้งนางอาจจะหันไปพึ่งวิธีการอื่นที่มีความเสี่ยง ฉะนั้นการศัลยกรรมเสริมหน้าอกของสตรีในสภาพนี้เป็นการขจัดปมด้อยให้แก่สตรีเป็นสิ่งที่อนุญาตให้กระทำได้(al-Fauzan,2007: 279-280)¹⁹

2.การที่สตรีมีหน้าอกที่เล็กเกินไปอาจจะนำมาซึ่งความไม่พอใจของสามี เนื่องจากว่าหน้าอกนั้นเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่บ่งบอกถึงความงามของสตรีเพศ ซึ่งถ้าหากว่าสตรีมีขนาดหน้าอกที่เล็กเกินไปจะทำให้สามีไม่พอใจนำไปสู่การแตกแยกและหย่าร้างได้ โดยข้อเท็จจริงแล้วเจตนารมณ์ของการแต่งงานก็เพื่อสร้างความรักและความผูกพันระหว่างสามีภรรยา ดังนั้นการศัลยกรรมเสริมหน้าอกของสตรีในสภาพนี้เป็นการทำให้เจตนารมณ์ของการแต่งงานบรรลุเป้าหมาย

3.การศัลยกรรมเสริมหน้าอกของสตรีในสภาพนี้อยู่ในขอบข่ายของการเยียวยา รักษาและขจัดปมด้อย ไม่ใช่เป็นการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์ แต่ว่าเป็นการทำให้สรีระของสตรีสมส่วนและอยู่ในสภาพความเป็นจริง(al-Fauzan,2007:279-280)

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าการศัลยกรรมเสริมหน้าอกของสตรีในสภาพที่หนึ่งนั้นอนุญาตให้กระทำได้ แต่จำเป็นต้องศึกษารายละเอียดต่างๆและต้องอาศัยศัลยกรรมแพทย์ที่มีความชำนาญ เพื่อป้องกันข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นแก่ตัวสตรีเอง

สภาพที่ 2 เต้านมของสตรีเป็นปกติทั้งในขนาดและรูปร่าง หรือมีขนาดใกล้เคียงปกติ โดยที่สตรีไม่มีความรู้สึกกังวลใดๆ แต่นางต้องการเสริมหน้าอกให้มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อความสวยงามหรือเลียนแบบผู้อื่น การศัลยกรรมเสริมหน้าอกในสภาพนี้ไม่อนุญาตให้กระทำ(al-Fauzan,2007:280-283)²⁰

เนื่องจากเหตุผลดังนี้คือ

1.การศัลยกรรมเสริมหน้าอกของสตรีในสภาพนี้มีเจตนาเพื่อเสริมความงามเพียงอย่างเดียว ฉะนั้นมันเป็นการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์ซึ่งเป็นที่ต้องห้าม

¹⁸ (www.islamtoday.net สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2553)

¹⁹ (www.islamtoday.net สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2553)

²⁰ (www.islamtoday.net สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2553)

2. การศัลยกรรมเสริมหน้าอกของสตรีในสภาพนี้เหมือนกับการสัก การกรอฟัน เนื่องจากว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์ซึ่งเป็นที่ต้องห้าม

3. บางครั้งการศัลยกรรมเสริมหน้าอกของสตรีในสภาพนี้ทำไปเพื่อเลียนแบบคาราหรือสตรีต่างศาสนิก ซึ่งการเลียนแบบพฤติกรรมของคนไม่ดีและสตรีต่างศาสนิกนั้นเป็นที่ต้องห้ามในอิสลาม

4. การศัลยกรรมเสริมหน้าอกของสตรีในสภาพนี้เป็นการทำให้เกิดความเจ็บปวดแก่ร่างกายโดยไม่มีเหตุจำเป็น

5. การศัลยกรรมเสริมหน้าอกของสตรีในสภาพนี้เป็นการใช้จ่ายทรัพย์สินอย่างฟุ่มเฟือย ซึ่งการฟุ่มเฟือยนั้นเป็นที่ต้องห้ามในอิสลาม(al-Fauzan,2007:280-283)²¹

ดังนั้นจากเหตุผลที่ได้กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการศัลยกรรมเสริมหน้าอกของสตรีในสภาพที่สองนั้นไม่อนุญาตให้กระทำ

4.8.2 หุก่มการเสริมหน้าอก

จากการศึกษาทัศนะนักวิชาการที่ได้กล่าวมาสามารถสรุปหุก่มการศัลยกรรมเสริมหน้าอกของสตรีออกเป็น 2 สภาพคือ

สภาพที่ 1 การศัลยกรรมเสริมหน้าอกที่มีขนาดเล็กกว่าปกติโดยมีขนาดเท่ากับหน้าอกของผู้ชาย การศัลยกรรมเสริมหน้าอกของสตรีที่ประสบอุบัติเหตุ หรือการศัลยกรรมเสริมเต้านมของสตรีที่มีขนาดไม่เท่ากันเกินปกติ ซึ่งการศัลยกรรมเสริมหน้าอกในสภาพนี้อุญาตให้กระทำได้

สภาพที่ 2 เต้านมของสตรีเป็นปกติทั้งในขนาดและรูปร่าง หรือมีขนาดใกล้เคียงปกติ โดยที่สตรีไม่มีความรู้สึกกังวลใดๆ แต่นางต้องการเสริมหน้าอกให้มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อความสวยงามหรือเลียนแบบผู้อื่น การศัลยกรรมเสริมหน้าอกในสภาพนี้ไม่อนุญาตให้กระทำ

²¹ (www.islamtoday.net สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2553)

4.9 การคัดลอกกรรมเสริมจุมุก

อวัยวะของมนุษย์ทุกส่วนนั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งอวัยวะต่างๆมีหน้าที่ที่แตกต่างกันไป และทุกอวัยวะนั้นมีความสวยงามตามรูปแบบของอวัยวะนั้นๆ ถ้าหากกล่าวถึงอวัยวะต่างๆของมนุษย์ จมูกเป็นอวัยวะที่มีความสำคัญและมีความสวยงาม ซึ่งผู้คนที่ต่างก็ให้ความสำคัญต่อจมูกของตัวเอง บางคนมีความพอใจกับรูปทรงและขนาดของจมูก แต่มีคนอีกบางกลุ่มที่ไม่พอใจกับรูปทรงและขนาดของจมูกตัวเอง ต้องการเปลี่ยนแปลงรูปทรงและขนาดของจมูก จึงได้หัน ไปพึ่งการคัดลอกกรรม เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงรูปทรงและขนาดของจมูกให้ได้อย่างที่ตัวเองต้องการ ซึ่งปัจจุบันการคัดลอกกรรมจมูกเป็นสิ่งที่ได้รับความนิยมกันอย่างแพร่หลายในหมู่สตรี ดังนั้นเพื่อนำมาซึ่งความกระจ่างในรายละเอียดและข้อกำหนดของการเสริมจมูก ผู้วิจัยจึงได้นำการเสริมจมูกมากล่าวถึง²²

4.9.1 ทักษะนักวิชาการเกี่ยวกับการคัดลอกกรรมเสริมจมูก

การคัดลอกกรรมเสริมจมูกนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ปรากฏในอดีต แต่เป็นสิ่งที่เพิ่งปรากฏ ถ้าหากจะศึกษาถึงทักษะของนักวิชาการในอดีตนั้นจะไม่ปรากฏทักษะในเรื่องดังกล่าว จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาจากทักษะของนักวิชาการในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะนักวิชาการแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการคัดลอกกรรม ซึ่งในปัจจุบันนั้นการคัดลอกกรรมจมูกที่ได้รับความนิยมสามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภทในที่นี้ผู้วิจัยขอกล่าวถึงเฉพาะการคัดลอกกรรมเสริมจมูกเพียงอย่างเดียว โดยการคัดลอกกรรมเสริมจมูกสามารถทำได้สองวิธีด้วยกัน

วิธีที่ 1 การใช้ซิลิโคนอ่อน ซึ่งเป็นวัตถุที่แพทย์นิยมเลือกใช้สำหรับการใส่เข้าไปในส่วนต่างๆของร่างกาย โดยไม่เกิดผลอันตรายใดๆในการเสริมจมูก แพทย์จะเหลาซิลิโคนอ่อนเป็นทรงที่ต้องการ ซึ่งขึ้นอยู่กับรูปทรงเดิมของจมูกและความสูงกับความต้องการที่พอเหมาะพอควร

วิธีที่ 2 การใช้เนื้อเยื่อของร่างกาย ได้แก่กระดูก กระดูกอ่อน แต่ปัจจุบันไม่เป็นที่นิยม²³

การคัดลอกกรรมเสริมจมูกมีสภาพและสาเหตุที่ต่างกันสามารถสรุปได้ดังนี้คือ

²² (คูเฮเลนม.ด.:37-39)

²³ (เฮเลน,น.ด.:40-41)

สภาพที่ 1 การศัลยกรรมเสริมจมูกเพื่อขจัดร่องรอยของอุบัติเหตุต่างๆที่เกิดขึ้นกับ
 จมูกจนทำให้จมูกหักหรือเกิดบาดเจ็บ การศัลยกรรมเสริมจมูกในสภาพนี้อนุญาตให้กระทำได้
 (Sabbak,1999:142;al-Zaedy,2002:8)

เนื่องจากหลักฐานและเหตุผลดังนี้คือ

)) :
) ((ﷺ
 (5164: 1770: 4232:

ความว่า “ จากท่านอับดุลเราะหฺมาน บุตร ฎุรฟะฮฺกล่าวว่าอัครพะอูษะฮฺ บุตร
 อัศฮัด ผู้เป็นปู่ของเขา จมูกหักในสงครามอัลกุฎัยบ (เกิดขึ้นในยุคญาฮิลียะฮฺ)
 เขาได้เคลื่อนจมูกของเขาด้วยเงิน มันจึงเกิดเน่าขึ้นมา ท่านรَسُول ﷺ ได้สั่งให้
 เขาเคลื่อนจมูกของเขาด้วยทอง ”(บันทึกโดยAbu Daud,2000:4232;al-
 Tirmidhiy,2000:1770;al-Nasa’iy,2000:5164)²⁴

หะดีษดังกล่าวข้างต้นบ่งบอกว่าอนุญาตให้เยียวรักษาจมูกที่หักด้วยการเคลื่อน
 ด้วยทองและด้วยวิธีการอื่นๆและท่านนบีให้การยอมรับว่าการมีจมูกที่ผิดปกตินั้นเป็นสิ่งที่ไม่พึง
 ประารถนาของผู้คน เนื่องจากว่ามันมีผลโดยตรงต่อรูปทรงของใบหน้า ดังนั้นการศัลยกรรมเสริม
 จมูกเป็นวิธีการหนึ่งในการเยียวรักษาและขจัดความผิดปกติดังกล่าว(al-Sahiy,n.d.:132)

! : :
 (3855:) (

ความว่า “ จากอุสามะฮฺ บิน ชุริก กล่าวว่า (ฉันได้ไปหาท่านนบี ﷺ ซึ่ง
 บรรดาศอฮาบะฮฺนั้นเห็นอริษะฮฺของพวกเขาค้ายกับนกพิราบ ฉันได้กล่าว
 สลามแล้วนั่งลง ขณะเดียวกันชาวอาหรับได้มาจากทุกๆทิศ พวกเขากล่าวว่า
 โอ้อันรَسُولลลอฮฺ พวกเราจะรักษาโรคได้หรือไม่? ท่านรَسُولตอบว่า พวก
 ท่านจงรักษาโรคเถิด แท้จริงอัลลลอฮฺ ไม่ทรงกำหนดโรค นอกจากว่าพระองค์

²⁴ ท่านเชคอัลอัลบานีย์กล่าวว่าหะดีษนี้เป็นหะดีษหะสัน

ทรงกำหนดให้มีการรักษาโรคด้วย ยกเว้นโรคชนิดเดียว นั่นคือความชรา) ”
(บันทึกโดยAbu Daud,2000:3855)

จากความหะดีษดังกล่าวข้างต้นท่านรศูลกล่าวว่า“พวกท่านจงรักษาโรคเถิด” บ่งชี้ว่าอนุญาตให้ทำการเยียวยารักษาโรค ดังนั้นการศัลยกรรมเสริมจมูกเป็นวิธีการหนึ่งในการเยียวยารักษาโรค

หลักฐานเชิงปัญหา

1.การที่จมูกผู้คนอยู่ในสภาพที่ผิดปกตินั้น จะทำให้เขาผู้นั้นเกิดความวิตกกังวล และมีความรู้สึกที่ตนเองมีปมด้อย จึงจำเป็นต้องขจัดความรู้สึกนั้นออกไปด้วยการศัลยกรรมเสริมจมูก

2.นักนิติศาสตร์อิสลามอนุญาตให้ผ่าตัดเนื้องอกที่เกิดขึ้นตามส่วนต่างๆของร่างกาย ดังนั้นอนุญาตให้ทำศัลยกรรมเสริมจมูกเพื่อขจัดร่องรอยที่จมูกได้(al-Madifir,2002:2/733)

สภาพที่ 2 การศัลยกรรมเสริมจมูกเพื่อแก้ไขความบกพร่องของจมูกที่มีมาแต่กำเนิด หรือความบกพร่องของจมูกที่เกิดขึ้นเนื่องจากอาการป่วยต่างๆ เช่นการศัลยกรรมจมูกที่ใหญ่ผิดปกติหรือจมูกที่เล็กผิดปกติจนทำให้หายใจไม่สะดวก การศัลยกรรมจมูกสภาพนี้อนุญาตให้กระทำได้(Sabbak,1999:144;al-Zai'diy,2002:8)

เนื่องจากเหตุผลดังนี้คือ

1.การมีจมูกที่ผิดปกติจะทำให้มีความรู้สึกที่ตนเองมีปมด้อย หรือหายใจไม่สะดวกจึงจำเป็นต้องเป็นศัลยกรรมให้เป็นปกติ

2.การมีจมูกที่ผิดปกติไม่ว่าจมูกจะโตหรือเล็กเกินไปนั้นจะทำให้เกิดอันตราย ดังนั้นอันตรายต่างๆที่เกิดขึ้นกับผู้คนจำเป็นต้องขจัดมันออกไป

สภาพที่ 3 การศัลยกรรมเสริมจมูกที่มีความปกติทั้งขนาดและรูปร่าง แต่ต้องการศัลยกรรมเสริมจมูกเจตนาเพื่อความสวยงาม หรือเพื่อเลียนแบบผู้อื่น การศัลยกรรมเสริมจมูกสภาพนี้ไม่อนุญาตให้กระทำ(al-Kanan,2000:237)

เนื่องจากหลักฐานและเหตุผลดังนี้คือ

หลักฐานจากอัลหะดีษ

)) : ﷺ

(2125: 5943:) ((ﷺ

ความว่า “ จากท่านอับดุลลอฮ์อิบน์มุฮัมมัด رضي الله عنه กล่าวว่าอัลลอฮ์ทรงสาปแช่งสตรีที่สักและสตรีที่ขอให้ผู้อื่นสักให้ สตรีที่ถอนขนคิ้ว และสตรีที่กรอฟันเพื่อความสวยงาม ซึ่งมันเป็นการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์สำหรับฉันแล้วฉันจะไม่สาปแช่งผู้ที่ท่านรَسُول ﷺ สาปแช่งกระนั้นหรือ? ตามที่ปรากฏใน คัมภีร์ อัลกุรอาน ” (บันทึกโดย al-Bukhariy,2000:5943;Muslim,2000:2125)

จากความหะดีษดังกล่าวข้างต้นท่านรَسُولกล่าวไว้ว่า“ซึ่งมันเป็นการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์” บ่งชี้ว่าไม่อนุญาตให้เปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์ ดังนั้นการศัลยกรรมเสริมจมูกในสภาพนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์

หลักฐานเชิงปัญหา

1.การศัลยกรรมเสริมจมูกในสภาพนี้เป็นเช่นเดียวกับการขจัดขนที่คิ้ว การสัก และการกรอฟันเพื่อความสวยงาม เนื่องพฤติกรรมดังกล่าวเป็นการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์

2.การศัลยกรรมเสริมจมูกนั้นไม่สามารถที่จะกระทำได้นอกจากจะต้องมีการฉีดยาชาบ ซึ่งการฉีดยาชาบโดยไม่มีเหตุจำเป็นนั้นเป็นที่ต้องห้าม

3.การศัลยกรรมเสริมจมูกในสภาพนี้เป็นการทำให้ร่างกายเกิดความเจ็บปวดโดยไม่มีเหตุจำเป็น

4.การศัลยกรรมเสริมจมูกในสภาพนี้เป็นการใช้จ่ายทรัพย์สินโดยฟุ่มเฟือย ซึ่งการฟุ่มเฟือยนั้นเป็นที่ต้องห้ามในอิสลาม

4.9.2 หุ้่มการศัลยกรรมเสริมจมูก

จากการที่ได้ศึกษาทัศนะของนักวิชาการเกี่ยวกับการเสริมจมูกจึงสามารถสรุปหุ้่มของการศัลยกรรมเสริมจมูกได้ตามสภาพดังนี้คือ

สภาพที่ 1 การศัลยกรรมเสริมจมูกเพื่อขจัดร่องรอยของอุบัติเหตุต่างๆที่เกิดขึ้นกับจมูกจนทำให้จมูกหักหรือเกิดบาดเจ็บ การศัลยกรรมเสริมจมูกในสภาพนี้ออนุญาตให้กระทำได้

สภาพที่ 2 การศัลยกรรมเสริมจมูกเพื่อแก้ไขความบกพร่องของจมูกที่มีมาแต่กำเนิด หรือความบกพร่องของจมูกที่เกิดขึ้นเนื่องจากอาการป่วยต่างๆ เช่นการศัลยกรรมจมูกที่ใหญ่ผิดปกติหรือจมูกที่เล็กผิดปกติจนทำให้หายใจไม่สะดวก การศัลยกรรมจมูกสภาพนี้ออนุญาตให้กระทำได้

1.การมีจมูกที่ผิดปกติจะทำให้มีความรู้สึกกว่าตนเองมีปมค้อย หรือหายใจไม่สะดวกจึงจำเป็นสัลยกรรมให้เป็นปกติ

2.การมีจมูกที่ผิดปกติไม่ว่าจมูกจะโตหรือเล็กเกินไปนั้นจะทำให้เกิดอันตรายดังนั้นอันตรายต่างๆที่เกิดขึ้นกับผู้คนจำเป็นต้องขจัดมันออกไป

สภาพที่ 3 การศัลยกรรมเสริมจมูกที่มีความปกติทั้งขนาดและรูปร่าง แต่เขาต้องการศัลยกรรมเสริมจมูกเจตนาเพื่อความสวยงาม หรือเพื่อเลียนแบบผู้อื่น การศัลยกรรมเสริมจมูกสภาพนี้ไม่อนุญาตให้กระทำ

4.10 การทำสาว

ปัจจุบันผู้หญิงหันมาสนใจดูแลตัวเองกันมากยิ่งขึ้น เรื่องที่เป็นที่นิยมและสนใจกันมากที่สุดคือ การทำสาว(การรีเพอร์) รีเพอร์ก็คือการซ่อมแซม ในที่นี้หมายถึงการซ่อมแซมช่องคลอดให้กระชับ ซึ่งการทำสาวในทางการแพทย์ถือเป็นการรักษาอาการผิดปกติของการกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ เวลาไอหรือจามมีปัสสาวะเล็ดออกมา ปวดปัสสาวะแล้วไม่สามารถกลั้นได้นาน อาการเช่นนี้เกิดขึ้นเนื่องจากกล้ามเนื้อผนังช่องคลอดด้านหน้าที่อยู่ติดกับกระเพาะปัสสาวะ เกิดภาวะหย่อนยานขึ้นมา จึงไปดึงรั้งกระเพาะปัสสาวะให้ต่ำลงมาด้วย จึงทำให้เกิดอาการผิดปกติขึ้นในที่สุด การที่จะแก้ไขอาการผิดปกติดังกล่าวนี้ จะต้องพึงการผ่าตัดเพื่อให้กล้ามเนื้อผนังช่องคลอดกลับไปสู่สภาพเดิม

4.10.1 ทัศนะนักวิชาการเกี่ยวกับการทำสาว

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นถึงอาการผิดปกติของกล้ามเนื้อผนังช่องคลอดหย่อนยาน ซึ่งวิธีแก้ไขก็คือ การผ่าตัดเพื่อยกกระชับช่องคลอด ซึ่งการกระทำดังกล่าวไม่เคยมีปรากฏในยุคก่อน แต่เพิ่งมีปรากฏในปัจจุบัน ดังนั้นเพื่อความกระจ่างถึงข้อกำหนดของการทำสาว จึงจำเป็นต้องศึกษาจากตำราแพทย์และทัศนะของศัลยแพทย์ พร้อมทั้งนักวิชาการด้านฟิสิกส์ในปัจจุบัน

ก่อนที่จะนำไปสู่ทัศนะนักวิชาการจำเป็นต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับช่องคลอด ซึ่งช่องคลอดนั้นประกอบไปด้วยผนังช่องคลอดซึ่งเป็นกล้ามเนื้อ และกล้ามเนื้อของผนังช่องคลอด อาจเกิดอาการหย่อนยานเนื่องจากการคลอดบุตรหลาย ๆ คน ซึ่งบางครั้งผนังช่องคลอดด้านหน้าที่อยู่ติดกับกระเพาะปัสสาวะเกิดการหย่อนยานขึ้นจึงไปดึงรั้งกระเพาะปัสสาวะให้ต่ำลง ทำให้เกิดการแยกระหว่างช่องคลอดและกระเพาะปัสสาวะรวมทั้งทำให้ความรู้สึกทางเพศลดน้อยลง

ดังนั้นจึงต้องทำการศัลยกรรมเพื่อกระชับกล้ามเนื้อช่องคลอด โดยการศัลยกรรมกระชับช่องคลอดนั้นสามารถแบ่งตามสาเหตุของการกระทำได้ 2 สาเหตุด้วยกันดังนี้คือ(al-Fauzan,2007:589)²⁵

1. สาเหตุทางด้านกายภาพ เนื่องจากกล้ามเนื้อผนังช่องคลอดด้านหน้าเกิดการหย่อนยานทำให้เกิดการปะปนกันระหว่างช่องคลอด กระเพาะปัสสาวะและอุจจาระ ซึ่งบางครั้งอาจทำให้ไม่สามารถกลั้นปัสสาวะได้ หรือบางครั้งอาจมีเสียงและกลิ่นออกมาจากช่องคลอด โดยเฉพาะขณะมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้นเพื่อที่จะรักษาอาการดังกล่าวจำเป็นต้องทำการผ่าตัดผนังช่องคลอดให้กลับมามีความกระชับยิ่งขึ้น

2. สาเหตุทางด้านเพศสัมพันธ์ เพื่อต้องการรักษาการหย่อนยานของช่องคลอด ซึ่งทำให้ไม่มีความสุขขณะมีเพศสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา

การผ่าตัดกระชับช่องคลอดนั้นมี 2 วิธีด้วยกันคือ

2.1 การทำสาวแบบผ่าตัดเล็ก

เป็นการผ่าตัดตกแต่งช่องคลอดส่วนล่าง ตัดผนังช่องคลอดส่วนเกินออกไป แล้วเย็บผนังช่องคลอดเข้าหากัน เพื่อช่องคลอดจะมีความกระชับมากขึ้น ซึ่งจะใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง หลังจากผ่าตัดคนไข้สามารถกลับบ้านได้เลย แล้วแพทย์จะนัดมาดูแผลอีกทีหลังจากผ่าตัดหนึ่งสัปดาห์

2.2 การผ่าตัดทำสาวแบบผ่าตัดใหญ่

เป็นการผ่าตัดตกแต่งทั้งด้านหน้าและด้านหลังของผนังช่องคลอดและแก้ไขอาการต่างๆ ที่พบกับสตรี เพื่อรักษาภาวะช่องคลอดหย่อนยานอย่างรุนแรง ซึ่งหลังจากผ่าตัดผู้ป่วยต้องนอนพักรักษาตัวที่โรงพยาบาล 3 – 4 วัน และหลังการผ่าตัดควรงดการทำงานหนักประมาณ 2 – 3 สัปดาห์ เพื่อให้ร่างกายได้พักผ่อน

การเลือกใช้ชีวิตใต้นั้นก็ขึ้นอยู่กับการวินิจฉัยของแพทย์ ดังนั้นก่อนการทำสาวนอกจากจะต้องศึกษาข้อมูลแล้ว จำเป็นต้องปรึกษาสามีด้วย เหตุที่ต้องผ่านการวินิจฉัยของแพทย์เป็นเพราะปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ลักษณะการหย่อนยานของช่องคลอดก็มีความมากน้อยต่างกันจึงต้องเลือกวิธีการที่เหมาะสมกับสภาพของแต่ละบุคคล²⁶

ทัศนะนักวิชาการแพทย์แบ่งตามสาเหตุของการผ่าตัดกระชับช่องคลอดออกเป็น 2 สภาพ ดังนี้คือ

สภาพที่ 1 การผ่าตัดกระชับช่องคลอดเนื่องจากสาเหตุด้านกายภาพ เพราะการหย่อนยานของกล้ามเนื้อช่องคลอดด้านหน้า จะทำให้เกิดการปะปนกันระหว่างช่องคลอดและ

²⁵ (www.n3.in.th สืบค้นเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2553)

²⁶ (www.n3.in.th สืบค้นเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2553, www.daradaily.com สืบค้นเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2553)

กระเพาะปัสสาวะ หรือเกรงว่าจะเกิดกลิ่นเหม็นรบกวน ซึ่งการผ่าตัดกระชับช่องคลอดในสภาพนี้ นั้น นักวิชาการมีความเห็นว่าอนุญาตให้กระทำได้(al-Shalkitiy,1994:428;Bushiyah,n.d.:70;al-Fauzan,2007:589)²⁷

ดังเหตุผลต่อไปนี้

1. การที่กล้ามเนื้อผนังช่องคลอดเกิดการหย่อนยาน จะทำให้เกิดการปะปนกันระหว่างช่องคลอดกับกระเพาะปัสสาวะและอุจจาระ ซึ่งบางครั้งทำให้ผู้หญิงกลิ่นปัสสาวะไม่อยู่ในขณะไอหรือจาม ซึ่งเท่ากับว่าเป็นการป่วยประเภทหนึ่ง ดังนั้นอนุญาตให้ทำการเย็บยารักษาได้ ดังเช่นการเย็บยารักษาโรคอื่นๆ

2. การปะปนกันระหว่างช่องคลอดและกระเพาะปัสสาวะและอุจจาระ จะทำให้อวัยวะเพศของผู้หญิงสกปรกและเกิดกลิ่นเหม็น และจะทำให้อวัยวะเพศผู้ชายสกปรกด้วยขณะมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งบทบัญญัติอิสลามได้ถูกกำหนดมาเพื่อรักษาความสะอาดและขจัดสิ่งสกปรก ดังนั้นการผ่าตัดช่องคลอดที่เกิดการหย่อนยาน จึงเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถทำให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว

3. นักวิชาการฟิกฮ์ได้กล่าวถึงความบกพร่องข้อหนึ่งของผู้หญิงในการแต่งงาน คือผู้หญิงที่ช่องคลอดกว้างและหย่อนยาน ในเมื่อการที่ผู้หญิงมีช่องคลอดที่หย่อนยานเป็นข้อบกพร่องอย่างหนึ่ง ดังนั้นอนุญาตให้ทำการแก้ไขและเย็บยารักษาข้อบกพร่องนั้นได้ เช่นเดียวกับการแก้ไขข้อบกพร่องอื่นๆที่เกิดขึ้นกับร่างกาย โดยเฉพาะผู้หญิงที่ช่องคลอดหย่อนยาน หลังจากนั้นสามีของนางได้เสียชีวิต หรือสามีได้หย่อนาง จะไม่มีผู้ชายใดที่จะยอมแต่งงานกับนางถ้าเขาารู้ถึงข้อบกพร่องดังกล่าว(al-Nawawiy,1985:7/177)

4. นักนิติศาสตร์อิสลามบางท่านได้กล่าวว่า การหย่อนยานของช่องคลอด เป็นข้อบกพร่องที่อนุญาตให้ผู้ชายยกเลิกการแต่งงานได้ และบางท่านกล่าวว่าถ้าหากผู้หญิงไม่สามารถกลิ่นปัสสาวะหรืออุจจาระได้เนื่องจากอาการผิดปกติของคลอด และบางท่านยังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่า ถ้าหากผู้หญิงไม่สามารถกลิ่นปัสสาวะ อุจจาระขณะมีเพศสัมพันธ์ หรืออวัยวะเพศของผู้หญิงมีกลิ่นเหม็นขณะมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งอาการผิดปกติดังกล่าวถือเป็นข้อบกพร่องและเป็นความผิดปกติ ที่อนุญาตให้ทำการเย็บยารักษาเช่นเดียวกับการเย็บยารักษาโรคอื่นๆ ยิ่งไปกว่านั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องเย็บยารักษาและแก้ไข เพื่อจะนำมาซึ่งการมีสุขภาพที่ดีของผู้หญิงและความสุขของชีวิตครอบครัว(Ibn Nuyaim,n.d.:4/137;al-Dusukiy,n.d.:2/283;Ibn Qudamah,1992:10/57)

สภาพที่ 2 คือ การศัลยกรรมกระชับช่องคลอดเนื่องจากเหตุผลทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งช่องคลอดเกิดหย่อนยานในสภาพที่ปกติ แต่ต้องการผ่าตัดกระชับช่องคลอดเพื่อเพิ่มความสุขทาง

²⁷ (www.tabib.com สืบค้นเมื่อวันที่ 13 มกราคม 2553)

เพชรระหว่างสามีภรรยาเท่านั้น โดยไม่ถือว่าเป็นความจำเป็นทางการแพทย์ ซึ่งการศัลยกรรมในสภาพนี้นั้นไม่อนุญาตให้กระทำ(al-Shalkitiy,1994:428)

เนื่องจากเหตุผลต่อไปนี้ คือ

1. การที่กล้ามเนื้อผนังช่องคลอดเกิดการหย่อนยานนั้น ถือเป็นเรื่องปกติในผู้หญิงที่มีอายุมาก หรือผู้หญิงที่ผ่านการมีบุตรหลายคน ซึ่งการศัลยกรรมผ่าตัดกระชับช่องคลอด เพื่อเปลี่ยนแปลงอาการดังกล่าว ถือเป็น การเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์ ซึ่งปรากฏตัวบทจากอัลกุรอานและอัลหะดีษห้ามไว้

2. การศัลยกรรมกระชับช่องคลอดไม่สามารถกระทำได้นอกจากว่าผู้หญิงจะต้องเปิดเผยอวัยวะอันพึงสงวนให้แพทย์เห็นและสัมผัส การเปิดเผยอวัยวะอันพึงสงวนนั้นเป็นสิ่งที่ต้องห้ามและยังเป็นสิ่งที่จะนำไปสู่การทำผิด และในการศัลยกรรมกระชับช่องคลอดนั้นจำเป็นที่จะต้องมีการพูดคุยกันระหว่างแพทย์และผู้ป่วยถึงรายละเอียดและข้อปลีกย่อยของอวัยวะเพศ ซึ่งมันจะเป็นตัวบั่นทอนความละอายที่อยู่ในตัวผู้หญิง

3. การศัลยกรรมกระชับช่องคลอดนั้น บางครั้งอาจจะเกิดผลแทรกซ้อน เช่นทำให้ผนังช่องคลอดเกิดการปะปนกันกับท่อน้ำสภาวะหรืออุจจาระ

4. การศัลยกรรมช่องคลอดนั้นจะต้องมีการดมยาสลบ และผู้ป่วยจะเสียน้ำเลือดมาก ซึ่งการดมยาสลบและการทำให้ร่างกายเกิดบาดแผลนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม นอกจากนี้เหตุจำเป็นสำคัญจริงๆ

5. การศัลยกรรมกระชับช่องคลอดนั้นต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก โดยไม่มีเหตุจำเป็น ดังนั้นมันอยู่ในข่ายของการฟุ่มเฟือยที่เป็นที่ต้องห้ามในอิสลาม

6. การศัลยกรรมกระชับช่องคลอดในสภาพนี้เป็นการเปิดโอกาสให้สตรีทำผิดประเวณีมากยิ่งขึ้นเนื่องจากพวกนางรู้ว่าสามารถทำศัลยกรรมกระชับช่องคลอดได้(al-Shalkitiy,1994:429)

4.10.2 หุ้ก่มของการทำสาว

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในทัศนะของนักวิชาการที่มีต่อการทำสาว ซึ่งนักวิชาการได้แบ่งการทำสาวตามสาเหตุของการศัลยกรรมออกเป็นสองสภาพ ฉะนั้นหุ้ก่มของการทำสาวก็ขึ้นอยู่กับแต่ละสภาพดังนี้ คือ

สภาพที่ 1 การผ่าตัดกระชับช่องคลอดเนื่องจากสาเหตุด้านการแพทย์ เพราะการหย่อนยานของกล้ามเนื้อช่องคลอดด้านหน้า จะทำให้เกิดการปะปนกันระหว่างช่องคลอดและ

กระเพาะปัสสาวะ หรือเกรงว่าจะเกิดกลิ่นเหม็นรบกวน ซึ่งการผ่าตัดกระชับช่องคลอดในสภาพนี้นั้น นักวิชาการมีความเห็นว่าอนุญาตให้กระทำได้ ดังเหตุผลต่อไปนี้ คือ

1. การที่กล้ามเนื้อผนังช่องคลอดเกิดการหย่อนยาน จะทำให้เกิดการปะปนกันระหว่างช่องคลอดกับกระเพาะปัสสาวะและอุจจาระ ซึ่งบางครั้งทำให้ผู้หญิงกลิ่นปัสสาวะไม่อยู่ในขณะไอหรือจาม ซึ่งเท่ากับเป็นการป่วยประเภทหนึ่ง ดังนั้นอนุญาตให้ทำการเย็บยารักษาได้ ดังเช่นการเย็บยารักษาโรคอื่นๆ

2. การปะปนกันระหว่างช่องคลอดและกระเพาะปัสสาวะและอุจจาระ จะทำให้อวัยวะเพศของผู้หญิงสกปรกและเกิดกลิ่นเหม็น และจะทำให้อวัยวะเพศผู้ชายสกปรกด้วยขณะมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งบทบัญญัติอิสลามได้ถูกกำหนดมาเพื่อรักษาความสะอาดและจัดสิ่งสกปรก ดังนั้นการผ่าตัดช่องคลอดที่เกิดการหย่อนยาน จึงเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถทำให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว

3. นักนิติศาสตร์อิสลามได้กล่าวถึงความบกพร่องข้อหนึ่งของผู้หญิงในการแต่งงาน คือ ผู้หญิงที่ช่องคลอดกว้างและหย่อนยาน ในเมื่อการที่ผู้หญิงมีช่องคลอดที่หย่อนยานเป็นข้อบกพร่องอย่างหนึ่ง ดังนั้นอนุญาตให้ทำการแก้ไขและเย็บยารักษาข้อบกพร่องนั้นได้ เช่นเดียวกับการแก้ไขข้อบกพร่องอื่นๆที่เกิดขึ้นกับร่างกาย โดยเฉพาะผู้หญิงที่ช่องคลอดหย่อนยานหลังจากนั้นสามีของนางได้เสียชีวิต หรือสามีได้หย่านาง จะไม่มีผู้ชายใดที่จะยอมแต่งงานกับนาง ถ้าเขารู้ถึงข้อบกพร่องดังกล่าว(al-Nawawiy,1985:7/177)

4. นักนิติศาสตร์อิสลามบางท่านได้กล่าวว่าการหย่อนยานของช่องคลอด เป็นข้อบกพร่องที่อนุญาตให้ผู้ชายยกเลิกการแต่งงานได้ และบางท่านกล่าวว่าถ้าหากผู้หญิงไม่สามารถกลิ่นปัสสาวะหรืออุจจาระได้เนื่องจากอาการผิดปกติของคลอด และบางท่านยังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่า ถ้าหากผู้หญิงไม่สามารถกลิ่นปัสสาวะ อุจจาระขณะมีเพศสัมพันธ์ หรืออวัยวะเพศของผู้หญิงมีกลิ่นเหม็นขณะมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งอาการผิดปกติดังกล่าวถือเป็นข้อบกพร่องและเป็นความผิดปกติ ที่อนุญาตให้ทำการเย็บยารักษาเช่นเดียวกับการเย็บยารักษาโรคอื่นๆ ยิ่งไปกว่านั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องเย็บยารักษาและแก้ไข เพื่อจะนำมาซึ่งการมีสุขภาพที่ดีของผู้หญิงและความสุขของชีวิตครอบครัว(Ibn Nuyaim,n.d.:4/137,al-Dusukiy,n.d.:2/283,Ibn Qudamah,1992:10/57)

สภาพที่ 2 คือ การศัลยกรรมกระชับช่องคลอดเนื่องจากเหตุผลทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งช่องคลอดเกิดหย่อนยานในสภาพที่ปกติ แต่ต้องการผ่าตัดกระชับช่องคลอดเพื่อเพิ่มความสุขทางเพศระหว่างสามีภรรยาเท่านั้น โดยไม่ถือว่าเป็นความจำเป็นทางการแพทย์ ซึ่งการศัลยกรรมในสภาพนี้นั้นไม่อนุญาตให้กระทำ เนื่องจากเหตุผลต่อไปนี้ คือ

1. การที่กล้ามเนื้อผนังช่องคลอดเกิดการหย่อนยานนั้น ถือเป็นเรื่องปกติในผู้หญิงที่มีอายุมาก หรือผู้หญิงที่ผ่านการมีบุตรหลายคน ซึ่งการศัลยกรรมผ่าตัดกระชับช่องคลอด เพื่อ

เปลี่ยนแปลงอาการดังกล่าว ถือเป็นารเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์ ซึ่งปรากฏตัวบทจากอัลกุรอานและอัลหะดีษห้ามไว้

2. การศัลยกรรมกระชับช่องคลอดไม่สามารถกระทำได้นอกจากว่าผู้หญิงจะต้องเปิดเผยอวัยวะอันพึงสงวนให้แพทย์เห็นและสัมผัส การเปิดเผยอวัยวะอันพึงสงวนนั้นเป็นสิ่งที่ต้องห้ามและยังเป็นสิ่งที่จะนำไปสู่การทำผิด และในการศัลยกรรมกระชับช่องคลอดนั้นจำเป็นที่จะต้องมีการพูดคุยกันระหว่างแพทย์และผู้ป่วยถึงรายละเอียดและข้อปลีกย่อยของอวัยวะเพศ ซึ่งมันจะเป็นตัวบั่นทอนความละเอียดที่อยู่ในตัวผู้หญิง

3. การศัลยกรรมกระชับช่องคลอดนั้น บางครั้งอาจจะเกิดผลแทรกซ้อนข้างเคียง เช่นทำให้ผนังช่องคลอดเกิดการปะปนกันกับท่อปัสสาวะหรืออุจจาระ

4. การศัลยกรรมช่องคลอดนั้นจะต้องมีการดมยาสลบ และผู้ป่วยจะเสียเลือดมาก ซึ่งการดมยาสลบและการทำให้ร่างกายเกิดบาดแผลนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม นอกจากนี้เหตุจำเป็นสำคัญจริงๆ

5. การศัลยกรรมกระชับช่องคลอดนั้นต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก โดยไม่มีเหตุจำเป็น ดังนั้นมันอยู่ในข่ายของการฟุ่มเฟือยที่เป็นที่ต้องห้ามในอิสลาม

4.11 การดึงหน้า

คนเราเมื่ออายุมากขึ้นผิวหนังและส่วนต่างๆของใบหน้าจะมีการเปลี่ยนแปลง ถ้าหากเราลองสังเกตดูใบหน้าของเราอย่างละเอียด เราจะเห็นริ้วรอยที่มาเยือนตามส่วนต่างๆของผิวหนังอันได้แก่ ร่องหน้าผากที่มีรอยเหี่ยวย่นให้มองเห็นชัด คิ้วทั้งสองข้างเริ่มจะหย่อนลงมาทำให้หนังตาข้อยลงมาปิดที่เปลือกตา และหางตาที่ตกเป็นแนวลู่ลง ครั้นพอขมึ้มเราจะเห็นขีตรอยพับจีบที่หางตาเป็นรอยที่เรียกกันว่ารอยตีนกา อาจจะเป็นสองแฉก สามแฉก หรือหลายแฉกขึ้นไปลายหางตา เมื่อสังเกตคางก็จะเห็นลักษณะของคางที่ห้อยย้อย มีเนื้อที่เหี่ยวๆรวมตัวอยู่ที่ขากรรไกร ส่วนบริเวณคอกก็เห็นเป็นกล้ามเนื้อและมีหนังที่เป็นแนวเหี่ยวย่นมากขึ้น ซึ่งอาการเหล่านี้ไม่เป็นที่พึงประสงค์ของทุกคน โดยเฉพาะผู้หญิงทำให้พวกเขาต้องพึ่งแพทย์ การดึงหน้าเป็นวิธีแก้ไขปัญหานี้หน้าตาหย่อนยานให้กลับมาเต่งตึงอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งการผ่าตัดดึงหน้านั้นทำกันมานานแล้วเรียกว่าเกือบจะหนึ่งร้อยปีก็ได้ ดังนั้นเพื่อความกระจ่างถึงข้อกำหนดของการดึงหน้าจึงจำเป็นต้องศึกษารายละเอียดจากทัศนะของนักวิชาการ

4.11.1 ทักษะนักวิชาการเกี่ยวกับการดึงหน้า

การขจัดรอยเหี่ยวย่นบนใบหน้าสามารถทำได้ด้วยหลายวิธี ไม่ว่าจะเป็นการลอกหน้า การดึงหน้าโดยการผ่าตัดและวิธีอื่นๆ ซึ่งการลอกหน้านั้นเป็นที่รู้จักของนักวิชาในยุคก่อนๆ ส่วนการผ่าตัดดึงหน้านั้นเป็นสิ่งที่ไม่ปรากฏในยุคก่อนๆ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยทักษะนักวิชาการแพทย์และนักวิชาการฟิสิกส์ร่วมสมัย ซึ่งนักวิชาการได้แบ่งการดึงหน้าออกเป็นสองสภาพด้วยกัน คือ

สภาพที่ 1 การที่ผู้หญิงมีสภาพใบหน้าที่ย่อนยานผิดปกติ เช่น ผู้หญิงที่อายุยังน้อยแต่ใบหน้าที่มีการเหี่ยวย่นเนื่องจากการป่วย หรือเนื่องจากอุบัติเหตุ ซึ่งจำเป็นต้องพึ่งการผ่าตัดดึงหน้า สภาพนี้อ่อนญาติให้กระทำได้(al-Fauzan,2007:262)

เนื่องจากเหตุผลดังนี้ คือ

1. การที่ใบหน้าของผู้หญิงเกิดการหย่อนยานผิดปกติ นำรังเกียจและเป็นปมด้อย ซึ่งมีความจำเป็นต้องแก้ไขด้วยการผ่าตัดศัลยกรรมดึงหน้า เพื่อขจัดความน่าเกลียดและเป็นปมด้อย ซึ่งเป็นกรณีที่ยกเว้นจากตัวบทจากอัลกุรอานและอัลหะดีษที่ห้ามการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์

2. เนื่องจากรอยเหี่ยวย่นที่ปรากฏบนใบหน้าของผู้หญิงในสภาพนี้เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ และเป็นอันตรายต่อผิวหน้า และยังทำให้ผู้หญิงรู้สึกวิตกกังวล ซึ่งการขจัดสิ่งที่อันตรายเป็นที่อนุญาต ดังนั้นการขจัดรอยเหี่ยวย่นบนใบหน้าด้วยการผ่าตัดดึงหน้าในสภาพนี้นั้นเป็นการขจัดอันตราย

ซึ่งท่านเชคอับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮ์ บินบาซได้ถูกถามเกี่ยวกับการศัลยกรรมความงามเพื่อขจัดสิ่งที่น่ารังเกียจ เช่นการดึงหน้าที่หย่อนยานให้กลับคืนสู่สภาพปกติ

ท่านได้กล่าวตอบว่า “ ไม่เป็นที่ต้องห้ามการแก้ไขเปลี่ยนแปลงใบหน้าเนื่องจากเกิดการหย่อนยานที่น่ารังเกียจ ด้วยยาที่เป็นที่อนุมัติตามบทบัญญัติอิสลาม หรือการเย็บยารักษาด้วยวิธีการแพทย์เฉพาะทางที่มีความเชี่ยวชาญและมั่นใจว่าจะสามารถรักษาให้หายได้ เนื่องจากหลักฐานทางบทบัญญัติที่กล่าวไว้โดยรวมว่าอนุญาตให้เย็บยารักษาโรคด้วยยาที่เป็นที่อนุมัติ(Ibn baz,1998: 6/497)

สภาพที่ 2 การที่ผู้หญิงมีใบหน้าที่หย่อนยานในสภาพปกติ เนื่องจากการมีอายุมาก และรอยเหี่ยวย่นบนใบหน้าที่มีสภาพปกติที่เหมาะสมกับวัย ซึ่งการศัลยกรรมดึงหน้าในสภาพนี้นั้นไม่อนุญาตให้กระทำ(Shabir,n.d.:2/582;al-Sahiy,n.d.:154)

เนื่องจากหลักฐานและเหตุผลดังต่อไปนี้ คือ

หลักฐานจากอัลกุรอาน

وَلَا ضَلَّٰهُمْ وَلَا مَنِيْنَهُمْ وَلَا مَرْئِيَهُمْ فَلْيَبْتَئِكُنَّ ءَاذَانَ الْاَنْعَمِ
 وَلَا مَرْئِيَهُمْ فَلْيَغْيِرَنَّ خَلْقَ اَللّٰهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ وَلِيًّا مِّنْ
 دُوْنِ اَللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُّبِيْنًا (119:)

ความว่า “ และแน่นอนยิ่ง ข้าพระองค์จะทำให้พวกเขาหลงผิด และแน่นอน
 ยิ่ง ข้าพระองค์จะทำให้พวกเขาเพื่อฝัน และแน่นอนยิ่งข้าพระองค์จะใช้พวก
 เขา แล้วแน่นอนพวกเขาก็จะฝ่าหุบสุสต์ว์ และแน่นอนยิ่งข้าพระองค์จะใช้
 พวกเขา แล้วแน่นอนพวกเขาก็จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่อัลลอฮฺทรงสร้าง และ
 ผู้ใดที่ยึดเอาชัยฏอนเป็นที่ช่วยเหลือแล้ว แน่แน่นอนเขาขาดทุนอย่างชัดเจน ”
 (อัน-นิซาอู : 119)

จากความอัศจรรย์อันข้างต้นอัลลอฮฺทรงห้ามการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่อัลลอฮฺทรงสร้าง
 ดังนั้นการศัลยกรรมคิ้วหน้าในสภาพนี้นั้นเป็นการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮฺ

!):
 :
 (3855:) (

ความว่า “ จากอุสามะฮฺ บิน ฮุรริก กล่าวว่ (ฉันได้ไปหาท่านนบี ﷺ ซึ่ง
 บรรดาศอฮาบะฮฺนั้นเห็นอริษะของพวกเขาค้ายกบนก ฉันได้กล่าวสลาม
 แล้วนั่งลง ขณะเดียวกันชาวอาหรับได้มาจากทุกๆทิศ พวกเขา กล่าวว่า โอ้
 ท่านรَسُولุลลอฮฺ พวกเราจะรักษาโรคได้หรือไม่ ? ท่านรَسُولตอบว่า พวกท่าน
 จงรักษาโรคเถิด แท้จริงอัลลอฮฺไม่ทรงกำหนดโรค นอกจากว่าพระองค์ทรง
 กำหนดให้มียารักษาโรคด้วย ยกเว้นโรคชนิดเดียว นั่นคือโรคชรา) ” (บันทึก
 โดยAbu Daud,2000:3855)

จากหะดีษดังกล่าวข้างต้นท่านรَسُول ได้ทำการยกเว้นโรคชราซึ่งไม่มียารักษา ดังนั้น
 การแก้ไขรอยเหี่ยวย่นบนใบหน้าด้วยการผ่าตัดคิ้วหน้าให้ดูอ่อนเยาว์ เป็นการขัดแย้งกับอายุจริง
 ที่อัลลอฮฺได้กำหนดไว้ และยังเข้าข่ายการหลอกลวงอีกด้วย

(al-Sukariy,1989:247,Mansur,1999:201)

4.11.2 หุ่่มการดึงหน้า

นักวิชาการแพทย์และนักวิชาการฟิสิกส์ร่วมสมัย ซึ่งนักวิชาการได้แบ่งการดึงหน้า ออกเป็นสองสภาพด้วยกัน ดังนั้นหุ่่มของแต่ละสภาพก็แตกต่างกันดังนี้คือ

สภาพที่ 1 การที่ผู้หญิงมีสภาพใบหน้าที่ย่อนยานผิดปกติ เช่น ผู้หญิงที่อายุน้อยแต่ใบหน้ามีการเหี่ยวช่นเนื่องจากการป่วย หรือเนื่องจากอุบัติเหตุ ซึ่งจำเป็นต้องพึงการผ่าตัดดึงหน้า สภาพนี้อ่อนุญาตให้กระทำได้(al-Fauzan,2007:262)

เนื่องจากเหตุผลดังนี้ คือ

1. การที่ใบหน้าของผู้หญิงเกิดการหย่อนยานผิดปกติ นำรังเกียจและเป็นปมด้อย ซึ่งมีความจำเป็นต้องแก้ไขด้วยการผ่าตัดศัลยกรรมดึงหน้า เพื่อขจัดความน่าเกลียดและปมด้อย ซึ่งเป็นกรณีที่ยกเว้นจากตัวบทจากอัลกุรอานและอัลหะดีษที่ห้ามการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์

2. เนื่องจากรอยเหี่ยวช่นที่ปรากฏบนใบหน้าของผู้หญิงในสภาพนี้เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ และเป็นอันตรายต่อผิวหน้า และยังทำให้ผู้หญิงรู้สึกวิตกกังวล ซึ่งการขจัดสิ่งที่เป็นอันตรายเป็นที่อนุญาต ดังนั้นการขจัดรอยเหี่ยวช่นบนใบหน้าด้วยการผ่าตัดดึงหน้าในสภาพนี้นั้นเป็นการขจัดอันตราย

ซึ่งท่านเชคอับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮ์ บินบาซได้ถูกตามเกี่ยวกับการศัลยกรรมความงามเพื่อขจัดสิ่งที่น่ารังเกียจ เช่นการดึงหน้าที่ย่อนยานให้กลับคืนสู่สภาพปกติ

ท่านได้ตอบว่า “ ไม่เป็นที่ต้องห้ามการแก้ไขใบหน้าเนื่องจากเกิดการหย่อนยานที่น่ารังเกียจ ด้วยยาที่เป็นที่อนุมัติตามบทบัญญัติอิสลาม หรือการเยียวรักษาด้วยวิธีการแพทย์เฉพาะทางที่มีความเชี่ยวชาญและมั่นใจว่าจะสามารถรักษาให้หายได้ เนื่องจากหลักฐานทางบทบัญญัติที่กล่าวไว้โดยรวมว่าอนุญาตให้เยียวรักษาโรคด้วยยาที่เป็นที่อนุมัติ(Ibn baz,1998ค.ศ.6:497)

สภาพที่ 2 การที่ผู้หญิงมีใบหน้าที่ย่อนยานในสภาพปกติ เนื่องจากการมีอายุมาก และรอยเหี่ยวช่นบนใบหน้ามีสภาพปกติที่เหมาะสมกับวัย ซึ่งการศัลยกรรมดึงหน้าในสภาพนี้นั้นไม่อนุญาตให้กระทำ(Shabir,n.d.:2/582;al-Sahiy,n.d.:154)

เนื่องจากหลักฐานและเหตุผลดังต่อไปนี้ คือ

หลักฐานจากอัลกุรอาน

وَلَا ضَلَّئِهِمْ وَلَا مَنِيَّتِهِمْ وَلَا مَرْنَهُمْ فَلْيَبْتِكُنْ إِذَا بَ الْأَنْعَمِ
وَلَا مَرْنَهُمْ فَلْيَغْيِرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّنْ
دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا (119:)

ความว่า “ และแน่นอนยิ่ง ข้าพระองค์จะทำให้พวกเขาหลงผิด และแน่นอนยิ่ง ข้าพระองค์จะทำให้พวกเขาเพ้อฝัน และแน่นอนยิ่งข้าพระองค์จะใช้พวกเขา แล้วแน่นอนพวกเขาก็จะฝ่าหุอุปสุสต์ว์ และแน่นอนยิ่งข้าพระองค์จะใช้พวกเขา แล้วแน่นอนพวกเขาก็จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้าง และผู้ใดที่ยึดเอาชัยฏอนเป็นที่ช่วยเหลือแล้ว แน่แน่นอนเขาขาดทุนอย่างชัดเจน ”
(อัน-นิซาอู : 119)

จากความอัลกุรอานข้างต้นอัลลอฮ์ทรงห้ามการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้าง ดังนั้นการศัลยกรรมคิงหน้าในสภาพนั้นเป็นการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์

!):
:
:
( ) (

ความว่า “ จากอุสามะฮฺ บิน ฮุร็อยรฺ กล่าวว่า (ฉันได้ไปหาท่านนบี ﷺ ซึ่งบรรดาศอฮาบะฮฺนั้นเห็นอริษะของพวกเขากลับกัน ฉันได้กล่าวสลามแล้วนั่งลง ขณะเดียวกันชาวอาหรับได้มาจากทุกๆทิศ พวกเขาบอกว่า โอ้ท่านรสูลุลลอฮฺ พวกเราจะรักษาโรคได้หรือไม่? ท่านรสูลตอบว่า พวกท่านจงรักษาโรคเถิด แท้จริงอัลลอฮฺไม่ทรงกำหนดโรค นอกจากว่าพระองค์ทรงกำหนดให้มียารักษาโรคด้วย ยกเว้นโรคชนิดเดียว นั่นคือโรคขรา) ” (บันทึกโดยอบูAbu Daud,2000:3855)

จากหะดีษดังกล่าวข้างต้นท่านรศูล ได้ทำการยกเว้นโรคชราซึ่งไม่มียารักษา ดังนั้น การแก้ไขรอยเหี่ยวย่นบนใบหน้าด้วยการผ่าตัดดึงหน้าให้ดูอ่อนเยาว์ เป็นการขัดแย้งกับอายุจริง ที่อัลลอฮ์ได้กำหนดไว้ และยังเข้าข่ายการหลอกลวงอีกด้วย

(al-Sukariy,1989:247;Mansur,1999:201)

4.12 การศัลยกรรมแปลงเพศ

ปัจจุบันเทคโนโลยีทางด้านวิชาการแพทย์มีความเจริญก้าวหน้าเป็นอย่างมาก ซึ่ง ความเจริญก้าวหน้าดังกล่าวนำมาซึ่งประโยชน์แก่ผู้คนอย่างมากมาย แต่ในทางตรงข้ามนั้น ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิชาการแพทย์นั้น นำมาซึ่งอันตรายและความเสื่อมโทรมทางด้านศีลธรรม ของมนุษย์ จากความก้าวหน้าทางด้านวิชาการแพทย์นั้นทำให้มีการศัลยกรรมแปลงเพศ จากเพศชายเป็นเพศหญิง และจากผู้หญิงเป็นผู้ชาย

4.12.1 ทศนะนักวิชาการเกี่ยวกับการศัลยกรรมแปลงเพศ

ซึ่งการศัลยกรรมแปลงเพศนั้นมีอยู่ 3 สภาพ

สภาพที่ 1 แปลงเพศจากชายเป็นผู้หญิงอย่างสมบูรณ์ด้วยการตัดอวัยวะเพศชาย ออก แล้วเสริมอวัยวะเพศหญิงเข้าไปแทนที่ และมีการเสริมเต้านม ส่วนแปลงเพศจากผู้หญิงเป็นผู้ชายอย่างสมบูรณ์ด้วยการ ตัดอวัยวะเพศหญิงออกแล้วเสริมอวัยวะเพศชายเข้าไปแทนที่ และ เปลี่ยนหน้าอกให้เล็กลง ซึ่งการแปลงเพศสภาพนั้นจะต้องมีการเสริมฮอร์โมนของเพศที่ต้องการไปด้วย(Tabbub,n.d.422;al-Shalkitiy,1994:200-201)

การศัลยกรรมแปลงเพศสภาพที่หนึ่งนั้น นักนิติศาสตร์อิสลามมีความเห็นเป็นที่ พ้องต้องกันว่าเป็นสิ่งต้องห้ามไม่อนุญาตให้กระทำ จากหลักฐานต่อไปนี้

หลักฐานจากอัลกุรอาน

وَلَا ضَلَّٰهُمْ وَلَا مَنِيْنَهُمْ وَلَا مَرْنَهُمْ فَلْيَبْتِكُنَّ ءَاذَانَ الْاَنْعَمِ
 وَلَا مَرْنَهُمْ فَلْيَغْيِرَنَّ خَلْقَ اَللّٰهِ وَمَنْ يَّتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ وَاٰلِيًّا مِّنْ
 دُوْبِ اَللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُّبِيْنًا ﴿١١٩﴾ (119:)

ความว่า และแน่นอนยิ่งข้าพระองค์จะทำให้พวกเขาหลงผิด และแน่นอนยิ่ง
 ข้าพระองค์จะทำให้พวกเขาเพ้อฝัน และแน่นอนยิ่งข้าพระองค์จะใช้พวกเขา
 แล้วแน่นอนพวกเขาก็จะฝ่าหุบศุสต์ว์ แล้วแน่นอนพวกเขาก็จะเปลี่ยนแปลง
 สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้าง และผู้ใดที่ยึดเอาชัยฏอนเป็นผู้ช่วยเหลือแล้ว แน่แน่นอน
 เขาก็ขาดทุนอย่างชัดเจน (อัน-นิซาอ : 119)

อายะดังกล่าวข้างต้นนั้น ประกอบไปด้วยการห้ามการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์
 ของอัลลอฮ์โดยไร้จุดหมาย และความจำเป็น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเพศจากผู้หญิงเป็นผู้ชาย และ
 ผู้ชายเป็นผู้หญิงนั้น เป็นการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์โดยไม่มีเหตุจำเป็นทางด้าน
 การแพทย์ที่บัพัญญูตีให้การยอมรับ ดังนั้นการกระทำดังกล่าวเป็นที่ต้องห้าม(Mansur,2001:204)

หลักฐานจากอัลหะดีษ

)) : ﷺ

(2125: 5943:) ((ﷺ

ความว่า “ จากท่านอับดุลลอฮ์อิบน์มุสอูด رضي الله عنه กล่าวว่าอัลลอฮ์ทรงสาปแช่ง
 สตรีที่สักและสตรีที่ขอให้ผู้อื่นสักให้ สตรีที่ถอนขนคิ้ว และสตรีที่กรอฟัน
 เพื่อความสวยงาม ซึ่งมันเป็นการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์
 สำหรับฉันแล้วฉันจะไม่สาปแช่งผู้ที่ท่านรสุล ﷺ สาปแช่งกระนั้นหรือ?
 ตามที่ปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอาน ” (บันทึกโดย al-
 Bukhariy,2000:5943;Muslim,2000:2125)

หะดีษดังกล่าวบ่งบอกว่าการสาปแช่งมีแก่ผู้ที่กระทำในสิ่งที่ต้องห้าม ซึ่งการสาปแช่งนั้นยืนยันว่าห้ามกระทำในสิ่งที่มีการสาปแช่ง การแปลงเพศนั้นเป็นการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์ และยังเป็นการล่วงละเมิดขอบเขตของอัลลอฮ์ ดังนั้นก็มันเป็นสิ่งต้องห้าม

ﷺ)) :
(5885:) ((

ความว่า “ จากท่านอิบนุอับบาสกล่าวว่ “ท่านรศูล ﷺ ได้สาปแช่งผู้ชายที่เลียนแบบสตรีและสตรีที่เลียนแบบผู้ชาย ” (บันทึกโดย al-Bukhariy,2000:5885)

ในหะดีษเป็นตัวบทในเรื่องการสาปแช่งต่อผู้ชายที่เลียนแบบผู้หญิง และผู้หญิงที่เลียนแบบผู้ชาย ไม่ว่าจะเป็นการเลียนแบบในรูปแบบใด ซึ่งการแปลงเพศนั้นเป็นการเลียนแบบเพศตรงกันข้าม ดังนั้นมันเป็นสิ่งต้องห้าม เนื่องจากอยู่ในข่ายของการสาปแช่ง(Mansur,2001:204)

หลักฐานเชิงปัญญา

1. การศัลยกรรมแปลงเพศนั้นเป็นการกระทำผิดต่อบทบัญญัติอิสลาม(ชะรีอะฮ์)

เนื่องจาก

1.1 การศัลยกรรมแปลงเพศนั้นไม่มีเหตุจำเป็นทางการแพทย์

12. การศัลยกรรมแปลงเพศนั้นจำเป็นต้องเปิดเผยเอาเราะฮ์ และมีการสัมผัสกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิงโดยไม่มีเหตุจำเป็นทางด้านบทบัญญัติอิสลาม

สภาพที่ 2 การศัลยกรรมแปลงเพศกระเทยเทียมหญิง คือผู้ที่มีรังไข่และ โคลโมโซมเป็นเพศหญิง แต่อวัยวะเพศภายนอกเห็นเป็นผู้ชาย เช่นภาวะขาดเอ็นไขมัน21 ทำให้ต่อมหมวกไตหนาตัวขึ้นแต่กำเนิดและสร้างฮอร์โมนเพศชายสูงจนทำให้อวัยวะเพศเด็กหญิงดูคล้ายอวัยวะเพศเด็กชาย(al-Fauzan,2007:546-547)²⁸

สภาพที่ 3 การศัลยกรรมแปลงเพศกระเทยแท้ คือผู้ที่มีต่อมสองเพศ คือมีรังไข่ของเพศหญิงและมีลูกอัณฑะของเพศชาย อวัยวะเพศก็มีทั้งของหญิงและชาย ซึ่งในสภาพนี้พบได้น้อยมาก(al-Fauzan,2007:547-549)²⁹

²⁸ (www.lovesex.mediathai.net , www.doctor.or.th สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2553)

²⁹ (www.lovesex.mediathai.net , www.doctor.or.th สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2553)

การแปลงเพศสภาพที่สองและสามนั้นนักนิติศาสตร์อิสลามมีความเห็นเป็นที่พ้องต้องกันว่าเป็นสิ่งที่อนุญาตให้กระทำ เนื่องจากเหตุผลดังนี้คือ

1. การศัลยกรรมแปลงเพศทั้งสองสภาพนั้นเป็นการเยียวยารักษาโรคที่บัพัญญูติอิสลามอนุญาตให้กระทำได้เหมือนกับการเยียวยารักษาโรคชนิดอื่นๆ

2. การศัลยกรรมแปลงเพศทั้งสองสภาพนั้นอนุญาตให้กระทำได้เนื่องจากว่ามีเหตุผลที่จำเป็น

3. การศัลยกรรมแปลงเพศทั้งสองสภาพนั้นไม่ใช่เป็นการหลอกลวง หรือปกปิด แต่ทว่าเป็นการศัลยกรรมที่มีเจตนาเพื่อให้หรือรักษากลับอยู่ในสภาพเดิมโดยที่อนุญาตให้กระทำได้ตามบัพัญญูติอิสลาม

4. การที่สตรีอยู่ในสภาพของกระเทยเทียมหญิงหรือกระเทยแท้นั้นเป็นสิ่งที่ทำให้นางได้รับความเดือดร้อนและมีความลำบาก ซึ่งบัพัญญูติอิสลามถูกกำหนดมามีเจตนาบรรเทาเพื่อดำรงไว้ซึ่งประโยชน์และขจัดภัยและความยากลำบากภายใต้หลักเกณฑ์ฟิกฮ์ที่ว่าความยากลำบากจำเป็นต้องถูกขจัด(al-Fauzan,2007:551-554)

5. การศัลยกรรมแปลงเพศทั้งสองสภาพนั้นไม่ใช่เป็นการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์ แต่เป็นการเยียวยารักษาโรค(Mansur,2001:205-206)

4.12.1 หุกลุ่มของการศัลยกรรมแปลงเพศ

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทัศนะของนักวิชาการและหลักฐานและเหตุผลของนักวิชาการที่มีต่อการศัลยกรรมแปลงเพศสามารถสรุปหุกลุ่มของการศัลยกรรมแปลงเพศได้ดังนี้คือ

การศัลยกรรมแปลงเพศสภาพที่หนึ่งนั้น นักนิติศาสตร์อิสลามมีความเห็นเป็นที่พ้องต้องกันว่าเป็นสิ่งที่ห้ามไม่อนุญาตให้กระทำเนื่องจากเหตุผลดังนี้คือ

1. การศัลยกรรมแปลงเพศนั้นไม่มีเหตุจำเป็นทางการแพทย์

2. การศัลยกรรมแปลงเพศนั้นจำเป็นต้องเปิดเผยเอาเราะฮ์ และมีการสัมผัสกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิงโดยไม่มีเหตุจำเป็นทางด้านบัพัญญูติอิสลาม

การศัลยกรรมแปลงเพศสภาพที่สองและสามนั้นนักนิติศาสตร์อิสลามมีความเห็นเป็นที่พ้องต้องกันว่าเป็นสิ่งที่อนุญาตให้กระทำ เนื่องจากเหตุผลดังนี้คือ

1. การศัลยกรรมแปลงเพศทั้งสองสภาพนั้นเป็นการเยียวยารักษาโรคที่บัพัญญูติอิสลามอนุญาตให้กระทำได้เหมือนกับการเยียวยารักษาโรคชนิดอื่นๆ

2. การสัลยกรรมแปลงเพศทั้งสองสภาพนั้นอนุญาตให้กระทำได้นี้เนื่องจากว่ามีเหตุผลที่จำเป็น

3. การสัลยกรรมแปลงเพศทั้งสองสภาพนั้นไม่ใช่เป็นการหลอกลวง หรือปกปิด แต่ทว่าเป็นการสัลยกรรมที่มีเจตนาเพื่อให้รอวัยจะกลับอยู่ในสภาพเดิม โดยที่อนุญาตให้กระทำได้ตามบทบัญญัติอิสลาม

4. การที่สตรีอยู่ในสภาพของกระเทยเทียมหญิงหรือกระเทยแท้นั้นเป็นสิ่งที่ทำให้นางได้รับความเดือดร้อนและมีความลำบาก ซึ่งบทบัญญัติอิสลามถูกกำหนดมามีเจตนารมณ์เพื่อดำรงไว้ซึ่งประโยชน์และขจัดภัยและความยากลำบากภายใต้หลักเกณฑ์ฟิกฮ์ที่ว่าความยากลำบากจำเป็นต้องถูกขจัด(al-Fauzan,2007:551-554)

5. การสัลยกรรมแปลงเพศทั้งสองสภาพนั้นไม่ใช่เป็นการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ของอัลลอฮ์ แต่เป็นการเยียวยารักษาโรค(Mansur,2001:205-206)

4.13 การอาบน้ำละหมาดและการอาบน้ำนุบบนเครื่องสำอางต่างๆที่ใช้ในการเสริมความงาม

เครื่องสำอางเป็นสิ่งที่สตรีรู้จักกันมาช้านานแล้ว โดยที่เครื่องสำอางกับสตรีนั้นเป็นสิ่งที่คู่กัน สตรีในทุกยุคทุกสมัยให้ความสำคัญกับเครื่องสำอาง พวกนางต่างก็ใช้เครื่องสำอางชนิดต่างๆในทุกวัน โดยเฉพาะในปัจจุบันวิวัฒนาการของการผลิตเครื่องสำอางมีความเจริญก้าวหน้าเป็นอย่างมาก บริษัทที่ทำการผลิตเครื่องสำอางมีมากมายหลายบริษัทซึ่งแต่ละบริษัทต่างก็แข่งขันกันในการผลิตเครื่องสำอางชนิดต่างๆออกสู่ตลาดเพื่อให้พอกับความต้องการของผู้บริโภค

4.13.1 ทศนะนักวิชาการเกี่ยวกับการอาบน้ำละหมาดและการอาบน้ำนุบบนเครื่องสำอางต่างๆที่ใช้ในการเสริมความงาม

เครื่องสำอางแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆด้วยกันคือ

ประเภทที่ 1 เครื่องสำอางที่ติดแน่นกับผิวหนัง โดยที่น้ำไม่สามารถซึมผ่านเข้าสู่ผิวหนังได้ ดังนั้นเมื่อต้องการอาบน้ำละหมาดหรืออาบน้ำนุบบนเครื่องสำอางนั้นออกก่อน

ประเภทที่ 2 เครื่องสำอางที่ไม่ติดแน่นกับผิวหนัง โดยที่น้ำสามารถซึมเข้าสู่ผิวหนังได้

ท่านมุฮัมมัด บิน สอลิหฺ อัลอุษัยมีน ได้ให้คำพิพากษาเกี่ยวกับประเด็นปัญหาเครื่องสำอางว่า“การอาบน้ำละหมาดโดยที่ไม่ได้ล้างเครื่องสำอางออกก่อน ถ้าหากว่าน้ำสามารถซึมผ่านผิวหนังได้การอาบน้ำละหมาดถือว่าใช้ได้ แต่ถ้าหากว่าน้ำไม่สามารถซึมผ่านผิวหนังการอาบน้ำละหมาดถือว่าใช้ไม่ได้”(al-Uthaimin,2000:4/147)

ท่านมุฮัมมัด บิน สอลิหฺ อัลอุษัยมีน ได้ให้คำพิพากษาเกี่ยวกับประเด็นปัญหาสตรีที่ใช้น่ายาทาเล็บว่า“ไม่อนุญาตให้สตรีที่ต้องการอาบน้ำละหมาดใช้น่ายาทาเล็บ เนื่องจากว่าน่ายาทาเล็บนั้นน้ำไม่สามารถซึมผ่านไปได้ ดังนั้นทุกสิ่งทุกอย่างที่ไม่ให้น้ำซึมสู่ผิวหนังก็ไม่อนุญาตให้ผู้ที่ต้องการอาบน้ำละหมาดและผู้ที่อาบน้ำยกหะดัษใหญ่ใช้มัน ส่วนสตรีที่มีประจำเดือนนั้นอนุญาตให้ใช้น่ายาทาเล็บได้ ยกเว้นการทาเล็บนั้นเป็นประเพณีปฏิบัติของสตรีต่างศาสนิกก็ไม่อนุญาตให้กระทำเนื่องเป็นการเลียนแบบคนต่างศาสนิก (al-Uthaimin,2000:4/148)

และท่านมุฮัมมัด บิน สอลิหฺ อัลอุษัยมีน ได้ให้คำพิพากษาเกี่ยวกับประเด็นปัญหาสตรีที่ใช้น้ำมันชโลมผมว่าการอาบน้ำละหมาดของนางใช้ได้หรือไม่?

ท่านได้อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการอาบน้ำละหมาดว่า“ซึ่งอัลลอฮฺทรงใช้ให้ล้างอวัยวะส่วนต่างๆและให้เช็ดอวัยวะส่วนที่กล่าวถึงในอายะฮฺนี้ โดยในการล้างหรือเช็ดนั้นจำเป็นต้องให้น้ำถูกอวัยวะทุกส่วน แต่ถ้าหากว่ามีสิ่งใดมาคั่นน้ำไม่ให้สัมผัสผิวหนังนั้นก็เท่ากับว่าเขายังไม่ได้ล้างอวัยวะดังกล่าว ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าถ้าหากบุคคลใดชโลมผมด้วยน้ำมัน ถ้าหากน้ำมันยังคงเหลือร่องรอยอยู่เขาจำเป็นต้องชำระคราบน้ำมันนั้นออกก่อนที่เขาจะอาบน้ำละหมาด เนื่องจากว่าน้ำมันจะมากั้นไม่ให้สัมผัสผิวหนังขณะที่เขาอาบน้ำละหมาดจะทำให้การอาบน้ำละหมาดของเขาใช้ไม่ได้ และถ้าหากว่าไม่มีคราบน้ำมันเหลืออยู่การอาบน้ำละหมาดของเขาถือว่าใช้ได้”(al-Uthaimin,2000:1:284-285)

4.13.2 หุก่มการอาบน้ำละหมาดและอาบน้ำนุบบนเครื่องสำอางต่างๆที่ใช้ในการเสริมความงาม

จากคำพิพากษาของท่านมุฮัมมัด บิน สอลิหฺ อัลอุษัยมีน สามารถสรุปหุก่มการอาบน้ำละหมาดและอาบน้ำนุบบนเครื่องสำอางต่างๆที่ใช้ในการเสริมความงามได้ดังนี้คือ

เครื่องสำอางที่น้ำไม่สามารถซึมผ่านไปยังผิวหนังได้นั้นไม่อนุญาตให้ใช้
มัน ดังนั้นทุกสิ่งทุกอย่างที่ไม่ให้น้ำซึมสู่ผิวหนังก็ไม่อนุญาตให้ผู้ที่ต้องการอาบน้ำละหมาดและผู้ที่
อาบน้ำยกหะดัษใหญ่ใช้มัน ส่วนสตรีที่มีประจำเดือนนั้นอนุญาตให้ใช้ได้

สรุป

การเสริมความงามของสตรีนั้นมีหลายประเภท บางประเภทนั้นอนุญาตให้กระทำ
ได้ถ้าหากว่าการกระทำดังกล่าวไม่เป็นการเลียนแบบสตรีต่างศาสนา เช่น การยัดผม การเจาะจมูก
และหูเพื่อใส่เครื่องประดับ การยัดผม เป็นต้น บางประเภทนั้นอนุญาตให้กระทำได้แต่ต้องอยู่ภายใต้
เงื่อนไข เช่น การย้อมผมนั้นอนุญาตให้กระทำได้แต่จำเป็นต้องหลีกเลี่ยงการย้อมผมเป็นสีดำ และ
บางประเภทนั้นไม่อนุญาตให้กระทำ เช่น การศัลยกรรมแปลงเพศ การทำสาวสาว การต่อเล็บ การ
ขจัดขนที่ใบหน้าและคิ้ว เป็นต้น ฉะนั้นการเสริมความงามของสตรีในอิสลามนั้นไม่ใช่ว่าเป็นสิ่งที่
อนุญาตให้กระทำหรือไม่อนุญาตให้กระทำเสมอไป แต่การเสริมความงามของสตรีนั้นจำเป็นต้อง
สอดคล้องต่อบทบัญญัติอิสลาม และจำเป็นต้องวางอยู่ภายใต้เงื่อนไขต่างๆที่ถูกกำหนดไว้

Prince of Songklanagarind University
Pattani Campus